

SRI RANGANATHA PADUKA

॥ श्रीः ॥ தனிப் பரதி விடை ரூ. 20
ஸ்ரீ ரங்கநாத திவ்யமணி பாதுகாப்பாப் தம:

ஸ்ரீ ரங்கநாத பாதுகா

ஸ்ரீ காளச்சீ தேவப் பெருமான் சூடிக்களைந்த
வைகுண்ட ஏகாதசி மாரியட்டன் ஸ்ரீமத ஆண்டவன்

1851-16 ஸிவராசி 19 மார்ச் (FEBRUARY 2009) இதழ் 11

ஸர்வதாரி ஶு மாசி மீ

மலர் 46

இதழ் 11

FEBRUARY 2009

SRIMATH ANDAVAN ASRAMAM Website www.andavan.org
www.ramanujamission.org

பக்கம்

1. பஞ்சாங்க ஸங்ஹம் 4
2. ஆச்ரமச் செய்திகள் 6
3. ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் அருள்மொழிகள் 8
4. ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் அருளிய
ஸ்ரீமத் ராமாயண உபந்யாஸம்..... 21
5. புத்தாண்டு புதிர் 39
5. பரமைகாந்திகளின் ஸ்வஸ்திவாசனம் 50
6. ஸங்கல்பஸூர்யோதயம் 60
7. கலிதர்ம நிரூபணம் 64
8. அசேதனங்களின் உணர்வுகள் 69
9. அர்த்தமுள்ள வைஷ்ணவம்-14 74
10. கிங்க்ருஹேன் 78

11.	பூதனா ஸம்ஹாரம்	82
12.	Matrimonial	90
13.	ஆசாரமும் ஆஹாரமும்	94
14.	முக்யமான சில நித்ய கர்மாநுஷ்டானங்கள்	102
15.	பரமதபங்க:	106
	(பூர்.உ.வே.பூர்வத்லாங்காசார்யர் ஸ்வாமி)	
17.	அதிகரணஸாராவளி:	111
	பூர்.உ.வே.வேளியநல்லூர் நாராயணசார்யர், திருப்பதி	
16.	ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஸஹஸ்ரம்	120
	பூர்.உ.வே.நாவல்பாக்கம் கண்ணன் ஸ்வாமி, ஹைதராபாத்	
18.	மாதராசி பலன்	128
18.	RANDOM THOUGHTS	135
19.	WHY SRIRANGAM IS KNOWN AS "SUKRASTHALAM"	147
20.	Maardavam-Being the Perfect "Gentle"man	152

॥ श्रीः ॥

பஞ்சாங்க ஸங்க்ரஹம்

(ஸ்ரீ.உ.வே. வடுவூர் கனபாடி ஸ்ரீநிவாஸ தேஸிகாசார்யர்,
ஸ்ரீகார்யம்

ஸ்வதாரி ௭ - மாசி மீ

- 1௨ (13.2.2009) வெள்ளி, க்ருஷ்ண சதுர்த்தீ 25.06, ஹஸ்தம் 45.31, த்ருதீயை 12.07, சும்ப க்ருஷ்ண சதுர்த்தீ.
- 2௨ (14.2.2009) சனி, பஞ்சமி 25.08, சித்ரா 47.26,, பஞ்சமி திதி.
- 3௨ (15.2.2009) ஞாயிறு ஷஷ்டி 26.31, ஸ்வாதீ 50.42, ஷஷ்டி திதி.
- 4௨ (16.2.2009) திங்கள் ஸப்தமி 29.07, விஸாகம் 55.00, , ஸப்தமி திதி.
- 5௨ (17.2.2009) செவ்வாய் அஷ்டமி 32.50, அனுஷம் 60.00, அஷ்டமி திதி. அஷ்டகா ஸ்ராத்தம்.
- 6௨ (18.2.2009) புதன், நவமி 37.23, அனுஷம் 0.27, நவமி திதி அன்வஷ்டகா ஸ்ராத்தம்.
- 8௨ (20.2.2009) வெள்ளி, ஏகாதஸி 47.47, மூலம் 12.54, ஏகாதஸி திதி ஸ்வ ஏகாதஸி.
- 9௨ (21.2.2009) சனி - த்வாதசி, 52.50 - பூராடம் 19.17, த்வாதசி திதி - காடந்தேத்தி ஆண்டவன் கைங்கர்யம்.
- 10௨ (22.2.2009) ஞாயிறு, த்ரயோதஸி 57.13, உத்தராடம் 25.13, த்ரயோதஸி திதி - மஹாப்ரதோஷம்.
- 11௨ (23.2.2009) திங்கள் சதுர்த்தஸி 60.00 ஸ்ரவணம் 30.24, , சதுர்த்தசி திதி.
- 12௨ (24.2.2009) செவ்வாய் சதுர்த்தஸி 0.41, அவிட்டம் 34.38, அமாவாஸ்யை - ஸ்வ அமாவாஸ்யை.

- 13உ (25.2.2009) புதன் அமாவாஸ்யை 3.00, ஸதயம் 37.40, ,
ப்ரதமை திதி.
- 14உ (26.2.2009) வியாழன், ப்ரதமை 4.04, பூரட்டாதி 39.28,
த்விதீயை திதி, சந்த்ர தர்ஸனம்.
- 15உ (27.2.2009) வெள்ளி, த்விதீயை 3.51, உத்தரட்டாதி 40.00
த்ருதீயை திதி.
- 17உ (1.3.2009) ஞாயிறு, பஞ்சமி 56.08, அஸ்வினி பஞ்சமி
திதி.
- 23உ (7.3.2009) சனி, ஏகாதஸி 23.32, புநர்வஸு 16.36, ஸர்வ
ஏகாதஸி - குலசேகராழ்வார் திருநகைத்ரம்.
- 24உ (8.3.2009) ஞாயிறு - த்வாதஸி 18.05, பூசம் 12.44,
த்வாதஸி - த்ரயோதஸி - திதி த்வயம். ஸ்ரீமத்
பெரியாண்டவன் திருநகைத்ரம் மஹா-
ப்ரதோஷம்.
- 25உ (9.3.2009) திங்கள், த்ரயோதசீ 13.09, ஆயில்யம் 9.30,
சதுர்தஸி திதி - மாசி மகம்.
- 26உ (10.3.2009) செவ்வாய் - சதுர்சதி 8.50, மகம் 6.54.
- 27உ (11.3.2009) புதன் - பெளர்ணமி 5.26, பூரம் 5.12. ப்ரதமை
திதி.
- 29உ (13.3.2009) வெள்ளி த்விதீயை 1.49. ஹஸ்தம் 5.46,
கும்ப க்ருஷ்ண த்விதீயை திதி.

பங்குனி மீ

- 1உ (14.3.2009) சனி க்ருஷ்ண த்ருதீயை சேஷம் 1.53,
சித்திரை 6.38, மீன ரவி 22.15, ஷடசீதி
புண்யகாலம். சூன்ய திதி. பிற்பகல் 3
மணியளவில் மீன ஸங்க்ரமணமாகையால்
அந்த நேரத்திற்கு காரடையான் நோன்பு
நோற்க உத்தமம்.
- 2உ (15.3.2009) ஞாயிறு, க்ருஷ்ண சதுர்த்தீ 3.15, ஸ்வாதி 9.35
மீன க்ருஷ்ண பஞ்சமி திதி.

॥ श्रीः ॥

ஸ்ரீமதே ரங்க ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:

ஆஸ்ரமச் செய்திகள்

ஸ்ரீமத் வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபஞ்சார்ய பரமஹம்ஸேத்யாதி ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் (ஸ்ரீமுஷ்ணம்) ஸ்ரீ ரங்க ராமாநுஜ மஹாதேஸிகன், ஸ்ரீரங்கம் பெரிய ஆஸ்ரமத்தில் திருமேனி பாங்காக எழுந்தருளியிருந்து (1.2.2009) ஸ்ரீ பெருமாள் ஸ்ரீ பூர்வாசார்ய பாதுகைகளுக்கு நித்யாராதனங்களைச் செவ்வனே நடத்திக் கொண்டு சிஷ்யர்களை அனுக்ரஹித்துக் கொண்டிருக்கிறபடி. ப்ரதி தினம் தீர்த்த கோஷ்டியில் அநேகர் அந்வயித்து தீர்த்த ப்ரஸாதாதிகள் ஸ்வீகரித்து க்ருதார்த்தர்கள் ஆகின்றனர்.

ஸ்ரீமத் ஆண்டவனை ஸேவித்து பல மந்த்ராக்ஷதையை ஸ்வீகரிக்க அநேகம் சிஷ்யர்கள், ப்ரதிபந்நர்கள், முக்யஸ்தர்கள் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றனர். ஸகலரையும் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் பரிவோடு அநுக்ரஹித்தாகிறது.

வழக்கம்போல் ஸமாஸ்ரயண பரந்யாஸங்கள் ப்ரதி தினம் செவ்வனே நடைபெறுகின்றன.

—★—

ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் 24.1.2009வரை சென்னை ஆஸ்ரமத்தில் எழுந்தருளியிருந்தபடி. தனுர்மாத ஆராதனம் ப்ரதி தினம் விசேஷமாக நடைபெற்றது. 14.1.2009 ஸங்க்ராந்தியன்று ப்ராத:காலத்தில் தனுர்மாத ஆராதனம் வங்கக் கடல் பாசுரத்துடன் சாற்று முறையாகிப் பூர்த்தியாயிற்று.

11.1.2009 அன்று சென்னை ஆஸ்ரமத்தில் ஸ்ரீவேணுகோபாலப் பெருமாளுக்கு 108 தடாக்களில் கூடாரை வெல்லும் சீர் சர்க்கரைப் பொங்கல் ஸமர்ப்பித்து அதி

விசேஷமாகச் சென்னை ஆஸ்ரமம் முழுதும் ஸேவார்த்திகள் நிறைந்திருந்து சிஷ்யர்கள் ஆசார்ய ஸார்வபௌமரைச் ஸேவித்துக் கூடியிருந்து குளிர்ந்தனர்.

24.1.2009 மதியம் சென்னை ஆஸ்ரமத்திலிருந்து புறப்பட்டுத் தென் தமிழ்நாடு அநுக்ரஹ யாத்ரையைத் தொடங்கி ஆசார்ய ஸார்வமௌமர் ஸ்ரீரங்கம் பெரியாஸ்ரமத்திற்கு அன்று இரவு எழுந்தருளியாயிற்று.

ஸ்ரீ வேணுகோபாலப் பெருமானுக்கு டோலை

8-1-09 மாலை ஸ்ரீ V. பூவராஹன் க்ருஹம்

மேற்கு மாம்பலம், சென்னை-33.

10.1.09 மாலை ஸ்ரீ V. ராமபத்ரன் க்ருஹம்

மேற்கு மாம்பலம், சென்னை-33.

18.1.09 மாலை ஸ்ரீமான் ஜகந்நாதாசார்யர் க்ருஹம்

PNB அபிராமபுரம், சென்னை-18

18.1.09 மாலை ஸ்ரீமான் N. சேஷாத்ரி க்ருஹம்

திருவான்மியூர் சென்னை-41.

19.1.09 மாலை Sancotrans திரு உபேந்த்ரன், ஸந்தாநம் க்ருஹம், லக்ஷ்மீபுரம், சென்னை-14

ஸ்ரீமான் S. பத்மநாபன் (ரேபரேலி)யின், புதிய க்ருஹம், திருவல்லிக்கேணி (ஸ்ரீ.உ.வே. வடுவூர் வீரராகவாசார்யரின் ஆசார்ய வைபவம் உபன்யாஸம் நடந்தது.

21.1.09 மாலை ஸ்ரீமான் க்ருஷ்ண ஸ்வாமி க்ருஹம்,

அபிராமபுரம், சென்னை-18

ஸ்ரீமான் ரங்கராஜன் க்ருஹம், கிண்டி.

ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் பொன்னடி

19.1.09 அன்று திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீமான் R. ரவி,

ஸ்ரீ V. வெங்கடேசன் க்ருஹங்கள்.

॥ श्रीः ॥

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமதாண்டவன் அருள்மொழி

பெரிய திருமொழி

(11-1-7)

பூவை வண்ணனார் புள்ளின் மேல்வர
மேவி நின்று நான்கண்ட தண்டமோ?
வீவிலைங் கணைவில்லி அம்பு கோத்து
ஆவியே இலக்காத வெய்வதே.

அருள் சொற்பொருள் :- பூவை = காயாம்பூ; வண்ணனார்
= நிறமுடையவர்; புள்ளின்மேல் = கருடனின் மீது, மேவி =
பொருந்தி, விரும்பி; தண்டமோ = அபராதமோ; வீவில் =
இடைவிடாது; ஐங்கணைவில்லி = மன்மதன்; ஆவியே =
ஆன்மாவே; இலக்காக = லக்ஷ்யமாக.

அவதாரிகை

தோல் வழியே பாதிக்கின்ற காற்றும், கண் வழியே
பாதிக்கின்ற சந்திரனும், செவி வழியே துன்பப்படுத்துகின்ற
கடலும், அன்றிலும் தங்கள் வேலையைச் செய்தாலும் இவள்
மிகவும் அவ்வளவாகத் துன்பப்படவில்லை என்றறிந்த
தலைவன் ஏவிவிடவந்த காமனின் செயலுக்கு மிகவும்
அஞ்சுகின்றாள் தலைவி.

கருத்துரை

காயாம் பூவைப் போன்ற நிறமுடையவனான
எம்பெருமான் கருடனின் மேல் வரும்போது விரும்பிப்
பொருந்தி நின்று நான் அவனைக் கண்டமைக்காண
தண்டனையோ? மன்மதனானவன் இடைவெளி இல்லாமல்
அம்புகளைத் தொடுத்து என் ஆன்மாவே இலக்காக எய்கின்றது
என்றாள் தலைவி.

விளக்கவுரை

(பூவை வண்ணஞர்) பூவை வண்ணஞர் பூவையர் மீது எண்ணமற்றவர் ஆவரோ? பூவை வண்ணர் கடினமான மனமுடையவர் ஆவரோ?

(புள்ளின் மேல்வர) பூவின் மீதே புள் ஏறிவரும். இவரோ புள்ளின் மீது ஏறி வருகின்றார். இது ஓர் அற்புதமே.

(மேவி நின்று நான் கண்ட தண்டமோ)

ஆசைப்பட்டு நான் கண்டமைக்கு ஏற்ற தண்டனையே இது.

(வீவில்.....எய்வதே)

அருப்பு வாளி கருப்புவில் சுருப்பு நாண் கொண்டவனான மன்மதன் இடையீடில்லாமல் தாமரைப்பூ - அசோகம்பூ - மாம்பூ - நவமல்லிகை - நீலோத்பலம் என்ற ஐந்து பூங்கணைகளைத் தொடுத்து என்மீது எய்கின்றான். புறத்தே நின்று காற்றும் சந்திரனும், கடலும், அன்றிலும், என்னை நலிந்தால், காமன் அகத்தே துன்பத்தினை உண்டாக்குகின்றான். என்கிறாள்.

ஸ்ரீமத் பெரியாண்டவன் திருநகூத்தரம் ஸ்ரீமாசி - புஷ்யம்

ஸ்ரீமத் ஆண்டவனின் திவ்ய நியமனப்படி கல்யாணபுரத்தில் புதியதாக நிர்மாணிக்கப் பட்டுவரும் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் மணிமண்டபத்தில் இந்த வருடம் ஸ்ரீமத் பெரியாண்டவன் ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிகனின் திருநகூத்தரம் 8-3-2009 மாசி 24 ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் எழுந்தருளியிருந்து ஸகல பாராயணங்களுடன் மிக விசேஷமாக நடைபெறும்.

-ஸ்ரீகார்யம்-

॥ श्रीः ॥

பாக்யநகர் ஆஸ்ரமச் செய்திகள்

சிகிந்த்ராபாத் E.S. முகுந்தன்

ஸுதர்ஸனாழ்வானுக்கு திருமஞ்ஜனம்

ஜனவரி 1ந் தேதி நம் மாரட்பள்ளி மஹாலக்ஷ்மி ஸந்நிதியில் ஸுதர்ஸநாழ்வானுக்கு 108 கலசா திருமஞ்ஜனம் நடைபெற்றது. 24 பேர் ப்ரதான கலசாத்திற்கும், 375 பேர் ஸாதாரண கலசாத்துக்கும் உபயம் செய்தனர். ஆயிரம் பேருக்கு மேல் திரண்டிருந்த பக்தர்கள் அனைவருக்கும் கதம்பம், சர்க்கரை பொங்கல், தத்யந்நம் விநியோகிக்கப்பட்டது.

வைகுண்ட ஏகாதஸி

ஜனவரி 7ந் தேதி வைகுண்ட ஏகாதஸியன்று விஸேஷ அலங்காரத்துடன் கருடாருடனாய் எழுந்தருளியிருந்த நாராயணனை ஸேவிக்க சுமார் 800 பேர் வந்திருந்தனர்.

வைகுண்ட த்வாதஸி பாரணை

8ந் தேதி ஜனவரி த்வாதஸி பாரணைக்கு 600 பேருக்கு மேல் வந்திருந்தனர். அனைவருக்கும் ப்ரஸாதங்கள் சரியாக வரும்படி மிக அழகாக ட்ரஸ்டிகள் வேணு, ரங்கனாதன், பூமாரங்கன் ஆகியோர் கூடவே இருந்து மேற்பார்வை இட்டனர். த்வாதஸி அன்றும் பெருமாள் கருட வாஹநத்திலேயே காட்சியளித்தான்.

திருப்பாவை விஸேஷங்கள்

தநுர்மாதத்தில் ப்ரதிதினமும் காலை 5.30 முதல் 7 மணிவரை நடந்த உத்ஸவத்தில் 200 பேருக்குக் குறையாமல் அந்வயித்தனர் ஸேவாகாலத்தில். தாமணி மாடத்து அன்று கோவில் முழுவதும் அகல் விளக்குகள் ஏற்றப்பட்டன. குத்து விளக்கு எரிய அன்று தாயார் ஸந்நிதி முதல் கருத்மான் ஸந்நிதி வரை சுமார் 150 விளக்குகள் ஏற்றப்பட்டன.

ஒருத்தி முதல் கறவைவரை வெண்ணைத்தாழி கண்ணன் லேவை. உப.ஆராதகர் வீரு ஸ்வாமி. (வீரு ஸ்வாமி (வீரராகவாசார்யார்) கைவண்ணத்திலும் சாற்றுப்படியிலும் பெருமாள் அகமகிழ்ந்தார். ப்ரதி தினமும் நம் ஆராதகர் ஸ்ரீ.உ.வே. கோமாண்டுர் ராஜகோபாலாசார்யர் ஸ்வாமி சுமார் 15, நிமிடங்களுக்கு தெலுங்கில் பாசுரார்த்தம் உபந்யஸித்தார். இந்த ஸ்வாமி பல நூதனமான வ்யாக்யானங்கள் செய்வதில் வல்லவர். ஸாரமாகவும், ஹாஸ்யமாகவும் தத்வங்களை ஸுலபமாக விளக்குவார். இவருடைய உபந்யாஸத்துக்கென்றே சில ரஸிகர்கள் ஸந்நிதிக்கு வருவார்கள்.

அத்யயன உத்ஸவம்

நம் மாரட்பள்ளி தாயார் ஸந்நிதியில் ஜனவரி 10 முதல் 16 வரை அத்யயன உத்ஸவம் ஸ்ரீ நடாதூர் கண்ணன் ஸ்வாமி தலைமையில் நன்றாக நடந்தது.

கூடாரை வெல்லும் சீர் உத்ஸவம்

கூடாரையன்று வழக்கம் போல் 1000 கிண்ணிகளில் ப்ரஸாதம் வழங்கப்பட்டது. 1000 கிண்ணிகளுக்கும் உபயதாரர்கள் வெகு சீக்ரமாகவே சேர்ந்தது விசேஷம். போதும் போதும் என்கிற அளவிற்கு ப்ரஸாதம் வழங்கப்பட்டது.

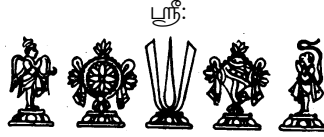
ஆண்டாள் திருக்கல்யாணம்

ஜனவரி 14 அன்று திருப்பாவை சாற்றுமுறைக்கு சுமார் 250 பேர் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர். 15ந் தேதி அன்று காலை கனுபிடி உத்ஸவமும், மாலை திருக்கல்யாண உத்ஸவமும் விசேஷமாக நடந்தது. சுமார் 500 பேர் அந்வயித்தனர். ட்ரஸ்டி சித்ரா மாமா விசேஷமாக ப்ரஸாத விநியோகத்திற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

ஸ்தோத்ரபாட கோஷ்டி

ஜனவரி 25 அன்று நம் காப்ரா ஆஸ்ரமத்தில் மாலை பாதுகா ஸஹஸ்ர, ஸ்தோத்ரபாட பாராயணங்கள் நடைபெற்றன. சுமார்

30 பக்தர்கள் அந்வயித்து, வெகு அழகாகப் பாராயணம் செய்தனர். ஸ்ரீமதி ஸுதாகண்ணன், வேதாமாமிநிரவதிகமாக பழங்களை வரவழைத்து உதவியதால் யதேஷ்டமாக பஞ்சாம்ருதம் விநியோகிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ ரங்கராமாநுஜ மஹாதேஹிகாய நம: ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜ மஹாதேஹிகாய நம:
 ஸ்ரீமதே வேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேஹிகாய நம: ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேஹிகாய நம:
 ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஹிகாய நம: ஸ்ரீமதே பகவதே பாஷ்யகாராய மஹாதேஹிகாய நம:
 ஸ்ரீரங்கநாயக்யை நம: ஸ்ரீ ரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம: ஸ்ரீ ரங்கநாத திவ்யமணிபாதுகாப்யாம் நம:

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி

**ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமதாண்டவன் ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேஹிகை
 (ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஆண்டவன்)**

ஸப்ததி திருநக்ஷத்ர மஹோத்ஸவப் பத்திரிகை

நிகழும் பார்த்திப ஶு வைகாசி மீ 25 புதன்கிழமை (862005) ஸ்ரீமத் திருவாதிரை நக்ஷத்ரம் கூடிய ஶுபதினத்தில்
 பெரிய பெருமாள், பெரிய பிராட்டியார் பூர்வாசார்யர்கள் திவ்யாநுகர்ஹங்களை அவலம்பித்து
 ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஸ்ரீ ரங்கராமாநுஜ மஹாதேஹிகை (ஸ்ரீமுஷ்ணம்)

ஸப்ததி திருநக்ஷத்ர மஹோத்ஸவம்

ஸ்ரீரங்கம், மேலூர் ரோட், ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆஸ்ரமத்தில் விஶ்ஷமாக நடைபெறுகிறது. 4-6-2005 சனிக்கிழமை முதல் 8-6-2005 புதன்கிழமை வரை 5 நாட்கள் ப்ரதி தினம் ரிக், யஜூர், ஸாம அதர்வ வேத, ஸ்ரீமத் ராமாயண, ஸ்ரீ பாதுகாஸஹஸ்ரபாராயணங்கள் நடைபெறும். இம்மஹோத்ஸவம் நமது மற்ற எல்லா ஆஸ்ரமங்களிலும் நடைபெறும். ஆஸ்ரமத்து ஶ்ஷயர்களும், அபிமானிகளும் எழுந்தருளியிருந்து யதாசக்தி அந்வயித்து, தீர்த்த ப்ரஸாதாதிகளை ஸ்வீகரித்து ஸ்ரீமத் ஆண்டவனின் பரிபூர்ணாக்ரஹத்திற்குப் பாத்திரர்களாகும்படி ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

43வது ஸ்ரீ பாதுகா விஹார வித்வத் ஸதஸ் 31-5-2005 முதல் 4.6.2005 வரை ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆத்யக்ஷயத்தில் நடைபெறும்.

ஸ்ரீமதாண்டவன் நியமனப்படி
சே. நரஸிம்ஹராகவாசாரியர்
ஸ்ரீகார்யம்

குறிப்பு :- 1. செக்குகளும், டிராப்டுகளும், “ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆஸ்ரமம்” என்ற பெயரில் எழுதி ‘க்ரான்ஸ்’ செய்யப்பட்டு ஸ்ரீகார்யம், ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆஸ்ரமம், மேலூர் ரோட், ஸ்ரீரங்கம், திருச்சி-620 006 என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பப்பட வேண்டுமென ப்ரார்த்திக்கிறோம். Phone: 0431-2432379

2. மணி ஆர்டர்களை மேற்கண்ட விலாசத்திற்கு அனுப்ப ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது. விலாச மாறுதல்கள் இருந்தால் தெரிவிக்க ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

மணியார்டர் கூப்பனில் தங்கள் விலாசத்தை பின்கோடுடன் தவறாமல் எழுதி அனுப்ப ப்ரார்த்திக்கிறோம். பின்கோட் அவச்யம் எழுத வேண்டும்.

Sreemathe Rangaramanuja Mahadesikaya Namaha
For information to the subscribers of
"Sri Ranganatha Paduka"

Please be informed the web site address of Srirangam Srimath Andavan Ashramam is "www.andavan.org". This web site contains very useful informations about Ashramam, our Acharyas, events happening in our Ashramam, the photographs, video clippings of Ashramam functions, contact addresses of our Ashramam at different parts of our country, our Ashramam publications and many more. We are requesting you to visit the web site regularly by which all of you can keep updated on the informations about our Ashramam. We also request all those having their own e mail ids to become a member of andavanyahogroups.com. This membership is free to all those interested, by which they are in the mailing list of Ashramam. This will help them to get regular circulars from ashramam, Ashramam related news and also this will be forum for exchange of informations on matters related to Ashramam. To join this, please open the website, www.andavan.org. in the opening page there is an invitation. You may use that link to send your request. Currently, there are nearly 681 members. Our intention is to increase this membership, which is free and open to all those interested in spread of information about our Ashramam. For any further clarifications, you may send an e mail addressed to the undersigned, **r_sv@yahoo.com**.

Daasan,
R.Srinivasan

Srimate rangaramanuja Mahadesikaya Namaha
Sri Ranganatha Divyamani Padukabyam Namaha
SRIRANGAM SRIMAD ANDAVAN ASHRAMAM

SRI ANDAL RANGAMANNAR TEMPLE

Garuthman Park, Behind R.V.T. College, Bangalore - 560 004. Phone: 2656 1953

SIXTH YEAR BRAHMATSAVAM FROM 03-03-2009 TO 12-03-2009

03-03-2009 Tuesday	Morn. Maha Thirumanjanam Eve. Ankurarpana
04-03-2009 Wednesday	Morn. Dwajarahana Devavahan Eve. Hamsavahana
05-03-2009 Thursday	Morn. Simha vahanotsavam Eve. Seshavahanotsavam
06-03-2009 Friday	Morn. Soorya Prabha Vahanotsavam Eve. Chandra Prabha Vahanotsavam
07-03-2009 Saturday	Morn. Gajavahanotsava
07-03-2009 Saturday	Eve. Garudotsavam
08-03-2009 Sunday	Morn. Rathasnapana, Rathabali, Yatradana, Ratharohana, Rathanga Homa Brahma Rathotsava, 10-30 Pushpalankara Thomala Seva Eve. Dhoolotsavam, Alankara Thirumanjanam
09-03-2009 Monday	Morn. Hanumanthotsava Eve. Ashwavahanotsava
10-03-2009 Tuesday	Morn. Theerthavari Eve. Pournaththi, Ewaja Avarohana
11-03-2009 Wednesday	Morn. Samoohika Kalyanotsava Eve. Sayanotsavam
12-03-2009 Thursday	Morn. Suprabhatham Vishwaroopa Darshnam 108 Kalasa Thirumanjanam Mahabhishekam Eve. Vairamudi Utsavam (Asthanam)

**SRIRANGAM SRIMATH ANDAVAN ASHRAM SREE
VENKATESHWARA SANNIDHI**

Sripuram, Seshadripuram, Bangalore - 560 020. Ph :2331 6812

AN APPEAL

Srimathe Rangaramanuja Maha Desikaya Namaha

Dear Devotees,

With the benign grace of Divya Dampathis & our Acharya Saarvabouman H.H. Srimushnam Srimath Andavan's divine blessing, renovation / expansion of our Ashram & Sri Venkateshwara Sannidhi therein at Sripuram, Bangalore has commenced in April 2008 and is progressing as per schedule.

It is our Acharyan's earnest wish to celebrate here at Sripuram Ashram the unique occasion of centenary of His predecessor SRI SRINIVASA RAMANUJA MAHADESIKAN (Mysore Srimadh Andavan) during August 2009 - Aavani Uthiram - along with His Chaturmasya Sankalpam. So, it is our bounden duty to complete the structure by the end of May 2009.

As all of us are aware that such a task (estimated to cost Rs. 125 Lacs) requires the unstinted support of all the Asthikas, we request one & all of you to participate and contribute liberally to complete the project well in time.

we are planning to collect donation of Rs. 1,08,000/- each from 108 devotees / sishyas of the Ashram which will more or less meet the requirement of the funds to complete the project.

All such donors contributing Rs. 1,08,000/- each in cash or kind will be treated as Dharmadikaris & their names will be etched at Ashram Premises for Posterity.

We earnestly look forward to your support to complete this benevolent Project to the wishes of our H.H. Srimushnam Srimath Andavan well in time.

Andavan Ashram Committee

Sripuram, Bangalore - 560 020.

N.B. All Cheques / DDs may be drawn in favour of "Srirangam Srimath Andavan Ashram, Bangalore." Exemption under Sec. 80G if required, the Cheque / DD may please be drawn in favour of "Sri Paduka Charities".

॥ श्रीः ॥

ஸ்ரீ கோமளவல்லீ தாயிகாஸமேத ஸ்ரீ ஆராவமுத பரப்ரம்மணே நம:

அஷ்ட பந்தந ஜீர்ணோத்தராண மஹாஸம்ப்ரோக்ஷண பத்ரிகை.

ஆராவமுதே! அடியேனுடலம் நின்பாலன்பாயே
நீராயலைந்துகரையவுருக்குகின்ற நெடுமாலே!
சீரார் செந்நெல்கவரிவீசும் செழுநீர்த் திருக்குடந்தை
ஏரார் கோலம் திகழக்கிடந்தாய்! கண்டேனெம்மானே!

மிகப் புராதனமானதும் அபிமாந ஸ்தலமுமாகிய
திருமங்கலம் எனும் அக்ரஹாரத்தில் கோவில் கொண்டு
எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ கோமளவல்லீ நாயகா ஸமேத ஸ்ரீ
ஆராவமுதன் கோவில் ராஜகோபுரம், ஸந்நிதி மற்றும்
ஆழ்வார்கள் ஸந்நிதி புதுப்பிக்கப்பட்டு நிகழும் ஸர்வதாரி
வருடம் பங்குனி மாதம் 9-ந்தேதி (22-3-2009)
ஞாயிற்றுக்கிழமை ஏகாதசீ திதி திருவோண நக்ஷத்ரம்
அம்ருதயோகம் கூடிய ஸுபயோக ஸுபதினத்தில் பகவத்
க்ருபையையும் ஆசார்ய அநுக்ரஹத்தையும் முன்னிட்டு
காலை 9-30 மணிக்குமேல் 10-30 மணிக்குள் ருஷப லக்நத்தில்
மஹா ஸம்ப்ரோக்ஷணம் நடைபெறவுள்ளது.

பக்தர்கள் அனைவரும் கலந்துகொண்டு பகவான்
அநுக்ரஹத்தைப் பெற்றுய்யுமாறு ப்ரார்த்திக்கின்றோம்.

இங்ஙனம்

திருப்பணிக்குழுவினர்.

திருமங்கலம் க்ராமம், விழுப்புரம் மாவட்டம்.

CONTACT:-- C.S. VIJAYARAGHAVAN (RAGHU)
25, ANNA SALAI, ARCOT- 632 503, 94432 34799

T.C. PARTHASARATHY IYENGAR A-104-70' Feet Road Periyar
Nagar, Chennai - 82. mob: 98401 37736

SRI. S. SANTHANAM # 4. 'K' Lane V. V. P. Nagar, Thattanchavadi
Pondichery - 164, 605 009. mob: 94437 89993.

ஸ்ரீமதே ரங்கராமானுஜ மஹாதேசிகாய நம:

ஆசார்ய ராமாம்ருதம்

ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் அருளிய
ஸ்ரீமத் ராமாயண உபன்யாஸம்

ராமனுக்கு பட்டாபிஷேகமாமேன்னு கூனி அஸூயை வார்த்தைகள் பேசினாலும் கைகேயி ஸந்தோஷ ஸமாசாரம் சொன்னயே!ன்னு கையிலேர்ந்து கழட்டி கூனிக்கு வைர வளையலைக் கொடுத்தவுடனே தேவ லோகத்துல எல்லாரும் பதறிப் போயிட்டாளாம். எல்லாரும் கவலைப் பட்டாளாம். ப்ரஹ்மாவிடம் ஓடினாளாம். என்னதான் பன்றது. இந்த பட்டாபிஷேகத்த எப்படியாவது நிறுத்தணும்னாளாம். ராமன் வனத்துக்கு போனாத்தான் ராவண ஸம்ஹாரம் ஆகும். வனத்துக்கு அனுப்பணும். உடனேயே அனுப்பணும்னாளாம்.

ப்ரஹ்மா ஸரஸ்வதீ தேவியை நியமிச்சாராம். நீதான் போகணும். கூனியோட நாக்குல போய் இருந்து பேசு. ஸாமர்த்யமா பேசு. ராமனுக்கு பட்டாபிஷேகம்னு சந்தோஷப்படற கைகேயியே ராமனை காட்டுக்கு அனுப்பறா மாதிரி பண்ணு. ராமன் காட்டுக்கு புறப்படற வரைக்கும் அங்கயே நீ இருந்துட்டு ராமன் வனத்துக்கு பொறப்பட்டவுடனே நீ திரும்பி வந்துடலாம்னு ஸரஸ்வதீ தேவியை நியமிச்சாராம். மஹாபாரதத்துல ராமாயணத்தை சொல்லற எடத்துல சொல்லச்சே இந்த ஸமாசாரத்தை சொல்லியிருக்கா.

மந்தரா த்வப்பஸூய்யைநாம் உத்ஸ்ருஜ்யாபரணம் ஹி தத் ।
உவாசேதம் ததோ வாக்யம் கோபது:க ஸமந்விதா ॥
(2-8-1)

ஹர்ஷம் கிமர்த்தம் அஸ்தானே க்ருதவத்யஸி பாலிஸே ।
ஸோக ஸாகர மத்யஸ்தம் நாத்மாநம் அவபுத்யஸே ॥ (2-8-2)

கூனி கைகேயியிடம் சொல்றா. து:க ஸாகரத்துல விழுந்திருக்கயே! உனக்கு தெரியலையே!

ஆசார்யராமாம்ருதம்

யச்சோசிதவ்யே ஹ்ருஷ்டாஸி ப்ராப்ய த்வம் வ்யஸனம் மஹத் ।

பெரிய து:கம் வந்திருக்கு நீ ஸந்தோஷப்படறயே !
ராமனுக்கு பட்டாபிஷேகம்னு! தீராத து:கம்னா வந்திருக்கு?.

ஆனா என்ன பண்ணுவ ? உன் பாபம் அது !

ஸுபகா கலு கௌஸல்யா யஸ்யா : புத்ரோ பிஷேக்யதே!

கௌஸல்யை புண்யம் பண்ணவள் ! கௌஸல்யை
பாக்யம் பண்ணவள் ! அவளத்தான் இனி ராஜ மாதாந்னு
புகழுவா. நாளைக்கு அவ பிள்ளைக்கு பட்டாபிஷேகம்!
நாளைக்கு வரவாள்ளாம் அவளை பாக்க வருவா ! ஒன்னை
யார் பாக்க வருவா? ஒன்னிடத்துல அழகு இருக்குன்னு
ஒன்னை பாக்க வருவாளா? அவன் ராஜான்னா
அவனம்மாவைத்தான் பாக்க வருவா! அவளிடத்துலதான்
எல்லாரும் போவா !

உபஸ்தாஸ்யஸி கௌஸல்யாம் தாஸீவ த்வம் க்ருதாஞ்ஜலி:

(2-8-10)

அப்பறம் நீ என்ன பண்ணுவ ? கௌஸல்யைக்கு
பொடவை தோய்க்கறவள், தளிகை பண்றவள் , வீட்டை
பெருக்கறவள் இன்னும் மத்த வேலைக்காரியாட்டமா
கௌஸல்யையை போய் நீ ஸேவிக்கற ! புரிஞ்ஜுதா?
ராஜகுமாரனான ஒம் பிள்ளையும் ராமனுக்கு வேலை
செய்யணும் !

புத்ரஸ்ச தவ ராமஸ்ய ப்ரேஷ்யத்வம் ஹி கமிஷ்யதி ।

கைகேயி சொன்னாள். போனாப் போறது.
ராமனுக்கப்பறம் பரதன்தான் ராஜா! ராமனுக்கு அப்பறம்
பரதன்தானே. ராமனுக்கு அப்பறம் எம் பிள்ளைக்கு
வரட்டுமே.

பவிதா ராகவோ ராஜா ராகவஸ்யாபி ய:ஸுத: ।

“இரு வரம்”

கூனி சொல்றாள். ராமனுக்கப்பறம் ஓம் பிள்ளைக்கு எப்படி வரும்? அவன் பிள்ளைக்குதானே வரும்? லக்ஷ்மணன் கூடவே சுத்திண்டிருக்கான். அவனுக்கு வருமே தவிர ஓம் பிள்ளைக்கு எங்க வரும்?

ஸந்நிகர்ஷாத்து ஸௌஹார்தம் ஸ்தாவரேஷ்வபி ஜாயதே

எப்பவுமே கிட்டக்க இருக்கறவாளைத்தான் பிடிக்கும். பார்யைகூட ஊருக்கு போயிட்டா கால்ணா காச அனுப்பறானா பாரு. ஸந்நிகர்ஷமானது (நெருக்கம்) இருந்தா ஸ்தாவரங்களிடம்கூட ஸௌஹார்தமானது வரது.

கைகேயி சொன்னாள். பரதனுக்கு ராஜ்யம் வராம போகட்டுமே! இப்ப அதனால என்ன. ராஜவம்சம்தானே.

இப்ப வந்திருக்காரே முதன் மந்திரி. தேவராஜ் அர்ஸனு. அவர் ராஜவம்சம்தான். ராஜவம்சாவளிக்கு என்ன பண்ணுவா? கொஞ்ச நாளைக்கு பென்ஷன் கொடுப்பா. ஆயிரம் ரெண்டாயிரம்னு. அப்பறம் அதுவும் இல்லன்னுடுவா!. (சிரிப்பொலி)

ராஜவம்சாத்து பரத : கைகேயி பரிஹாஸ்யதே

ராஜவம்சம்ன்னுட்டு தனியா ஒரு எடம் கொடுத்து, வருஷத்துக்கு இவ்வளவு கொடுப்பேன்னு சொல்லுவன். அதை வெச்சிண்டு மூலைல ஒக்காந்திண்டிரு. அப்பறம் ஒரு அஸெம்பளி கூட்டி அதுவும் இல்லன்னு சொல்லிடுவன்.

ராஜவம்சாத்து பரத: கைகேயி பரிஹாஸ்யதே

ராஜ்யத்துக்கு வந்துடப் போறானேன்னு பரதனை கொல்றத்துக்குக்கூட யத்தனிப்பன்.

தேசாந்தரம் கமயிதா லோகாந்தரம் அதாபி வா (2827)

எங்கயானா கவர்னரா போடறான் பார்க்கா! அப்படி தேசாந்தரத்துக்கு அனுப்புவனோ! இல்ல லோகாந்தரத்துக்கு

அனுப்புவுனோ !

அது ஒனக்குத் தெரியலையே ! அப்டின்னா கூனி.

அப்படியான்னாள் கைகேயி. நிமிர்ந்து
பார்த்தாள். மந்தரே! ன்னாள்.

கூனிமுதுகை தடவி கொடுத்தாள். ஆச்சர்யமா இருக்கே
! இத்தனை நாழி தெரியல்லியே ! இது வாஸ்தவமா ? இந்த
பட்டாபிஷேகத்தை எப்படி இல்லாத பண்ணலாம் ? நீயே
சொல்லு ன்னாள் கைகேயி.

கோபம் ஜ்வலிக்கறதாம் அவளுக்கு.

அத்ய ராமம் இத : சுகிப்ரம் வனம் ப்ரஸ்தாபயாம்யஹம் |
யௌவராஜ்யே ச பரதம் சுகிப்ரமேவாபிஷேக்யதே || (2-9-2)

இப்பயே ராமனை வனத்துக்கு அனுப்பறேன். எம்
பிள்ளைக்கு பட்டாபிஷேகம் பண்ணறேன். ஏதாவது உபாயம்
சொல்லு. ஒன்னை என்னமோ ஸாதாரண மனுஷீன்னு
நெனைச்சேன். இவ்வளவு புத்திசாலியா இருக்க.
ராஜநீதிகளெல்லாம் தெரிஞ்சிண்டிருக்க. நீ இவ்வளவு
சலாக்யமானவள்ளு இப்பதான் தெரிஞ்சிண்டேன்.
பாலிடிக்ஸ் எல்லாம் சொல்ற! ராஜதர்மங்கள்ளாம் இவ்வளவு
வாசிச்சிருக்க. ஒன்னைக் காட்டிலும் எனக்கு ஹிதம்
சொல்றவா கெடையாது. ஒன்னைக் காட்டிலும் புத்திசாலி
யாருமில்ல. நீயே சொல்லு எந்த உபாயத்துனால ராமனை
காட்டுக்கு அனுப்பலாம். பரதனுக்கு பட்டாபிஷேகம்
பண்ணலாம் னாள் கைகேயி.

ஒனக்கு தெரியாதது ஒண்ணுமில்ல ! இருந்தாலும்
ஞாபகப் படுத்தறேன். சம்பராஸூர யுத்தம் நடந்ததே.
தசரதனை அஸூராள் அடிச்சாள் . தசரதன் மூர்ச்சையா
போயிட்டான். நீ ஸாரத்யம் பண்ணி யுத்த பூமியிலேர்ந்து
அழைச்சுண்டு வந்து காப்பாத்தினயே. கூடாரத்துக்கு
அழைச்சிண்டு வந்து பாணம் கீணமெல்லாம் எடுத்து

“இரு வரம்”

ஒளஷதமெல்லாம் கொடுத்து காப்பாத்தினையே. அப்பறம் தசரதன் திரும்பவும் யுத்தத்துக்கு போய் சம்பராசுரனை ஸம்ஹாரம் பண்ணான்.

கைகேயி ஸாரத்யம் பண்ணுவள். ஸுபத்ரா தேவி ஸாரத்யம் பண்ணுவள். ஸத்யபாமை ஸாரத்யம் பண்ணுவள். ஸ்த்ரீகள் ஸாரத்யம் பண்ணினா accident நடக்கறதில்ல. பேப்பர்ல இத்தனை வரதே ! ஸ்த்ரீகள் accident பண்ணினாள்னு வரதா? ஸ்த்ரீகள் ஜாக்ரதையா கவனத்தோட நன்னா driving பண்ணுவாள். ஸ்த்ரீகள் accident பண்றதில்ல. பண்ணாலும் பேப்பர்ல வராது. (ஸபையில் பெரிய சிரிப்பொலி)

தசரதனை ஸாரத்யம் பண்ணி காப்பாத்தின அப்ப ரெண்டு வரம் கொடுத்தானே! ஞாபகம் இருக்கா ஒனக்கு ?ன்னாள் கூனி.

ஒரு வரத்தாலே எம் பிள்ளைக்கு பட்டாபிஷேகம். இன்னொரு வரத்தால பதினாலு வர்ஷம் ராமனை காட்டுக்கு போகச் சொல்லுன்னு கேளுன்னா.

என்னிக்கு பட்டாபிஷேகம் ?னா கைகேயீ.

நாளைக்கு ன்னாள் கூனி. ராத்ரி வந்தாக்க கேளு. ஒரு வரத்னால எம் பிள்ளைக்கு பட்டாபிஷேகம் இன்னொரு வரத்னால ராமன் பதினாலு வர்ஷம் காட்டுக்கு போகணும்னு சொல்லுன்னா.

ராத்ரி வராம இருந்துட்டாக்க என்ன பண்றது ? நாளைக்கு பட்டாபிஷேகம்னு சொல்றயே? காலம்பற பட்டாபிஷேகம் ஆயிட்டா என்ன பண்றதுன்னாள் கைகேயி. ஒருக்கால் பட்டாபிஷேகம் ஆனாவிட்டு வந்தா என்ன பண்றது ? ன்னாள்.

அடி ! ஒன் அழகு ஒனக்கு தெரியலையே. நிச்சயம் வராம இருக்க மாட்டான். வராம இருந்துடுவனா அவன் ? ஒரு

நாள் ராத்ரி வராத இருக்கமாட்டான். நிஸ்சயம் வருவன் பாரு ! ன்னாள் கூனி.

அவர் வந்தாலும் நான் கேட்டு கொடுக்காமப் போனா என்ன பண்ணறது ? ன்னாள் கைகேயீ.

ந த்வாம் க்ரோதயிதும் ஸக்தோ ந க்ருத்தாம் ப்ரத்யுதீக்ஷிதும்
தவ ப்ரியார்த்தம் ராஜா து ப்ராணாந் அபி பரித்யஜேத்

எல்லாம் சொல்லிக் கொடுக்கறா கூனி. அவர் ராஜா ன்னு பயப்படறயே. ஒன்னிடத்துல உள்ள ஸௌபாக்யத்தை நீ தெரிஞ்சிக்கலையே. ஒனக்கு அப்ரியமானதை செய்ய தசரதனுக்கு ஸக்தி கிடையாது. உன் கோவத்தை பார்க்கற தைர்யம் அவனுக்கு கிடையாது. உன் ப்ரீதிக்காக உசிரை விடுவன் உன் பர்த்தா.

திவ்யமான ஆபரணங்கள் தரேன். ரத்ன மண்டபங்கள் கட்டித் தரேன். நீ ஆசைப் பட்டதை எல்லாம் கொடுக்கறேன் செய்யறேன் னு சொல்லுவன். ஆசை காட்டுவன். எதுக்கும் ஒப்புத்துக்காதே. இந்த ரெண்டு வரம்தான் வேணும் னு கோவத்தை காட்டு..

ஒன் அரண்மனைல இருக்காதே. கோபக்ருஹம்னு இருக்கே அதுல போய் படுத்துக்கோன்னாள்.

அவாளுக்கெல்லாம் கோபத்துக்கு ஒரு க்ருஹம் ஸந்தோஷப் படறதுக்கு ஒரு க்ருஹம் து:கப்ரச்னத்துக்கு ஒரு க்ருஹம் அரண்மனைல. ஆராவது து:கம் கேக்கறதா இருந்தா து:கம் கேக்கறதுக்குன்னு ஒரு அரண்மனைல. அங்கதான் கேழ்க்கணும். இங்க கேழ்க்கக்கூடாது. ஸ்னானத்துக்கு ஒரு க்ருஹம். து:கம் கேழ்க்கறதுக்கு ஒரு க்ருஹம். சாப்டறத்துக்கு ஒரு க்ருஹம். கோபத்துக்கு ஒரு க்ருஹம். ஸந்தோஷத்துக்கு ஒரு க்ருஹம். அவாளுக்கெல்லாம் அப்படி. நமக்கு எல்லாம் ஒரு ரும் ஒரு கிச்சன்லையே (ஸபையில் சிரிப்பொலி)

சுகத்துக்கோ து:கத்துக்கோ சாப்படறதுக்கோ
படுத்துக்கறதுக்கோ! அதுவும் பம்பாய்ல ஸ்தீர்கள்
அனுபபத்திக்கோ! இல்லையா? என்ன பன்றது.

கூனி சொல்றாள். கைகேயி! நீ கோபக்ருஹத்துல போய்
அங்க போய் படுத்துக்கோ. ஆபரணங்களையெல்லாம் கீழ
கழட்டிப் போடு. ஒரே கோவமா இரு. அழுக்குப்புடவைய
உடுத்திக்கோ. பெருமூச்சு விடு. கோவத்தை காண்பி. அவன்
வருவன். வந்த வுடனே பேசாத. அப்படியே பேசாம இரு.
ஒன்னை அநு நயம் பண்ணுவன் அவன். கிட்டக்க ஒன்னை
வந்து பெறட்டுவன். பெறட்டினா பெறண்டு அப்படித்
திரும்பி படுத்துக்கோ. என்னான்னு கேட்டா இந்த ரெண்டு
வரம் கொடுன்னு கேளு. வேற எதாவது ரெண்டு வரம் மாத்திக்
கேளுன்னு கேழ்ப்பன். இதைத் தவிர வேற ஒப்புத்துக்காதே.

ரத்நானி ச ஸுவர்ணாநி திவ்யாந்யாபரணாநி ச
தத்யாத் தசரதோ ராஜா மாஸ்ம தேஷு மந: க்ருதா

ஆபரணங்கள் தரேன்னு சொல்லுவன். ஐச்வர்யம்
தரேன்னு சொல்லுவன். ஸர்வதா ஒண்ணும் வாண்டாம்னு
சொல்லிபுடு. இல்லன்னா வாசப்படி தாண்டி சாவேன் னு
சொல்லிபுடு. இப்படிநான் சொன்னத்தை அப்படியே பண்ணி
சாதிச்சுக்கலைனா ஒம் பிள்ளை பூட்டான் னாள் கூனி. நான்
சொன்னதை அப்படியே செய்ஞ்ஜயானா உன் பிள்ளை
செளக்யமா இருப்பன் னாள்.

ப்ருதிவ்யாமஸி குப்ஜாநாம் உத்தமா புத்தி நிர்ஸயே
த்வமேவ து மமார்த்தேஷு நித்ய யுக்தா ஹிதைஷிணீ

கைகேயீ கூனியை ஸ்லாகிக்கறாள். இந்த பூமியில
எத்தனையோகூனிகள் பார்த்திருக்கறேன். ஒர்த்தருக்கும் உன்
புத்தி சாலித்தனம் கிடையாது ! உன்னைப் போல எனக்கு
ஹிதம் விரும்பறவா கிடையாதே ! ராஜா இப்படி கார்யம்
செய்யறான் னு இப்பதான் எனக்கு தெரியறது !.

ஸந்தி துஸ்ஸம்ஸ்திதா: குப்ஜா : வக்ரா : பரம தாருணா :

லோகத்துல கூனிகள்ளாம் இருக்கா. வக்ரமா இருப்பா. குனிஞ்சண்டே வருவா. ஸ்ரீரங்கத்துல வைகுண்ட ஏகாதசி அன்னிக்கு பார்க்கலாம். ஆன மட்டும் கூட்டம் இருக்கும். கூட்டத்துல கிட்டக்கவே போக முடியாது.

ஒரு கூனி வந்து பெருமாள் கிட்ட போய் ஸேவிப்பள். பாதி உடம்பு வளைஞ்சு போச்சா , கீழ இடை வெளி இருக்கா. அது வழியா பெருமாள் கிட்டக்க போய்டுவள். (ஸபையின் சிரிப்பொலி). பார்த்திருக்கீரா ?

த்வம் பத்மமீவ வாதேந ஸன்னதா ப்ரிய தர்சநா

எல்லாக் கூனியையும் போலாநீ ? நீ வளைஞ்சிருக்கையே! தாமரை புஷ்பம் காத்தடிச்சு அழகா வளைஞ்சிருக்காப் போல இருக்க! உன் முதுகு தாமரைத் தண்டாட்டமா இருக்கு !

விமலேந்து ஸமம் வக்த்ரம் - முகமானது சந்த்ரன் போல ப்ரகாசிக்கறது !

பரதனுக்கு பட்டாபிஷேகம் பண்ணான்று வெச்சுக்கோ, நான் ராஜமாதா ! என் பரிவாரத்துக்கு முன்னால உன்னை போகச் சொல்லுவேன் !

அக்ரதோ மம கச்சந்தீ ராஜஹம்ஸீவ ராஜஸே

நல்ல வெண்பட்டு உடுத்திண்டு நான் தர முக்தா ஹாரத்தையும் சாத்திண்டு , உன் முதுகு முண்டுக்கு ஒரு ஹாரம் தரேன் அதையும் சாத்திண்டு ராஜஹம்ஸீ போல ப்ரகாசிப்ப !

யத் ஆஸந் ஸம்பரே மாயா: ஸஹஸ்ரம் அஸுராதிபே ।

ஹ்ருதயே தே நிவிஷ்டாஸ்தா: பூயஸ்சாந்யா: ஸஹஸ்ரஸ: ॥

ஸம்பராசுரனிடம் என்ன மாயைகள் உண்டோ , ஆயிரக்கணக்குல அதெல்லாம் உன்கிட்ட இருக்கு !

எல்லாம் உன் முதுகு முண்டுல சேர்ந்திருக்கு ! பரதனுக்கு பட்டாபிஷேகம் ஆகட்டும். உன்னுடைய முண்டை ஸுவர்ணத்தால அலங்கரிக்கறேன் ! கவசம் பண்ணி ஒன் முதுகுக்கு போடப் போறேன்.

பெருமானுக்கெல்லாம் கவசம் பன்றா!

கூனி சொன்னாள். அம்மா!கைகேயீ என்னை ஸ்தோத்ரம் பண்ணது போரும். என்னை ஸ்தோத்ரம் பண்ண வாண்டாம். ஒண்ணும் வாண்டாம். ராஜாவரப் போறார். நான் சொன்ன கார்யத்தைப் பாரு !இதெல்லாம் என்ன?ன்னாளாம்.

க்ரோதாகாரம் விஸாலாக்ஷீ ஸௌபாக்ய மத கர்விதா ।
அநேகஸுத ஸாஹஸ்ரம் முக்தா ஹாரம் வராங்கநா ॥
அவமுச்ய வரார்ஹாணி ஸுபாந்யாபரணாநி ச (2-9-5-5)

கைகேயீ உடனே போனாளாம். கோபக்ருஹத்துக்கு போனாளாம்.

மலிநமான ஒரு வஸ்த்ரத்தை உடுத்திண்டு. ஜமக்காளங்களளாம் தூக்கி எறிஞ்சாள். வெறுந்தரையில படுத்துண்டாள். அநேக சத ஸாஹஸ்ரம் - அனேக லக்ஷ ரூபாய்கள் பெறும்படியான ஆபரணங்களாம். ஓசந்ததான முக்தா ஹாரங்களாம். எல்லாத்தையும் விட்டெறிஞ்ஜாளாம் கீழே ! அவமுச்ய வரார்ஹாணி - ரொம்ப மதிப்புள்ள ஆபரணங்களாம். அதை கழட்டி எறிஞ்சாளாம். ஸுபாநி ஆபரணாநி ச ஸுபமான - ஆபரணங்களை எல்லாம் கூட கழட்டி எறிஞ்சாளாம். சுபமான ஆபரணங்கள் நா என்ன அர்த்தம் ?

ஒரு ராமாயணத்துக்கு போனேன். நான் போகற அன்னிக்கெல்லாம் நல்ல கட்டமாவே இருக்காது ! (சிரிப்பொலி)

ஸுபமான ஆபரணங்கள்னா திருமங்கல்யத்தைகூட போட்டா ன்னார் அந்த வித்வான். ஏண்ணும் ஸுபாந்யாபரணாநின்னா திருமங்கல்யத்தைச் சொன்னீர்? நேன். என்ன பண்ணறது ? ஜனங்களுக்கு ஏத்த மாதிரி சொல்ல வேண்டியிருக்கு ன்னார்.

ஆசார்யராமாம்ருதம்

சுபமான ஆபரணங்கள்னா, திருமங்கல்யத்தை தவிரவும் இன்னும் இருக்கு. மூக்குத்தி வளையல் ஸுபமான ஆபரணங்கள். அதை கழட்டிப் போட்டாள். திருமங்கல்யத்தை தொட வேண்டாம் னு சொன்னேன் அவர்கிட்ட.

ஸுபாந்யாபரணாநி ச ன்னார். கழட்டிப் போட்டாளாம். அப்டியே படுத்துண்டாளாம். பெருமூச்சு விட்டாளாம் கைகேயி. மந்தரை வந்து பார்த்தாளாம். எப்படி இருக்கா பார்ப்போம்னு. அவ மூச்சு பாம்பு மூச்சு விடறாப்போல இருக்காம்!

நிதர்ஸிதா யதா தேவீ குப்ஜயா பாபயா ப்ருஸம் |
ததா ஸேதே ஸ்ம ஸா பூமௌ திக்த வித்தேவ கிந்நரீ || (2101)

கூனி சொன்னபடியே கோபக்ருஹத்துல படுத்துக் கிடந்தாளாம் கைகேயி. தேவலோகத்து கின்னரஸ்த்ரீயானவள் பாணத்துனால அடிக்கப்பட்டு வெறுந்தரையில் சாஞ்சி கிடக்கறாப் போல கெடந்தாளாம். தி3க்3த4 வித்3தே4வ ன்னா என்ன ? திக்தேந வித்தா கிந்நரீ. விஷந்தடவின பாணத்தால அடி வாங்கின கின்னரீ ஸ்த்ரீபோல. அப்படி படுத்துண்டாளாம் கைகேயி.

சேஷ்வ அநந்தர்ஹிதாயாம் த்வம் னு கூனி சொல்லிக்கொடுத்தாப் போல கீழ ஜமுக்காளம் கிமுக்காளம் ஒண்ணும் போட்டுக்காம பூமில கெடந்தாளாம். ஆத்துக்காரிடம் கோவிச்சுண்டா எப்படி கோவத்தைக் காட்டணும்னு சொல்லித்தறது ராமாயணம். ராமாயணத்தைப் பார்த்து தெரிஞ்சிக்கலாம். (ஸபையில் சிரிப்பொலி). இதுல எல்லா சாஸ்த்ரமும் உண்டோல்லியோ!. உத்தமமான சாஸ்த்ரம் ஆன படியால.

திருடறதுக்குக் கூட சொல்லித்தறது ராமாயணம். திருடன் பொழைக்கவேண்டாமா. திருடனுக்கு உபதேசம் பண்ணறது!

“இரு வரம்”

விப்ரநஷ்டம் தநம் சுகிப்ரம் தத் ஸ்வாமீ ப்ரதிபத்யதே ।
விந்தோ நாம முஹூர்த்தோ ஸௌ ॥ (3-68-12)

ஜடாயுஸ் சொல்றார். ஸீதையை அபஹரிச்சுண்டு போனான். விந்தம் ந்கற முஹூர்த்தம். இந்த விந்தம் ந்கற முஹூர்த்தத்துல கெட்டுப் (தொலைஞ்சி) போனா அந்த வஸ்து அகப்பட்டுடும் னார்.

அதனால விந்தம்ந்கற முஹூர்த்தத்துல திருடாதே ன்னா.

அது மாதிரி கோவிச்சுக்கணும்னா எப்படின்னு தெரிய வாண்டாமா? ஸ்வாமீ ! சிரிச்சுண்டே கோவிச்சுண்டா என்ன பண்ணறது? நான் கோவிச்சுக்கறா மாதிரி கோவிச்சுண்டா ஓர்த்தராவது ஏன்னே கேழ்க்க மாட்டான்.

அஸ்தமிச்சா ஏழு மணி ஆச்சாம்.
ஸ ப்ரவிச்சய மஹாராஜ: ஸ்வம் அந்த:புரம் ருத்திமத் ।
ந ததர்ஸ ஸ்த்ரியம் ராஜா கைகேயீம் ஸயநோத்தமே ॥ (2-10-17)

வால்மீகி எழுதறார். மஹர்ஷி.அவர் என்ன வைராக்ய நிதி. தபஸ் பண்ணவர். எப்படி எழுதறார் பார்க்கா ! ப்ரஹ்மாவினுடையதான வரத்தினாலே

ஹஸிதம் பாஷிதம் சைவ சிரிப்பு, பேசறது, து:கம் எல்லாம் உனக்கு தெரியட்டும்னாராம். அதைக் கேட்ட வுடனே பரம ஆனந்தத்தோடே எழுதறார் அவர். ப்ரஹ்மாவினுடைய வர ப்ரஸாத லப்தமான ஞானத்தாலே எழுதறார்.

ஸ ப்ரவிச்சய மஹாராஜா உள்ள போனாராம். அந்த:புரமானது ஸகல ஐச்வர்யத்தோடே கூடியிருக்காம். ந ததர்ஸ ஸ்த்ரியம் ராஜா கைகேயீம் ஸயநோத்தமே. அந்தஸமயத்துல உத்தமமான ஸயனமாம். தங்கக்கட்டில். அதின்மேல மெத்தை போட்டிருக்குமாம்.

ஆசார்யராமாம்ருதம்

தங்கக்கட்டில். தங்கக்கட்டில்ல தங்கப் பலகையாம். மெத்தை போட்டிருப்பாளாம். அதுக்கு மேல தேங்கா நார்னால ஒரு மெத்தையாம். தேங்கா நாரை உபயோகிச்சு மெத்தையாம். அதுக்கு மேல என்னன்னு கேட்டா ஒரு கம்பளம். அதுக்கு மேல ஒரு ஜமக்காளம். அதுக்குமேல ஹம்ஸத்தினுடையதான இறகுகள் பரப்பின வெல்வெட்டு மஞ்சம். அதுக்கு மேல படுத்துண்டா தூக்கம் தான் வருமாம். வேறொண்ணும் வராதாம். அப்படி ஆச்சார்யமான சயனமாம். அதுல படுத்துண்டிருப்பாளாம். அவளை பார்த்து வழக்கமாம்.

ந ததர்ஸ ப்ரியாம் ராஜா கைகேயீம் ஸயநோத்தமே

என்னாடா ? இத்தனை நாளாச்சு ! அறவதனாயிரம் வர்ஷமாச்சு ! இந்த பவனத்துக்கு வந்தா ஸயனத்துல இல்லாத இருக்கமாட்டாள். இன்னிக்கு கானோமே அவள் ! என்னமோ தெரியல்லியேன்னார்.

வால்மீகிக்கே மனஸ்ஸு கஷ்டம் ஸ்லோகம் எழுதறச்சே ! பட்டாபிஷேகம் நடக்க இருக்கச்சே மறுநாள் போய் அவளை தொடப் போகக் கூடாதா?

ஸ காமபல ஸம்யுக்த : ரத்யர்த்தம் மனுஜாதிப: ।
அபஸ்யந் தயிதாம் பார்யாம் பப்ரச்ச விஷஸாத ச ॥

வால்மீகியே கஷ்டப் பட்டுண்டு சொல்றார். வயஸ்ஸு அறவதனாயிரம்.

அந்த:புரத்துக்கு போறத்துக்கே தெம்பு கிடையாது. எந்த தெம்புல அந்த:புரத்துக்கு போனான் தெரியுமோல்லியோ !

ஸ காம பல ஸம்யுக்த:- அந்த பலத்துனால போனான். மஹாராஜா போனான்னார். வயஸ் அறுவதினாயிரம். என்னத்துக்காகப் போனான்னார். ரத்யர்த்தம் மனுஜாதிப: - அவளோட ஸந்தோஷமா இருப்போம்னு போனாராம் !

ஏன்னா ராஜாவோன்னோ.

வால்மீகிக்கு கொஞ்சம் மனஸ்ஸு கஷ்டம். பட்டாபிஷேகம் இருக்கு. பட்டாபிஷேகத்துக்கு எல்லாம் பண்ணிட்டு ! ஒருநாள் ராத்ரிப்போது போகாம இருக்கக் கூடாதோ? நித்யம் போகணுமான்னா ? தலைல எழுத்து ! ராமாயணம் சொல்றவாள்லாம் பொழைக்கணுமோல்லியோ!

ஸ காமபல ஸம்யுக்த : ரத்யர்த்தம் மனுஜாதிப: ।
அபர்யந் தயிதாம் பார்யாம் பப்ர்ச்ச விஷஸாத ச ॥

கைகேயியை காணல்லியாம். “விஷஸாத ச” துக்கப்பட்டார். ரொம்ப துக்கமாம். பரிஜநங்களை கேழ்க்கறார். அம்மா எங்க?ன்னு. நகைகள்லாம் விட்டெறிஞ்சுட்டு மலின வாஸினியாக(அழுக்கு வஸ்த்ரத்தினளாக) கோபக்ருஹத்துல படுத்துண்டிருக்கா ! என்ன காரணத்தாலன்னு தெரியலையே !ன்னா.

என்ன காரணத்துக்காக படுத்துண்டிருக்கா ?
ஸ வ்ருத்த: தருணீம் பார்யாம் ப்ராணேப்யோபி கரீயஸீம்
அபாப: பாப ஸங்கல்பாம் ததர்ஸ தரணீதலே

ஸ வ்ருத்த:- ரொம்ப கெழம். தருணீம் பார்யாம் - அவளோ நல்ல யௌவநத்துல இருக்கறவள். ததர்ஸ ப்ராணேப்யோபி கரீயஸீம். ப்ராணனைக் காட்டிலும் கனமா இருப்பள்ளு அர்த்தமா ? ப்ராணனைக் காட்டிலும் ஓசந்த மேலானவள். தசரதன் அபாப: - ஒண்ணும் தெரியாது இந்த மனுஷனுக்கு. பாபஸங்கல்பாம் - பாபம் பண்ணனும்னே ஸங்கல்பிச்சுண்டு படுத்துண்டிருக்காளாம். ததர்ஸ தரணீதலே - தரையில

படுத்துண்டிருக்காளாம். துண்டு விரிச்சுண்டுகூட படுத்துக்கல. மஹாராஜாவோட பத்னீ ,அதுவும் மூணாவது பத்னீ. அழகானவள். எப்பேற்பட்ட ஹம்ஸதூளிகா மஞ்சத்துல படுக்க வேண்டியவள் ! எந்த படுக்கயில

ஆசார்யராமாம்ருதம்

படுத்துண்டிருக்காள் அவள் ? கீழ் வெறும் தரையில்
ஒண்ணுமில்லாத ! ஒரு ஜமுக்காளம்கூட இல்லாமல் ! ஒரு
கோரை பாயாவது போட்டுண்டு படுக்கக்கூடாதா அவள் ?
தேரமுந்தூர் பாய் னு உண்டு. அதையாவது போட்டுண்டு
படுத்துக்கக் கூடாதா ?

பார்த்தாராம். பார்யையை தேவி!ன்னு கூப்டாராம்.
தேவி கேநாபிஸப்தாஸி கேந வா விப்ரியம் க்ருதம்.

பார்யையை தேவீ ன்னு சொல்றவா உண்டா? ஆராவது
தேவிகள் பாங்கா?ன்னு கேட்டாக்க ஆத்துல ஸௌக்யம்னு
சொல்லணும். இல்லையா? வைஷ்ணவாள் எப்படி
சொல்லணும்.பரஸ்பர விருத்தபாஷித்வம் வைஷ்ணவத்வம்.
அவன் கேழ்க்கறத்துக்கு விருத்தமா சொன்னா வைஷ்ணவம்.

ஸ்வாமி திருமாளிகை எங்க?

அடியேன் குடிசை இங்க !

திருமாளிகைக்கு நேர் எதிர் சப்தம் எது ? குடிசை
இல்லையா ?

ஆத்துல தேவிகள் பாங்கா? ன்னா ஆம் ஆத்துல
ஸௌக்யம் இருக்கா ன்னுதான் சொல்லணும். தேவிகள்
பாங்கா இருக்கா ன்னு சொல்லக் கூடாது. புது வைஷ்ணவன்
சொல்லுவன் ! (ஸபையில் சிரிப்பொலி).

இல்லையா ? வைஷ்ணவ பரிபாஷையை ஒரு புஸ்தகம்
ஒண்ணு போடணும்னு நெனைச்சிண்டிருந் தேன். இப்ப
அதுக்கு அவகாசம் எங்க ?

தசரதன் ரொம்ப துக்கத்தோட கைகேயியை
கேழ்க்கறார்.

கஸ்ய வாபி ப்ரியம் கார்யம் கேந வா விப்ரியம் க்ருதம்.

ஒனக்கு யாருக்காவது ப்ரியமான கார்யத்தை செஞ்சு
வெக்கணுமா ? இல்ல ஒனக்கு விப்ரியமான கார்யத்தை

“இரு வரம்”

யாராவது செஞ்சாளா ? எவனையாவது வேலைலேர்ந்து
எடுக்கணுமா ? யாரையாவது வேலைல சேர்க்கணுமா ?
ஒண்ணும் சொல்லாம படுத்துண்டிருக்கயே ? ஏன்
பேசவேல்லையே ?

கைகேயி பெறண்டு அப்படி படுத்துண்டாளாம். மஹா
ராஜா அனுநயம் பண்ணிப் பார்க்கறார். அவ பேசவேல்லை.

தம் மந்மதசரைர் வித்தம் வால்மீகி பார்க்கா !
தம் மந்மதசரைர் வித்தம் காமவேக வசாநுகம்
உவாச ப்ருதிவீபாலம் கைகேயீ தாருணம் வச: (2-11-1)

வால்மீகி அப்படி ச்லோகம் எழுதியிருக்க வாண்டாம் !
என்னன்னு கேட்டாக்க தம் மந்மதசரை வித்தம் - மன்மதனின்
அஞ்ச பாணங்களால,

சரைர் வித்தம் - சரேண வித்தம் னு போடல்ல.
மஹாராஜா மன்மதனுடைய அஞ்சபாணங்களாலே அடி
பட்டிருக்கார் - காமவேக வசாநுகம் காமவேகத்துக்கு
வசப்பட்டுட்டார்!

உவாச ப்ருதிவீபாலம் கைகேயீ தாருணம் வச: - அந்த
பூமண்டலாதிபதியைப் பார்த்து கைகேயீ மஹாபயங்கரமான
வார்த்தை சொன்னாளாம் ! என்ன சொன்னாள் ?

ஆழி சூழ் உலகமெல்லாம் பரதனே ஆள
தாழரும் சடைகள் தாங்கி தாங்கரும் தவமேற்கொண்டு
பூழி வெங்கானம் நல்கி புண்ணிய நதிகள் ஆடி
ஏழிரண்டாண்டில் வா என்று (கம்பன்)

நவ பஞ்ச ச வர்ஷாணி தண்டகாரண்யம் ஆச்ரித :
சீராஜிநஜடாதாரீராமோ பவது தாபஸ:
பரதோ பஜதாம் அத்ய யௌவராஜ்யம் அகண்டகம்.

என்னன்னு கேட்டாக்க சம்பராஸூர யுத்தத்துல
ஸஹாயம் பண்ணபோது ரெண்டு வரம் தந்தீரே! அத இப்ப
கேழ்க்கறேன்னாளாம் கைகேயீ.

ஆசார்யராமாம்ருதம்

அதுக்காக படுத்துண்டு இருக்கயா ? கோவப்படாதே !
ன்னார்.

கொடுப்பீரா?ன்னாள். நிச்சயமா கொடுப்பேன்னார்.
அதுக்காக கோபக்ருஹத்துல படுத்துண்டயா ? கேட்டா
கொடுக்கமாட்டேனா ன்னார்.

வரத்தை கொடுப்பீரா ?ன்னாள்.

ஸத்ய ஸந்தராச்சே! பேஷா கொடுக்காறேன்னார்.

நிச்சயம் கொடுப்பேன் னு சபதம் பண்ணும் னாள்.

இந்த லோகத்துலே ஸ்த்ரீகளுக்குள்ளே எனக்கு
கைகேயியைக் காட்டிலும் ப்ரியமானவா கிடையாது. அதே
மாதிரி புருஷாளுக்குள்ளே ராமனைக் காட்டிலும் ப்ரியமான
வ்யக்தி கிடையாது. அந்த ராமன் மேல ஸபதமாச்
சொல்றேன். தேந ராமேண கைகேயி ஸபே தே வசந க்ரியாம்

அந்த ராமன் மேல ஆணையம்மா கொடுக்கறேன் னார்
தசரதர். அந்த ராமன் மேல ஆணை ன்ன வுடனே கைகேயி
திரும்பி பார்த்தாளாம். சொன்னாள்!

நவ பஞ்ச ச வர்ஷாணி தண்டகாரண்யம் ஆச்ரித :
சீராஜிநஜடாதாஹீ ராமோ பவது தாபஸ :
பரதோ பஜதாம் அத்ய யௌவராஜ்யம் அகண்டகம்

ஒன்பதும் அஞ்சம் பதினாலு வர்ஷம் ராமன் காட்டுக்கு
போய் இருந்து ஜடாதாரியாய் தாபஸனாய் இருக்கணும்.
பரதனுக்கு பட்டாபிஷேகம் பண்ணி யௌவராஜ்யத்தை
அடையணும். இந்தரெண்டு வரத்தை தாரும் இருக்கறத்தைத்
தான் சொல்றேன். புதுசா ஒண்ணும் கேழ்க்கல்ல. ஸம்பராசுர
யுத்தத்துல ஸாரத்யம் பண்ணபோது ஸந்துஷ்டனாக நீர்
சொன்னீர்.

ஏய வரங்கள் இரண்டில் ஒன்றினால் என்
சேய் உலகு ஆள்வது ; சீதை கேள்வன் ஒன்றால்

“இரு வரம்”

போய் வனம் ஆள்வது எனப் புகன்று நின்றாள்
தீயவை யாவையினும் சிறந்த தீயாள். (கம்ப நாடர்)
(கைகேயிசூழ்வினைப் படலம் 14)

ரெண்டு வரத்தைக் கேட்டாளாம். கம்பருக்கு ரொம்ப கஷ்டம். எப்படிப் பட்டவள் கேட்டாள்னா. தீயவை யாவையினும் சிறந்த தீயாள், லோகத்துல ரொம்ப பொல்லாத விஷம் போன்ற வஸ்துக்கள் எல்லாத்துக்கும் பொல்லாதவள். தீய வஸ்துக்கள் எல்லாத்துக்கும் சிறந்த தீயவள் ஆனத்தாலே கேட்டாள்.

ஒரு கவிக்கு ஸ்த்ரீன்னா பிடிக்காது. ஸ்த்ரீன்னா எதனால் பண்ணப் பட்டவள்னா. ஒரு பாத்ரம் மண்ணால பண்ணப் பட்டது. வெள்ளிப் பாத்ரம் வெள்ளியால பண்ணியிருக்கா. தங்கப் பாத்ரம் தங்கத்தால பண்ணியிருக்கான். அதுமாதிரி ஆயுதங்களை இந்த இரும்பால பண்ணியிருக்கான். அது மாதிரி ஸ்த்ரீகளினா எதுனால் பண்ணியிருக்கான்?

ஒருத்தன் சொன்னான் விஷத்தால பண்ணியிருக்கான் னான். விஷத்தை எடுத்து ஸ்த்ரீங்கற ரூபத்தை பண்ணியிருக்குன்னான். விஷத்தால பண்ணலன்னான் இன்னொருத்தன். ஏன்னா விஷமானது கருடமந்த்ரம் ஜபிச்சாப் போயிடறதேன்னான்.

இல்ல சஸ்த்ரத்தால ஸ்த்ரீங்கற ரூபத்தை பண்ணியிருக்குன்னான். சஸ்த்ரம்னா ஆயுதம். ஆயுதத்தால பண்ணியிருக்குன்னான். அது இல்ல ன்னுட்டான்.

அது சொல்லக்கூடாது. சஸ்த்ரத்தால அடிச்சா , ஆஸ்பத்ரியில ஒரு மாஸம் படுத்துண்டு இருந்தா ரொம்ப கவலைக்கிடம்னு போடறா. அப்பறம் அஞ்சாறு நாள் கழிச்சு சத்த (சற்று) சௌகர்யமாயிருக்கார்னு போடறா. அப்பறம் டிஸ்சார்ஜ் ஆயிட்டார்னு போடறா. சஸ்த்ரத்தால அடிபட்டா பரிஹாரம் உண்டாம். ஸ்த்ரீகளினாலே அடிபட்டா பரிஹாரமே கிடையாதாம்.

ஆசார்யராமாம்ருதம்

அக்னியை வெச்சு ஸ்த்ரீயை பண்ணியிருக்கான்னான்.
அக்னி நங்கறவஸ்து. எல்லாத்தையும் சுடறதோல்லியோ
,அத்தால ன்னான். கவி சொல்றான். நான் சொல்லல.
(ஸபையில் சிரிப்பொலி) ந விஷேண ந சஸ்த்ரேண நாக்நிநா
நசம்ருத்யுநா

போஜராஜன் ஸபையில். அக்னி ஒண்ணும் ப்ரமாத
வஸ்து இல்ல. ஜலத்தை கொட்டினா அணைஞ்சும்.
நாக்நிநா ன்னான். ம்ருத்யுவைக் கொண்டு
பண்ணியிருக்கான்னான். இல்லன்னுட்டான் இன்னொரு
கவி.

ஏன்னு கேட்டாக்க ஸ்வாமிகளைக் கொண்டு
ம்ருத்யுஞ்ஜய ஹோமத்தை பண்ணினா அப்பறம் அஞ்சு
வர்ஷம் பதினைஞ்சு வர்ஷம் இருக்காளே. வேத மந்த்ரத்தைக்
கொண்டு ம்ருத்யுவைக் கூட பரிஹரிக்க முடியும்.
ம்ருத்யுஞ்ஜயமந்த்ரம் பெரிய மாமாக்கு தெரியும். (ஆசார்யர்
ஹாஸ்யம் செய்தாகிறது புரிசை பெரிய கல்யாணம்
ஸ்வாமியை). ம்ருத்யுஞ்ஜயம் ஜபியும்னா கரண மந்த்ரம்
ஜபிப்பர்.

(ஸபையில் பெருஞ்சிரிப்பொலி). ம்ருத்யுவினால்
ஸ்த்ரீயை பண்ணல. ம்ருத்யுவுக்கும் பரிஹாரம் உண்டு.
பரிஹாரமே இல்லாத வஸ்துவினால் ஸ்த்ரீயை
பண்ணியிருக்கான். அப்ரதீகார பாஹுல்யாத் ஸ்த்ரீபிரேவ
ஸ்த்ரீய: க்ருதா: - ஸ்த்ரீயினாலயே ஸ்த்ரீயை பண்ணியிருக்கா.
இதுக்கு முன் ஸ்த்ரீயினால இந்த ஸ்த்ரீ. அவளை அதுக்கு முன்
ஸ்த்ரீயினால. இப்ப இருக்கற ஸ்த்ரீயினால வரப்
போறவளை. அப்படி.

கைகேயியை தீயவையாவையினும் சிறந்த தீயாள் னார்
கம்பர். கைகேயி இப்படியான ரெண்டு வரங்களைக்
கேட்டாள்!

ஸ்ரீமதே ரங்க ராமானுஜ மஹாதேசிகாய நம:

புத்தாண்டுப் புதிர்

ஸ்ரீ. உ.வே.நாட்டேரி கிடாம்பி ராஜகோபாலாசாரியார்,
ஸம்பாதகர்.

புத்தாண்டு என்று:-

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் தை மாதப்பிறப்பை தை வர்ஷப்பிறப்பு என்று சொல்வது வழக்கத்தில் உள்ளது. அநேகமாக தை வர்ஷப் பிறப்பு என்றுதான் சொல்கிறார்கள். ஸங்க்ராந்தி அல்லது மகர ஸங்க்ராந்தி என்றாவது சொல்வர்.

சித்திரை மாதப் பிறப்பையும் வர்ஷப் பிறப்பு என்பர்.

இன்னும் சிலர் ஆடி வர்ஷப் பிறப்பு, ஐப்பசி வர்ஷப் பிறப்பு என்றும் பேசுவர்.

ஒரு ஆண்டில் வர்ஷம் எத்தனை பிறக்கும்?

வர்ஷம் உண்மையில் எப்போது பிறக்கிறது?

ஆடியில் புத்தாண்டா?:-

வர்ஷம் எனும் சொல்லுக்கு மழை என்று அர்த்தம். ஆக வர்ஷம் அதாவது மழை ஆரம்பிக்கும் போது வர்ஷம் ஆரம்பிக்கும்.

வர்ஷருது ஆரம்பிக்கும்போது வர்ஷக்கணக்கு தொடங்கும். வர்ஷருது எப்போது தொடங்குகிறது? லௌர மாநத்தில்(சூரியச் சுற்றின் கணக்கில்) ஆவணி புரட்டாசி வர்ஷருது. ஆனால் சாந்த்ர மாநத்தில் (சந்த்ரனின் சுற்றுக்கணக்கில்) ஆடி அமாவாஸ்யைக்கு அடுத்த நாள் ச்ராவண சக்ல ப்ரதமை அன்றே வர்ஷருது பிறந்துவிடும். சரியா? ஆமாம்! ஆடி மாதத்தில் வர்ஷருது தொடங்குகிறது. ஆடி மாதம் தொடங்கினால் தக்ஷிணாயனமும் தொடங்குகிறது.

ஆக ஆடியில் வருடம் ஆரம்பம் என்றால் ரொம்ப சரி.

ஆனால் நம் செந்தமிழ் நாட்டில் ஆடியில் மழை வந்து விடுகிறதா?

காற்றுதான் ஊதித் தள்ளுகிறது. ஆடிக் காற்றில் எது பறக்கும் ?

அம்மியும் பறக்கும் என்பது ப்ராசீன பழமொழி. ஆடிப் பட்டம் தேடி விதை எனும் பழ மொழியும் தெரியும்.

புரட்டாசியில் பொன்னுருகக் காய்ந்து மண்ணுருகப் பேயும் எனும் பழமொழியை நம் ஆசார்யர் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஒரு ஸமயம் சாதித்தாயிற்று. பகலில் வெயில் காய்ச்சும். இரவில் மழை கொட்டும் என்று பொருள்.

நம் செந்தமிழ் நாட்டில் ஐப்பசி கார்த்திகையில்தானே மழை காட்டுகிறது. ஆடியில் விதைக்கத்தான் சொன்னார்கள். ஏன் ?

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளில் மழை கொட்டி காவிரிப் பேராற்றில் பெருக்கெடுக்கும். அதேபோல் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளில் தொடங்கி நம் செந்தமிழ் நாட்டில் பாய்ந்தோடும் நதிகளில் நீர் வரத்து இருக்கும். ஆனால் வான் மழை அவ்வளவாக இருக்காது. பயிர் விளைக்க எல்லாம் சாதகமாக இருக்கும்.

எனவே ஆடி மாதம் விதைத்தால் ஐப்பசிப் பெரு மழைக்குள் சிறு பயிர்கள் நல்ல மகசூல் தரும். எனவே ஆடிமாதம் விதைக்கதான் !. மழை இல்லாத ஆடிமாதத்தை வர்ஷத்தின் தொடக்கமாகக் கொள்வது தமிழ் நாட்டிற்குப் பொருந்தவில்லை.

அனேக சுப நிகழ்ச்சிகளுக்கு விலக்காக விதிக்கப்பட்டுள்ள தக்ஷிணாயனத்தின் ஆரம்பமான ஆடி மாதத்தில் வருடத்தைத் தொடங்கி என்ன செய்ய ?

ஐப்பசியில் புத்தாண்டா?:-

ஐப்பசி வர்ஷப் பிறப்பு என்றொரு வார்த்தை உண்டே ! ஐப்பசியில் புத்தாண்டா?

நம் செந்தமிழ் நாட்டில் ஐப்பசியில்தானே மழையும் கொட்டுகிறது. ஆனாலும் சுபகார்யங்களுக்கென்று ச்லாகிக்கப்படாத ஐப்பசியில் வருடத்தைத் தொடங்கி என்ன சாதிக்கப்போகிறோம் ? அதே தக்ஷிணாயனம்தானே?

தையில் புத்தாண்டா? :-

சரி ! தை பிறந்தால் வழி பிறக்கிறதே ! பரம மங்களமான உத்தராயணமும் பிறக்கிறது. தை வர்ஷப் பிறப்பு என்ற சொல் ஐயங்கார்களின் வழக்கமாயிற்றே ! பைந்தமிழ் நாட்டில் ப்ராஹ்மணர்கள், அப்ராஹ்மணர்கள் ஸகலரும் போற்றிக் கொண்டாடும் பொங்கல் திருநாளாயிற்றே !

தை மாதப்பிறப்புதான் தமிழ் நாட்டின் சரியான வர்ஷப்பிறப்பு !

தேவர்களின் ஒரு நாள் நமக்கு ஒரு வருடம். தேவர்களுக்கு நம் உத்தராயணம் ஒரு பகல். நம் தக்ஷிணாயனம் ஒரு இரவு. தேவர்களின் தினம் நம் தை மாதம்தான் தொடங்குகிறது.

நமக்கும் புது வருடம் தை மாதம்தான் தொடங்க வேண்டும்.

தேவர்களின் பகல் தொடங்கும்போது நாம் நம் வருடத்தைத் தொடங்கி சுபங்கள் செய்துகொள்வோம்.

தேவர்களின் உயர்ந்த அருள் நமக்கு உண்டாகும்.

அசுரர்களுக்குத்தான் நம் தக்ஷிணாயன ஆரம்பத்தில் நாள் தொடக்கம். தேவர் இரவின் ஆரம்பத்தில் இருட்டில்தான் அஸுரர்களுக்கு நாள் தொடங்கும். முஸல்மான்களுக்கு காலண்டரில் தினமும் கதிரவன் சாய்ந்து இருட்டு வந்தால்தான் நாள் தொடங்கும். ஸூர்யோதயத்தில் அல்ல.

நமக்கு சுபமான உத்தராயணத் தொடக்கத்தில் அதாவது தைமாதப் பிறப்பில்தான் புத்தாண்டுப் பிறப்பு ! தேவர்களின் ப்ரகாசமான பகலின் ஆரம்பத்தில் தான் !.

அப்படியானால் சித்திரையில் புத்தாண்டு உண்டா ?
இல்லையா?

சித்திரையில் புத்தாண்டா?:-

ப்ரபவ, விபவ,சுக்ல என்ற பெயர்களில் வருடம்
பிறக்கிறதே ? அது சித்திரையிலா? தையிலா ?

சித்திரையில்தான் என்றால் அதுதான் ஏன் ?

சூர்யனைச் சுற்றும் பூமி சம வட்டப் பாதையில்
சுற்றுவதில்லை.

நீள் வட்டப்பாதையில் சுற்றுகிறது. சுற்றின் மையமும்
நடு மத்தியில் இல்லை. சற்றே ஓரம் வாங்கி உள்ளது.

சூர்யனுக்கு அருகில் பூமி உள்ள காலத்தை
உத்தராயணம் என்பர்.

விலகி உள்ள காலத்தை தக்ஷிணாயணம் என்பர்.

சூரியனும் பூமியும் உத்தராயணத்தில் அதிக
நெருக்கத்தில் இருக்கும் சமயம் சித்திரை மாதம்.
ஜ்யோதிஷத்தில் சூர்யன் உச்சத்தில் உள்ளான் என்பர். இது
மேஷ ராசியில். ரிஷப, மிதுன, கடக, சிம்ஹ, கன்யா
ராசிகளை சூர்யன் வைகாசி, ஆனி, ஆடி, ஆவணி, புரட்டாசி
மாதங்களில் கடந்து ஐப்பசியில் துலா ராசியில் சஞ்சரிக்கும்
போது வலுவிழந்து நீச பலம் அடைகிறான். மேலும்
தொடர்ந்து பயணித்து மேஷத்தில் ப்ரவேசித்து மீண்டும் உச்ச
பலம் அடைகிறான். நவக்ரஹ நாயகன் சூர்யனே. ஸூர்யனே
க்ரஹங்களின் ராஜா .

சூர்யன் பூமிக்கு அருகில் வரத்தொடங்குவதைக்
கொண்டாடி பொங்கல் வைக்கும் உத்தராயண ஆரம்பமான
ஸங்க்ராந்தி பண்டிகை அன்று புத்தாண்டு
கொண்டாடலாமா? அல்லது உத்தராயண மத்தியில்
ஸூர்யன் உச்சபலம் பெற்று மேஷத்தில் ப்ரவேசிக்கும்
நாளே புத்தாண்டாகக் கொண்டாடலாமா ? எது புத்தாண்டு
தினம் ?

ப்ருஹத் பராசர ஹோரா சாஸ்த்ரத்தில்
ஸூர்யம் நத்வா க்ரஹபதிம் ஜகத் உத்பத்தி காரணம்
வக்ஷ்யாமி வேதநயநம் யதா ப்ரஹ்மமுகாத் ச்ருதம் .

என்பதாகச் சொல்கிறார் பராசரர். க்ரஹங்களுக்கரசனும்
பூவுலகின் தோன்றல் காரணமும் ஆன ஸூர்யனை வணங்கி
வேதத்தின் கண்ணான ஜ்யோதிஸ் சாஸ்த்ரத்தை
ப்ரஹ்மாவிடமிருந்து கேட்டபடி சொல்கிறேன் என்கிறார்.

அதாவது பூமிக்கு உத்பத்தி காரணமான சூர்யனை
முன்னிட்டுதான் நம் வானியலும் சோதிடமும்.

ஸூர்யன் ஒளி தருவதால்தான் பூமியில் உயிர் உள்ளவை
உயிர் அற்றவை யாவும் தன்னிலையில் உள்ளன. ஸூர்யனின்
கதிர் வீச்சு இல்லையேல் பூமி வெறும் கன கடின பனிக்
கோளமாக மட்டும்தானே இருக்கும்.

நம் நாள் எப்போது ஆரம்பிக்கிறது ? ஸூர்யன்
தோன்றும்போது.

நம் வாரம் எப்போது ஆரம்பிக்கிறது ? ஞாயிறன்று. That
is sun-day .

ஸூர்யன் வலுத்திருக்கும் நாளில் வாரம்
தொடங்குகிறது.

நம் மாதம் எப்போது ஆரம்பிக்கிறது ? ராசிகளில்
ஸூர்யன் ப்ரவேசிக்கும்போது .

நம் வருடம் எப்போது ஆரம்பிக்கும் ? எந்த ராசியில்
ஸூர்யன் அதிக வலுவுடன் ப்ரவேசிக்கின்றானோ
அன்றுதானே ?

மேஷத்தில் சூர்யன் உச்சம். சிம்ஹத்தில் ஸூர்யன்
ஆட்சி.

அதாவது சித்திரையில் உச்சம். ஆவணியில் ஆட்சி.

சித்திரையிலோ ஆவணியிலோ வருடம் தொடங்க
வேண்டும் !

ஆவணியில் வர்ஷருதுவும் ஆரம்பிக்கிறது. ஸூரியனுக்கும் ஆட்சி. ஆவணியில் வருடம் தொடங்கினால் என்ன? என்றால் ஆவணி தக்ஷிணாயனத்தில் வருகிறதே? ஸூரியன் ஆட்சி யாயினும் நன்மையாளன் என்று சொல்லிவிடமுடியுமா? ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் நன்மையாளர்கள் என்று உறுதியா? நான் சோதிட சாத்திரத்தைச் சொல்கிறேன். சோதிட சாத்திரத்தில் ஆட்சியில் உள்ளதைவிட உச்சத்தில்தான் க்ரஹங்கள் மிக நன்மையாளர்கள் என்று உள்ளதே! எனவே ஸூரியன் தன் உச்சராசியான மேஷத்தில் நுழையும் போதுதான் அதாவது சித்திரை முதல் நாள்தான் வருடப்பிறப்பாகும்.

மேஷமே தலை, மகரம் கால் முட்டி:-

பகவானுக்கு எத்தனையோ உருவங்கள் உண்டு. காலம் எனும் உருவத்தையும் பகவான் கொண்டுள்ளார். அந்த உருவத்திற்கு

மேஷ ராசி தலை. வருஷபராசி முகம். மிதுன ராசி தோள்கள்.

கடக ராசி ஹ்ருதயம். ஸிம்ஹ ராசி வயிறு. கன்னி ராசி இடுப்பு.

துலாராசி அண்டப்பை. வருச்சிக ராசி ஆண்குறி.

தனுர் ராசி துடைகள். மகர ராசி முட்டிக்கால். கும்ப ராசி முழந்தாள்.

மீனராசி பாதங்கள் என்றார் பராசரர் ஹோராசாஸ்த்ரத்தில்.

யத் அவ்யக்தாத்மகோ விஷ்ணு: காலரூபோ ஜநாந்தந: தஸ்யாங்காநி நிபோத த்வம் க்ரமாந் மேஷாதி ராஸய: மேஷோ வருஷஸ்ச மிதுந : கர்க ஸிம்ஹ குமாரிகா : துலாலிஸ்ச தநூந்க்ரே கும்போ மீநஸ் தத:பரம் சீர்ஷாநநே ததா பாஹூ ஹ்ருத்க்ரோட கடி பஸ்தய : குஹ்யோரு யுகலே ஜாநு யுக்மே வை ஜங்ககே ததா சரணௌ த்வௌ ததா மேஷாத் ஜ்ஞேயா: சீர்ஷாதய : க்ரமாந்

என்று ராசி ஸ்வரூபாத்யாயத்தில் சொன்னார். ராசி சக்ர ரூபி யாக உள்ள பகவானுக்கு மேஷ ராசிதான் தலை. மீன ராசிதான் பாதம்.

ஆதவனின் மேஷராசி ப்ரவேசம் தான் காலசக்ரத்தின் ஆரம்பம். சித்திரை முதல் நாள்தான் அந்தத் திரு நாள். அதுதான் புத்தாண்டு.

காலசக்ர ரூபியான பகவானின் முட்டிக்கால் மகரராசி. மகர ஸங்க்ராந்தியன்று முட்டிக்கால்தான். அதுதான் வருடப் பிறப்பா ?

சிக தலையால் பிறப்பதுதான் பொதுவழக்கம்.

அந்நிய காலண்டர்கள்:-

நிலவுலகில் எத்தனையோ கலாசாரங்கள். காலண்டர்களும் ஏராளம். காலத்தைக் காட்டுவது காலண்டர்.

பொதுவாக இப்போது உலகெங்கிலும் நடைமுறையில் உள்ள காலண்டர் க்ரிகோரியன் காலண்டர் (gregorian) என்பர். பதினாறாம் நூற்றாண்டில் எட்டாவது க்ரிகோரி எனும் போப் 1582ல் அக்டோபர் மாதத்தில் 4 ஆம் தேதிக்குப் பின் பத்து நாட்களை விலக்கிவிட்டு அக்டோபர் 15 ஆம் தேதியை அடுத்த நாளாக அறிவித்து திருத்தம் செய்து காலண்டர் வெளியிட்டாராம். க்றிஸ்தவர்களும் அவர்கள் வாலையே பிடித்துக்கொண்டு உழலும் இன்றைய உலகமும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டதாம்.

இந்த காலண்டருக்கு மூலம் ரோமானியக் காலண்டர்தான்.

அவர்களுக்குத்தான் ஜனவரி முதல் தேதியை புத்தாண்டாகக் கொண்டாடும் வழக்கம் இருந்தது. ஆரம்பத்தில் வருடத்திற்கு பத்து மாதங்கள்தான் வைத்திருந்தார்கள் ரோமானியர்கள். வருடம் ஜனிப்பதை ஜனவரி என்றார்கள். ஸப்தம மாதத்தை ஸெப்டம்பர், அஷ்டம மாதத்தை அக்டோபர், நவம மாதத்தை நவம்பர், தசம மாதத்தை டிஸம்பர் என்று வைத்து வருடத்தை முடித்து வந்தார்கள்.

சீனர்கள் போல் பத்து மாதங்கள்தான் வருடத்திற்கு.

ரோமானியப் பேரரசன் ஜூலியஸ் ஸீஸர்தன் பெயரில் ஒரு மாதம் வைத்து அதை ஜூலை என்று சொல்லி பத்தோடு பதினொன்றாக்கினான். அவனைக் கொன்று அரசாண்ட அகஸ்டஸ் ஸீஸர் போட்டிக்கு தன்பெயரில் ஆகஸ்ட் மாதத்தைச் சேர்த்து ஜூலையைப் போல் ஆகஸ்டும் 31 தேதிகள்தான். நான் ஒன்றும் மட்டமில்லை என்று ஆணையிட்டான். இதற்காக ஃபிப்ரவரியிலிருந்து தலா ஒரு நாளை பிடுங்கி தங்கள் மாதங்களில் சேர்த்தார்கள். ஃபிப்ரவரியை மூளியாக்கி 28 நாட்களாக்கினார்கள். ஆனால் செப்டம்பர் அக்டோபர் நவம்பர் டிசம்பர் மாதங்களை 7,8,9,10 என்று பொருள்தரும் பெயரோடு விட்டுவிட்டார்கள்.

எதற்கு இதைச் சொன்னேன் என்றால், சோதிடத்தை நம்பாத க்றிஸ்தவர்கள், அஹங்காரம் பிடித்து அரசாண்ட மன்னவர்கள் தந்த காலண்டரை தலைக்கு மேல் வைத்துக் கொண்டாடி ஜனவரி முதல் தேதியன்று பரமானந்தக் கொண்டாட்டமாகப் புத்தாண்டு பாராட்டும் நம் நாட்டவர்கள் நம் முன்னோர்கள் எந்த நன்னாளை என்ன காரணத்திற்காக புத்தாண்டாகச் சொன்னார்கள் ? என்று இளைஞர்களுக்கு தெளியச் சொல்ல வேண்டுமே ? அதற்குத்தான் !

ஜகத் ஸ்ருஷ்டி கர்த்தாவான ஸர்வேச்வரன் வினாடி, நிமிடம், மணி, நாள், மாதம், வருடம் எல்லாவற்றிலும் நல்லது தீதென்று வைத்திருக்கிறான். உரிய நேரத்தில் தேவர்களுக்கும் பித்ருக்களுக்கும் மனுஷ்யர்களுக்கும் நம் கடமைகளைச் செய்து நலம் பெற முக்காலம் அறிந்த முனிவர்கள் பஞ்சாங்கத்தைத் தந்துள்ளார்கள். ஸாமான்யர்கள் கை வைக்கும் ஸமாசாரமா அது ?

சகாப்தங்கள்:- விக்ரமன் விக்ரம ஆண்டை தொடங்க வில்லையா ? சகர்கள் சக ஆண்டை ஆரம்பிக்கவில்லையா ? ஆட்சி செய்பவர்களுக்கு புத்தாண்டை அறிவிக்க உரிமை உண்டா இல்லையா ? என்றால்

மன்னராட்சியில்தான் மன்னரைக் கேட்பாரில்லை. தங்கள் பரம்பரை பல தலைமுறைக்கு பூமியை ஆளும் என்ற தைர்யம் அவர்களுக்கு இருந்தது. மக்களாட்சி அப்படியா? எதிர் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தால் உடனேயே அவர்களும் ஏதாவது புத்தாண்டை அறிவித்தால்! ஒரே நூற்றாண்டில் பல புத்தாண்டு அறிவிப்புகளை இனி எதிர் பார்க்கலாம்

மன்னர்கள் புத்தாண்டை அறிவித்தாலும் அது அவர்களின் பட்டாபிஷேகத் திருநாளின் நினைவுப் புத்தாண்டாகத்தானே அறிவித்தார்கள். பஞ்சாங்கப் புத்தாண்டை அனுசரித்து நடக்கும் கோயில்களில் நடந்த புத்தாண்டு பூஜைகளுக்கு இடைஞ்சல் தந்தார்கள் என்பதற்கு ஆதாரம் இல்லை. கோயில்களில் பஞ்சாங்கப் புத்தாண்டுப் பூஜைகள் நாளதுவரை அவிச்சின்னமாக வழக்கம்தானே.

கோயில் பூஜைகள் ஆட்சியாளர்கள், மக்கள் எல்லாருடைய நன்மைக்கும் தான் நடைபெறுகின்றன. குறிப்பாக அரசாங்கம் அரசாங்கத்திற்கும் நன்மை பயக்க, ராஜ ராஷ்டிர அபிவருத்யர்த்தம் என்றே ஸங்கல்பித்துக் கொண்டு, திருக்கார்த்திகை தீபத் திருநாளை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் க்ருஹத்திலும், கோயில்களிலும் கொண்டாடுகிறோம். துக்க வருடத்தில்கூட திருக்கார்த்திகை பூஜையை மட்டும் நிறுத்தாமல் அதனால்தான் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் செய்கிறோம். கோயில் பூஜைகள் லோகாஸ் ஸமஸ்தா: ஸுகிநோபவந்து என்ற கொள்கையில் நடப்பதால் அரசாங்கங்கள் எக்காலத்திலும் கோயில் பூஜைகளுக்கும் கோயில் பஞ்சாங்க வெளியீடுகளுக்கும் இடைஞ்சல் தரப் பார்த்ததில்லை.

மத்திய அரசாங்கம் 1957 ல் காலண்டர் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிட்டியை அமைத்து ஜனவரி முதல் தேதியை சிவில் கார்யங்களுக்கு புத்தாண்டு கணக்காகவும் மத சார்பான வருடம் சைத்ர மாதம் (மார்ச் 21) தொடங்குவதாகவும் அதிகாரபூர்வமாக இந்திய தேசியச் சட்டத்தின் கீழ் அறிவித்தது. அது அரசின் நடைமுறையில் உள்ளது.

அது போதாதா?

ஏற்கனவே பஞ்சாங்கங்கள் நம் நாட்டில் பல உள்ளன.

சூர்ய ஸஞ்சாரத்தை வைத்து ஸௌரமாந பஞ்சாங்கம்,

சந்த்ர ஸஞ்சாரத்தை வைத்து சந்த்ரமாந பஞ்சாங்கம்,

ப்ருஹஸ்பதி ஸஞ்சாரத்தை வைத்து பார்ஹஸ்பத்யமாந பஞ்சாங்கம்,

மத்திய அரசின் சிவில் காலண்டரான க்ரிகோரியன் காலண்டர்.

இதற்குமேல் வழக்கத்தில் உள்ள சித்திரைத் தமிழ்ப் புத்தாண்டை மாற்றி தை மாதம் முதல் நாளில் தொடங்க அரசியல், கலாசார, மதாசார, சரித்திர காரணங்கள் எத்தாலும் சரி வரவில்லை.

ஆண்டின் பொருள்.

ஆண்டு எனும் தமிழ்ச் சொல்லின் பொருள் யாது ?

ஈண்டு = இங்கே, ஆண்டு = அங்கே. இவ்வர்த்தம் ஈண்டு பொருந்தவில்லை.

ஆண்டு என்ற சொல் ஆட்சி தொடர்பானது. யாருடைய ஆட்சி.

நவக்ரஹ நாயகன் ஆதவனின் ஆட்சி தொடர்பானது. ஆதவன் ஆண்டிருப்பது ஆண்டு ஆகும். சித்திரையில் உச்சம் பெற்று ஆதவன் உலகை ஆளத்தொடங்கி உயர்வானில் பன்னிரண்டு ராசிகளில் பவனி வரும் காலமே ஆண்டாகும். தை முதல்திருநாளில் ஸூர்யனுக்கு பலம் அதிகமில்லை.

வேதப் புத்தாண்டு

யஜுர்வேதம் முதல் காண்டம் நாலாம் ப்ரச்நத்தில் புத்தாண்டுப் புதிரை அவிழ்க்கிறது !

மதுஸ் ச மாதவஸ் ச சுக்ரஸ் ச சுசிஸ் ச நபஸ் ச நபஸ்யஸ்சேஷஸ்ஜோர்ஜஸ் ச ஸஹஸ் ச ஸஹஸ்யஸ் ச தபஸ் ச

தபஸ்யஸ் ச என்பதாக பன்னிரண்டு மாதங்களை பெயரிட்டுச் சொல்கிறது.

அதில் முதல் மாதம் மது மாதம் என்கிறான் வேதபுருஷன்.

அது வஸந்ததின் முதல் மாதமான சித்திரை மாதம்தான்.

வேதம்தான் புலன்களுக்குப் புலப்படாத அரிய விஷயங்களில் ப்ரமாணம். சித்திரைத் திருநாள்தான் புத்தாண்டுத் திருநாள்.

சித்திரை, ஆடி, ஐப்பசி, தை முதல்நாட்கள் நான்கையும் வர்ஷப் பிறப்பு எனும் வழக்கமான பேச்சிருப்பது அந்நான்கும் விஷுவ புண்யகாலம் என்பதால். சித்திரையில்தான் புத்தாண்டு. பஞ்சாங்கத் தொடக்கம். சுபம்.

॥ श्रीः ॥

பரமைகாந்திகளின் ஸ்வஸ்திவாசனம்

(ஸ்ரீ V.S. கருணாகராசார்யர் ஸ்வாமி)

அடியேனின் அகத்தில் திருவாராதனத்தில் உள்ள தேசிகனை ஆசீர்வதிக்கும் அம்மாள் திருமூர்த்தி போலவே பலர் நன்கு அனுபவித்து மகிழும்படி 18 அங்குல உயர மூர்த்தியாக மதுரையில் வஸிக்கும் திருப்புல்லாணி நடாதூர் TC குடும்பத்தினர் அமைத்துள்ளனர். ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவன் அம்மாளின் அவதார ஸ்தலமான காஞ்சியில் ப்ரதிஷ்டை செய்ய அம்மாள் அவர் திருவடியில் ஸ்ருதப்ரகாசிகார்யர் மற்றும் மடியில் குழந்தைப் பருவ தேசிகனுடன் அப்புள்ளார் என்று அமைந்த விக்ரஹத்தை ஏற்பாடு செய்தாயிருக்கிறது. அந்த ப்ரதிஷ்டை ஆனவுடன் உரிய இடத்தில் உரிய முறையில் தேசிகனை மடியில் வைத்து ஆசி அருளும் இந்த அம்மாளின் திருமேனியும் ப்ரதிஷ்டை ஆகும் என்று ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவன் அனுக்ரஹித்தருளியாயிற்று, பொலிக பொலிக பொலிக!

இப்படி ஆறு திருத்தேவிமார்களுடன் அருள் வரதர் அமர்ந்து இருப்பதை உணர்த்தும் தொடரேதேவீ! ஷ்டிர்ஷ்டிருணை: க்ருணோத என்று பொருள் காட்டிக் கொடுத்து அதைத் தானே ஏற்று மகிழ்ந்து இந்த ஒரே ஆண்டில் ஆறு தேசிக மஹோத்ஸவங்களை அடியேன் ஸேவித்திடும் வாய்ப்பினை எம்பெருமான் அளித்தான் போலும்.

இனி இங்கு வேதத்தாழ்வான் கூறும் ஆறு தேவியர்கள் நாயிகா பாவத்திலே எம்பெருமானை அனுபவித்தருளிய ஆறு ஆழ்வார்கள் என்றும் ரஸிக்கலாம். அந்த அறுவர்:-

(1) பேயாழ்வார் - இவர்

வெற்பென்று வேங்கடம் பாடும் வியன் துழாய்க்
கற்பென்று குடும் கருங்குழல் மேல்- மற்பொன்ற
நீண்ட தேள் மால்கடைந்த நீள்கடல் நீராடுவான்
பூண்ட நாள் எல்லாம் புகும் .

என்பதான பாசுரத்தில் நாயிகா பாவத்திலே பகவானை அனுபவித்திடுவதைக் காணலாம். இது தான் பின் வந்த ஆழ்வார்களுடைய நாயிகா பாவப் பாசுரங்கட்கு விதை.

இப்பாசுரத்துக்கு வ்யாக்யானம் செய்தருளும் போது பெரியவாச்சான் பிள்ளை

ஆழ்வாரான அவஸ்தை போய் ஒரு பிராட்டி அவஸ்தையை பஜித்து அவளுடைய தசையைத் தாயார் சொல்லுகிறாள் என்று அவதாரிகை இடுகிறார்.

பாசுரத்தில் வெற்பு என்று வேங்கடம் பாடும் என்ற தொடர் மலை என்று பேச்சு வந்து விட்டால் போதும் அதுதான் சாக்கு என்று திருவேங்கட மலையைப் பற்றிய பாடல்களைப் பாடத் தொடங்கிடும். இப்படிச் செய்வது யார் என்று பாடலில் எழுவாய் அதாவது Subject இன்னது என்று காட்டும் சொல் இல்லை. எனவே என் மகள் என்பதைக் கூட்டிக் கொண்டு பொருள் கொள்ள வேண்டி வருகிறது.

இவள்நமது பாதிவ்யத்துக்கு ஏற்றது என்று தன்னுடைய கரிய கூந்தலில் சிறந்த திருத்துழாயைச் சூடிக் கொள்கிறாள் என்பது கற்பு என்று கருங்குழல் மேல் வியன் துழாய் சூடும் என்ற பகுதிக்கு விளக்கம்.

ஒவ்வொரு நாளும் தூங்கி எழுந்தவாறே “தோள்களைக் கண்டவாறே போரிட வந்த எதிரி மல்லர்கள் அழியும்படியான நீண்ட திருத்தோள்களை உடைய எம்பெருமான் பள்ளி கொள்ளும் பரந்த (பாற்) கடலில் சென்று நீராட வேண்டும் அதற்காகக் கிளம்புகிறேன்” என்ற பல்லவிதான்!

இது தான் மல் பொன்ற நீண்ட தோள் மால் கிடந்த நீள் கடல் நீராடுவான் பூண்ட நாள் எல்லாம் புகும் என்ற பகுதிக்கான பொருள்.

இப்படிப் பேயாழ்வார் பாடிய தாய்ப் பாசுரமே

(1) நம்மாழ்வாருடைய கங்குலும் பகலும் போன்ற தாய்ப் பாசுரங்கட்கும்

(2) பெரியாழ்வாருடைய ஐய புழுதி முதலிய தாய்பாசுரங்கட்கும்

(3)திருமங்கை ஆழ்வாருடைய திவனும் வெண் மதிபோல்
முதலிய தாய்பாசுரங்கட்கும் வழிகாட்டி ஆகும்.

இப்படி இந்தப் பாசுரத்துக்குப் பொருள்கொள்கையில்
என் மகள் என்கின்ற எழுவாய் வெளியிலிருந்து கொண்டு
வரவேண்டி இருக்கிறது.

இப்ப்ரபந்தத்தில் முன்னும் பின்னும் ஆக உள்ள ஏனைய
99 பாசுரங்களிலும் ஆழ்வார் தாமான தன்மையிலேயே
பாடுகிறார். இதில் மட்டும் வேறு நிலை என்று கொள்ள
வேண்டி வருகிறது.

எனவே இப்படிப் பொருள் கொள்வது சரியோ? சிலர்
ஐயப்பட்டார்கள்.

அவர்கள் இந்தப் பாட்டையும் ஆழ்வார் தாமான
தன்மையிலேயே அருளியதாகக் கொள்ள முற்பட்டு ஆழ்வார்
இந்தப் பாட்டில் நம்மைப் பார்த்து மலை என்று பேச்சு வந்தால்
திருமலையையே நீங்கள் பாடும் - பாடுங்கள். அவன்
சூடிக்களைந்ததால் மேன்மை பெற்ற திருத்துழாயினை நீங்கள்
கறுத்த உங்கள் கூந்தலில் சூடும்- சூடிக்கொள்ளுங்கள். நாள்
தோறும் காலையில் நீராடுவீர்கள் அல்லவா? அதனைச் செய்ய
அவன் கிடக்கும் கடலிலே புகும்- புகுந்திடுங்கள்'' என்று
உபதேசம் செய்வதாக முன்னிலைப் பொருள் கொள்ளலாம்
என்றனர்.

இந்த அணுகலில் பாடும், சூடும், புகும் என்ற சொற்களுக்கு
தமிழ் மரபில் ஒருமையில் படர்க்கை வினை முற்றாகவே
பொருள் கொள்ள வேண்டும் என்ற இலக்கண நெறியை விட்டு
முன்னிலைப் பொருளில் பேச்சு வழக்கில் நீர் வாடும், நீர் பேசும்
என்று வருவது போல வருவதாகப் பொருள் கொள்கிறோம்.

இப்படிச் செய்கையில் நன்னூல் என்னும் தமிழ் இலக்கண
நூலில்

பல்லோர் படர்க்கை, முன்னிலை, தன்மையில்
செல்லாது ஆகும் செய்யும் என் முதற்றே

என்று தெளிவாக ஒருவரை முன்னிலைப் படுத்திச்
சொல்லும்போது செய்யும் என்பது போன்ற வினை முற்று

அதாவது சூடும் பாடும் புகும் என்பவை வாரா என்று கூறப்பட்டுள்ள நெறியை மீறி இது புதுமை என்று புரட்சி செய்ய வேண்டி வருகிறது.

இது மட்டுமா? எம்பெருமான் திருத்துழாயைத் தாளிணை தோளிணை கூந்தல் என்று எங்கு வேண்டுமானாலும் சூட்டிக் கொள்ளலாம். ஆனால் அடியார்கள் கூந்தலில் திருத்துழாய் சூடிக் கொள்ளக் கூடாது. குடுமியில் திருத்துழாய் சூடிய மனிதனைப் பார்த்தாலே தீட்டு. உடனே உடுத்த உடையுடனேயே நீராட வேண்டும் என்று சாஸ்திரங்கள் முழங்குகின்றன. எனவே காதின் மடலில் தான் மஹான்கள் திருத்துழாயினைச் சூடிக் கொள்கின்றனர்.

காதில் திருத்துழாய் சூடிக் கொள்ளலாம். ஆனால் எந்தப் பூவையும் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. தலையில் தான் சூடிக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிக்காதில் பூ வைத்தவரைப் பார்க்க நேரிட்டாலும் தீட்டு. உடனேயே உடுத்த உடையுடனேயே நீராட வேண்டும் என்றும் சாஸ்திரங்கள் முழங்குகின்றன.

இது போலவே கழுத்திலே சந்தனம் பூசிக் கொண்ட புருஷர்களைப் (பெண்கள் கழுத்திலே பூசிக் கொள்ளலாம்) பார்க்க நேரிட்டாலும் தீட்டு. உடனே உடுத்த உடையுடனேயே நீராட வேண்டும் என்று சாஸ்திரங்கள் முழங்குகின்றன.

**கர்ணே புஷ்பம், களே கந்தம், சிகாயாம் துளவீம் ததா |
த்ருதவந்தம் நரம் த்ருஷ்ட்வா ஸசேலஸ்நாநமாசரேத் ||**

என்பது காண்க. அப்படி இருக்க ஆழ்வார் கூந்தலில் திருத்துழாயைச் சூட்டிக்கொள்ளச் சொல்லி உபதேசம் செய்வாரா?

கடலினைப் பெளர்ணமீ அல்லது அமாவாஸை (திருப் புல்லாணி லேது மட்டும் இந்த விதிக்கு விலக்கு) ஆகிய இரு நாட்களிலே தான் தொடலாம் மற்ற நாட்களில் தீண்டினால் தீட்டு என்கிறது சாஸ்திரம். அப்படி இருக்க தினமும் கடலில் மூழ்கச் செல்லுங்கள் என்று ஆழ்வார் உபதேசம் செய்வாரா?

ஆழ்வார் இந்தக் கடலைச் சொல்லவில்லை. பெருமாள்

கிடக்கும் திருப்பாற்கடலுக்கு அல்லவா சென்று முழுகச் சொன்னார் என்றால் அதுவும் பொருந்தாது. திருப்பாற்கடலுக்கு நம்மால் போகவே முடியாது. செய்ய முடியாத கார்யத்தை உபதேசம் செய்வாரா ஆழ்வார்?

எனவே ஆழ்வார் நாயிகா பாவத்திலே பாடினார் என்று புரிந்து கொள்வதே சிறந்த வழி. அதில் எழுவாய்க்குரிய சொல்லை வரவழைப்பது என்பது ஒன்றும் பெரிய குறை ஆகாது.

இங்கு அபிநவதேசிக உத்தமூர் ஸ்வாமி ப்ரபந்தரக்ஷையில்

“செய்யும் என்று முற்றாகப் பொருள் உரைப்பதே பொருந்தும். பொதுவாகப் பாவித்த இடத்தில் ஒருத்தியைக் கொள்வது ஸ்வரஸமன்று. எம்பெருமானின் அழகைக் கண்ட எந்த ஸ்த்ரீயும் கோபிகைகளைப் போலிருக்கக் காதல் கொள்வாள். ஸ்த்ரீ ப்ராயம் இதரத் ஜகத் என்றபடிப் புருஷோத்தமனைப் பற்ற எல்லாச் சேதனருமே பெண்டிராகப் பாவித்து இழிவார்கள் என்று பொதுவிலே பக்த ஜனம் என்ற எழுவாயைக் கருதி ஆழ்வார் தாமே ஸௌந்தர்யத்தில் ஈடுபட்டுச் சொல்லும் பாசுரமேயாம் இது. ஒவ்வொரு பக்த வ்யக்தியும் எம்பெருமானுடைய பும்ஸாம் த்ருஷ்டி சித்தாபஹாரிணம் என்னப்பட்ட திருமேனியின் அழகில் ஈடுபட்டு அவனைக் கொழுநனாகவும் தன்னை மனைவியாகவும் நினைத்துப் புக்ககம் புக வேண்டும் என்று கொண்டு அவன் எழுந்தருளி இருக்கும் வேங்கட வெற்பைப் பாடா நிற்கும்.

கண்ணன் அடியிணையை எமக்குக் காட்டும் வெற்பு

என்ற ஸ்ரீ தேசிகன் பாசுரத்தைப் பாடும் பாட்டாகக் கொள்க... என்று அருளிச் செய்துள்ளார்.

எனவே பேயாழ்வார் தான் ஆழ்வார்களில் எம்பெருமானை நாயிகா பாவத்தில் அனுபவிக்கும் முறையைத் தொடங்கி வைத்தார் என்பது தெளிவு.

பேயாழ்வார் காட்டிய வழியில் நம்மாழ்வார்,

குலசேகரப்பெருமாள், பெரியாழ்வார், மற்றும் திருமங்கை ஆழ்வார் ஆகிய நான்கு ஆழ்வார்கள் இவ்வாறு மொத்தம் ஐவர் பிராட்டி நிலையில் இருந்து எம்பெருமானை அனுபவித்தனர்.

திருப்பாணாழ்வரும் கூட அவனை அப்படி அனுபவித்ததாக ஸ்வாமி தேசிகன் திருவுள்ளப்படுவது போல ஸ்வாமி தேசிகன் அருளிய அமலனாதி பிரான் வ்யாக்யானமான முநிவாஹன போகத்தின் நிறைவுப் பகுதியில் உள்ள

பா வளரும் தமிழ் மறையின் பயனே கொண்ட
பாண் பெருமாள் பாடியதோர் பாடல் பத்தில்
காவலனும் கணவனுமாய்க் கலந்து நின்ற
காரணனைக் கருத்துற நாம் கண்ட பின்பு
கோவலனும் கோமானுமான அந்நாள்
குரவை புணர் கோவியர் தம் குறிப்பே கொண்டு
சேவலுடன் பிரியாத பெடை போல் சேர்ந்து
தீவினையோர் தனிமை எலாம் தீர்ந்தோம் நாமே.

என்ற பாசுரத்திலிருந்து தெரிகிறது என்று அர்ச்சாவதாரானுபவ ரஸிகரான ஸ்ரீமதுபயவே திண்டுக்கல் ராமஸ்வாமி ஐயங்கார் தம்முடைய அமலனாதி பிரான் வ்யாக்யானத்தில் காட்டியுள்ளார்.

ஆக இப்படி ஆறு ஆழ்வார்கள் பிராட்டி போன்ற நிலையில் இருந்து பகவானை அனுபவித்தார்கள், தேவி போன்று இருந்தவர்கள் தேவிகள் அதாவது தேவிரிவ தேவி: என்று இந்த அறுவரையும் தேவி: ஷடுர்வி: என்ற தொடர் குறிப்பிடுகிறது. இவர்கள் அறுவரும் உர்வி:- பெரியவர்கள். எப்படி?

பேயாழ்வாரை நம் ஸம்ப்ரதாயத்தில் மஹதாஹ்வய: என்பது வழக்கு அல்லவரா? அவரை அடி ஒற்றிய ஐவரும் அவருடன் இணைந்து பெரியவர்களான படி.

கொடி பிடித்து ஒருவர் போக அவரைப் பின் தொடர்ந்து கொடி பிடிக்காமலேயே செல்பவர்களையும் சேர்த்துக் கொடிபிடித்துக் கொண்டு போகின்றனர் என்று குறிப்பிடுகிறோம் அல்லவா

இப்படிச் சொல்வதை சத்ரி ந்யாயம் என்றும் ஸ்ருஷ்டி ந்யாயம் என்றும் சாஸ்திரங்களில் வழங்கிடுவர். இவ்வாறு இது ஆன்றோர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட முறைதான்.

ஆனாலும் நீ காட்டிய ஸ்வாமி தேசிகனின் பாசரம் திருப்பாணாழ்வார் நாயிகாபாவத்தில் அனுபவித்தருளியதாக வெளிப்படையாகச் சொல்லவில்லையே. திருப்பாணாழ்வார் பாசரத்தின் மூலம் கணவனுமாய் எம்பெருமான் இருப்பதை உணர்ந்த நாம் ராஜகோபாலனான எம்பெருமானுடன் குரவைக்கூத்தில் இணைந்த கோபிகைகள் காட்டிய நெறியில் சேவலுடன் பிரியாத பெடை போல அவனுடன் இணைந்து அனுபவித்துத் தனிமை தீர்ந்ததாகத் தானே சொல்கிறது என்கிறீர்களா?

அதுவும் சரி தான்

அப்படியானால் இந்தப் பாசரத்தில் தான் கூறிய படித்தானே நாயிகாபாவம் எய்தி அந்த நிலையை

ஆர்க்கும் கருணை பொழிவான் அயிந்தையில் வந்து அமர்ந்த கார்க் கொண்டலைக் கண்ட காதல் புனாமயில் கண் பனியா வேர்க்கும் முகிழ்க்கும் விதிவிதிர்க்கும் வெள்கி வெவ்வுயிர்க்கும் பார்க்கின்றவர்க்கு இது நாம் என் கொல் என்று பயிலுவமே. வெற்புடன் ஒன்றி அயிந்தையில் வெவ்வினை தீர் மருந்தொன்று அற்புதமாக அமர்ந்தமை கேட்டு அருள் வேண்டி நிற்கப் பற்புடன் அமர்ந்த செய்யாள் படி காட்டிய பண்புடை எம் விற்புருவக் கொடிக்கு ஓர் விலங்கா மயல் பெற்றனமே.

என்று தாய்ப் பாசரங்களாக மும்மணிக்கோவையில் வருணித்துள்ள ஸ்வாமி தேசிகனையும் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்!

ஆண்டாள் இயற்கையிலே நாயிகை ஆதலால் இந்த அறுவரில் ஆண்டாளை அடியேன் சேர்க்கவில்லை.

ஆக இப்படி தேவி நிலையை ஏற்று எம்பெருமானை அனுபவித்து அறு பெருந்தேவியராகத் திகழ்ந்த இவர்கள் எங்களுக்கும் பகவதனுபவம் அவர்களுடையது போலப் பரந்து விரிந்ததாக இருக்கும்படிச் செய்தருளிட வேண்டும் என்பதை தேவீ:! ஷ்டுர்ஷ்டுருண: க்ருணோத என்ற தொடரில்

வேதத்தாழ்வான் வேண்டுவதாகவும் ரஸிக்கலாம்.

07-05-1980-ல் காஞ்சிபுரத்தில் ஸ்ரீபதுபயவே தர்க்க வேதாந்த வித்வான் அத்தி க்ருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமியின் ஷஷ்ட்யப்த பூர்த்தி நடந்தது. ஸ்ரீமதுபயவே மஹாவித்வான் அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி அந்த ஷஷ்ட்யப்த பூர்த்திக்கு எழுந்தருளித் தாம் இயற்றிய ஒரு ஸ்லோகத்தை ஸாதித்து விவரணமும் செய்தருளினார். அது பற்றிய விவரம் பின் வருமாறு ஸ்ரீராமானுஜன்- 382-ல் (ரௌத்ரி வர்ஷம் வைகாசி இதழில்) வெளிவந்தது.

குணாஷ்டக் குணாத்யா; ஷடபி க்ருதய; ஷட்பத துலா
த்ரிபிஷ்டக் கை: காலக்ஷபணமத ஷட்காண்ட படனம் |
மஹாயோகிப்ரோக்தா: ஷட்; அம்ருதகவிச்ரேஷ்டகதிதா:
அத; ஷட் கல்யாணாநி; அத இஹ சிராத் ஷஷ்டிரனகா ||

அத்தி ஸ்வாமிக்கு இப்போது ஷஷ்ட்யப்த பூர்த்தி நடைபெறுவதாகப் பத்ரிகையில் காண்கிறது. ஆனால் இந்த ஸ்வாமிக்கு ஷஷ்டி பூர்த்தி என்றோ ஆகிவிட்டது. அது நீடுழி நின்று நிலவ வேண்டும். (விவரம் வருமாறு) அறுபது என்பதைப் பத்து ஆறு (10★6) என்று கொண்டு இந்த ஸ்வாமி திறத்தில் காணப்படும் குணங்களைக் காட்டுகிறார் ஸ்ரீராமானுஜன் பத்ராதிப ஸ்வாமி.

1. ஞானம் சக்தி பலம் ஐச்வர்யம் வீர்யம் தேஜஸ் - இவை ஆறு குணங்கள்
2. யஜனம் யாஜனம் அத்யயனம் அத்யாபனம் தாநம் ப்ரதிக்ரஹம் - இவை ஷட்கர்மங்கள்
3. ஷட்பதம் - வண்டு போல ஸாரக்ராஹியாய் இருப்பவர்.
- 4,5,6, மூன்று ஷட்கமாய் இருக்கும் பகவத்கீதையைக் கொண்டு நற்போது போக்குபவர்.
7. ஸ்ரீ ராமாயணத்தில் ஆறு காண்டங்களையும் தவறாது பாராயணம் செய்பவர்.
8. பேயாழ்வார் பாசுரத்தின் படி
1.தேசம் 2.திறலும் 3.திருவும் 4.உருவமும் 5.மடில் குடிப் பிறப்பும் 6.மற்றவையும்

உடையவர்

9 திருவரங்கத்தமுதனார் அருளிய படி

1.பொருந்திய தேசம் 2.பொறையும் 3.திறலும் 4.புகழும்
4.நல்ல திருந்திய ஞானமும் 6.செல்வமும்

சேரப்பெற்றவர்

10. ஸ்ரீபாஷ்ய லகு ஸித்தாந்தத்தில் ஸ்வாமி பாஷ்யகாரர் காட்டியருளின கல்யாணம் எனப்படும் ஆறு குணங்களை உடையவர். அவை 1.ஸத்யம் 2.ஆர்ஜவம் 3.தயை 4.தானம் 5.அஹிம்சை 6.அநபித்யா (பிறர் செய்த தீங்குகளை மறந்து மன்னித்து இருத்தல்).

இங்கே பட்டியலில் உள்ள பத்து ஆறுகளையும் தேவிகள் என்று உருவகித்து அந்தப் பத்து ஆறுகளும் நம் பகவதனுபவத்தை விரிவுபடுத்திப் பெரியதாக ஆக்கிட வேண்டும் என்று இப்படி உய்விக்கும் ஆறு எண்ணி உகக்கலாம்.

இந்த விஷயத்தில் அனைத்து திவ்யதேசங்களிலும் லீலாவினோதம் புரிவதால் தேவர்கள் என்பதைத் தங்கட்குப் பொருந்திய திருநாமம் ஆகப் பெற்ற எம்பெருமான் நம் சார்பில் வீரத்துடன் செயல்பட வேண்டும். அதாவது நமக்கு அப்படிப் பகவதனுபவம் வராமல் தடுக்கும் நமது பாவங்களிடத்தில் வீரத்துடன் செயல்பட்டு அவைகளை ஒடுக்கிட வேண்டும் என்பது விச்வே தேவாஸ இஹ வீரயத்வம் என்னும் இரண்டாமடியில் வேண்டப்படுகிறது.

இப்படிப் பகவதனுபவம் ஸஹகுடும்பமாக நடக்க வேண்டும். நம் ஸந்ததிகள் இதனை இழக்கக்கூடாது. நாமும் அவர்களை விடாது அவர்களுடன் கூடி இருந்து பகவதனுபவம் செய்திட வேண்டும் என்பது மா ஹாஸ்மஹி ப்ரஜ்யா என்பதால் வேண்டப்படுகிறது.

எம்பெருமானுடைய திவ்யத் திருமேனியின் அனுபவம் இல்லாமல் இருந்திடவே கூடாது என்பது மா தனூபி: (ஹாஸ்மஹி) என்பதால் வேண்டப்படுகின்றது.

உடல் பிணியுடன் கூடிய மன நோய் பற்றிய கவலை,

சிற்றின்பங்களில் அனுபவித்துப் போதும் என்ற பொன் மனம் இன்மையால் வரும் துயரம், பிடிக்காதவைகளுடன் வாழ்கிறோமே என்ற குறை, நாம் நினைத்தது நடந்திடவில்லையே என்ற குமுறல், ஆத்திரத்தை உண்டாக்கும் அவமானங்கள் - என்றிவைகளால் ஆக்ரமிக்கப்படாது நாம்! வாழ வேண்டும். இவைகளே பகவதனுபவம் இல்லாது நம்மைக் குலைந்து போகச்செய்யும் எதிரிகள். இவைகளால் நாம் வீழ்ந்து விடக்கூடாது. இவைகளை வெற்றி பெறச் செய்யாது - இவைகளை ஆரதிக்காது - எம்பெருமானின் அனுபவத்தை நாம் நாடிட வேண்டும். அதாவது த்விஷ்டே மா ரதாம என்ற நிலையில் இருக்க வேண்டும். இதனை நமக்குப் பெருந்தேவித்தாயார் ஆகிய உ என்றும் மா என்றும் வழங்கப்படும் திருமகளுடனேயே பிரியாமல் இருப்பதால் ஸோமன் என்று வழங்கப்படும் ராஜாதி ராஜன், தேவ ராஜன் வரதராஜன் என்று ராஜனாகவே திகழும் தேவப் பெருமாள் அருளிட வேண்டும் என்று அவனை ஸோம! ராஜன்! என்று விளித்து மா ரதாம த்விஷ்டே என்று வேண்டுகிறான் வேதத்தாழ்வான்.

ஆகஜந்தாவது விஹவ்யத்தால் “அருளாளப் பெருமானின் ஆறு பெருந்தேவியர்கள் நாம் செய்யும் பணிவிடைகளை எல்லாம் சிறந்தவையாக அவன் கருதி ஏற்கும் படிச் செய்யவேண்டும். அனைத்து திவ்யதேசத்து எம்பெருமான்களும் நாம் அவனுக்குச் செய்யும் பணிவிடைகளுக்குத் தடையான நம் பாவத்தை அழிப்பதில் வீரத்துடனே செயல்படல் வேண்டும். நாங்கள் இத் திருவாராதனங்களைக் குலத்துடன் செய்ய வேண்டும். உன்னுடைய வடிவழகு மறவா நிலை வேண்டும். உன்னைத் திருப்திப் படுத்த வேண்டிய நாங்கள் எங்கள் எதிரிகளான பாவங்கள் உகக்கும் படியான செயல்களைச் செய்து அவைகளைத் த்ருப்தி செய்யாதவாறு வாழும் படிப் பிராட்டியுடனேயே இணை பிரியாது திகழும் வரதராஜா! நீ அருளிட வேண்டும்” என்று கச்சி தனில் கண் கொடுத்துக் கருத வரம் தரும் தெய்வப் பெருமானை வேதத்தாழ்வான் ப்ரார்த்திக்கிறான்.

॥ श्रीः ॥

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(ஸ்ரீஉ.வே. வ.ந. கோபால தேஸரிகாஸார்யர் ஸ்வாமி,
ஒப்பிலியப்பன் ஸந்நிதி)

ஸேநாபதி தொடர்கிருன்—

இப்படி மோக்ஷம் ஆகிற பரமானந்தத்துக்கு இடையூறாக நிற்பவை, யோகத்தின் பலனாகப் பெறக் கூடிய அணிமா, கரிமா போன்ற அஷ்ட (எட்டு) ஸித்திகள். (இவை பற்றிச் சென்ற இதழில் விளக்கி இருக்கிறேன்).

ஏனென்றால், இந்த ஸித்திகளால் கவரப்பட்டு, மதிமயங்கி, இவற்றிலேயே ஈடுபடுவான் புருஷன் (ஜீவாத்மா). இந்த அல்பமான விஷயங்களில் ஈடுபட்டு, முக்ய புருஷார்த்தமான - குறிக் கோளான - மோக்ஷத்தைக் கூட மறந்து விடுவான் ஜீவாத்மா.

அப்படி இல்லாமல், இப்போது மிக்க விவேகத்துடன், ஜீவாத்மா மோக்ஷத்தை அடைவதற்காக, வேத மந்த்ரங்களை இடைவிடாமல் ஜபம் செய்து வருகிருன்.

அந்த ஜபத்தின் ஒலி (ஓசை) எப்படி இருக்கிறது தெரியுமா? பரமபதத்தில் உள்ள வாசல் கதவுகளைத் திறக்கும்போது, அந்தக் கதவுகளில் பொருத்தப் பட்டிருக்கும் மணிகள் கின் கிணினாதம் செய்வதைப் போல் இருக்கிறது.

விவேகன் - நீ சொல்வது சரிதான். ஆனாலும் மிகுந்த பதை பதைப்புடன் (tension!) இருக்கும் எனக்கு, நீ சொல்வதை ரசிக்க (enjoy) முடியவில்லை.

ஜீவாத்மாக்கு மோக்ஷத்திற்கான உபாயம் பூர்ணமாக நிறைவேற வேண்டும். அவனுடைய புண்ணியங்கள் அவனுடைய சிநேகிதர்களுக்கும், பாவங்கள் விரோதிகளுக்கும் போய்ச் சேர வேண்டும். அதுவரை எனக்கு நிம்மதி இல்லை; உறக்கமும் வராது.

(புண்ணிய பாபங்கள் சினேகிதர்களுக்கும் விரோதிகளுக்கும் சேருவது பற்றிய விளக்கம் ப்ரஹ்மஸூத்ரம் (ஸ்ரீ பாஷ்யம்) 4ஆம் அத்யாயம், முதல் பாதத்திலும், ஸ்வாமி தேசிகன் அருளிச் செய்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் - நிர்யாணாதிகாரத்திலும் ஸேவிக்கலாம்)

இப்போது ஜீவாத்மா காமம் என்கிற பயத்தைத் தாண்டி விட்டான். கோபம் என்கிற நெருப்பை அணைத்துவிட்டான். பணத்தில் ஆசை என்கிற பிசாசைத் துரத்தி விட்டான். பந்துக்களின் வம்புப் பேச்சு என்னும் குழியைத் தாண்டிவிட்டான். நல்லவர்களுடன் சேர்க்கை என்னும் வாசனையுடன் (Perfume) விளங்குகிறான்.

இந்த ஸம்ஸாரம் என்னும் சிறையிலிருந்து (Jail) வெளியே வருவதற்கான பாதுகையைப் போன்றது இந்தச் சரீரம். அந்த நன்னாளை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு, பொறுமையுடன் காத்திருக்கிறான் ஜீவாத்மா.

வ்யவஸாயன் - மஹாராஜா, இந்த உலக வாழ்க்கை உறக்கமும், விழிப்பும் கலந்திருப்பது. தமோ குணத்திற்கு ஆட்பட்டுத் தகாத கார்யங்களைச் செய்வது உறக்கத்தைப் போன்றது. (உறக்கத்தின் போது நாம் இருட்டில் இருக்கிறோம். தமஸ் = இருட்டு). ஸத்வகுணம் மேலிட்டு, நாம் நல்ல கார்யங்களைச் செய்வது, விழித்திருப்பதைப் போன்றது.

ஆக, இந்த உலகத்தில், பூர்வஜன்ம கர்மாக்களின் பயனாக, நாம் பிறக்கிறோம். பிறந்து, சில காலம், இந்த உலகத்தில், துக்கங்களையும் ஸுகங்களையும் அனுபவிக்கிறோம்.

இப்படி ஜீவாத்மா இந்த உலகில் தத்வத்தை அறிந்து கொள்கிறான். ஹிதத்தை (பக்தி அல்லது ப்ரபத்தி) செய்கிறான். மோகும் ஆகிற புருஷார்த்தத்தை எதிர் நோக்கி நிற்கிறான். எம்பெருமானுக்கும் பாகவதர்களுக்கும் கைங்கர்யம் என்னும் வஸ்த்ரத்தைத் தரித்துக் கொண்டு, இங்கே காலத்தைச் ஸுகமாகக் கழிக்கிறான்.

அதனால், ஜீவாத்மாவின் இஷ்டம் - யோகத்தில் ஸித்தி - அனேகமாக நிறைவேறிவிட்டது. அதனால் நீங்கள் அநாவச்யமாக ஸந்தேஹப்படக் கூடாது; கவலைப்படக் கூடாது.

எதிராளிகளுடைய ஸேனைகளில் உள்ள கொடிய விஷப் பாம்புகள் போன்ற காமன், கோபன் முதலியவர்களை நாம் வென்றுவிட்டோம், கொன்று விட்டோம். உம்முடைய மனோரதம் அனேகமாக நிறைவேறி விட்டது.

இன்னும் ஏன் கவலையில் இருக்கிறீர்கள்?

விவேக மஹாராஜா - நீ சொல்வது சரிதான்.

நம்முடைய ஆசார்யர்கள் நமக்கு மோக்ஷ மார்கத்தை உபதேசிக்கும் சிறந்த மஹான்கள்;

வீணை, உபயோகமில்லாத, அற்பமான செயல்களில் ஈடுபடாதவர்கள்;

ஸுகமஹர்ஷி, விஷ்ணு தர்மத்திலேயே ஊன்றி இருந்த ஸௌனகர் போன்ற பெரியோர்களின் க்ரந்தங்களை நன்கு ஸேவித்தவர்கள்;

இந்த ஸம்ஸாரம் இழிவானது; இதிலிருந்து விடுபட வேண்டும் - என்பதை அறிந்து, உறுதியுடன் இருப்பவர்கள்.

அவர்கள் நமக்குக் காட்டிக் கொடுத்தபடி, நமக்குத் தலைவன், தகப்பன், ஸ்வாமி, ஸம்ஸாரவிஷத்தைப் போக்கும் வைத்தியன் - எல்லாமே ஸ்ரீமந் நாராயணன்தான்.

அவன்தான், நாம் இங்கிருக்கும்வரை, நமக்கு பாகவதாபசாரம் போன்ற கொடிய தோஷங்களும், பாபங்களும் நேரிடாதபடி, நமக்கு அனுக்ரஹம் செய்ய வேணும்.

இப்போது ஜீவாத்மா மறுபடியும் மறுபடியும் பிறப்பு, இறப்பு என்னும் சூழலில் சிக்கித் தத்தளித்துக் கொண்டு இருக்கிறான். தக்க ஸமயம் பார்த்து, அவனுக்குப் பலன் கொடுக்கிறான் எம்பெருமான். இந்த உலகத்தையும் உலகத்து

மக்களையும் மீண்டும் மீண்டும் ஸ்ருஷ்டிப்பது
பெருமானுடைய லீலையினால்தான்.

(லோகவத்து லீலா கைவல்யம் - ப்ரஹ்ம ஸூத்ரம் -2-1-33
ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸேவிக்கவும்.)

பெருமான் தான் அந்த லீலையைத் தன் தையினால்
கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அப்படி கட்டுப்படுத்தித் தானே
தன் விஷயமான யோகத்தில் ஜீவாத்மாவை வெற்றி பெறச்
செய்ய வேண்டும்.

(இதையே ஸ்வாமி ஸ்ரீ தேஸிகன் எதிர் மறையாக
தயாஸ்தகத்தில் அருளிச் செய்கிறார் - தயாதேவியே ! நீ சற்று
இளைப்பாறும்போது, பெருமான் தன் லீலையால்,
ஜீவாத்மாவின் புண்ய பாவங்களுக்குத் தகுந்த பலனைக்
கொடுக்கிறான். அதாவது, தயாதேவியே! ஜீவாத்மாவுக்கு
தண்டனை கொடுக்கும் பகவானின் லீலையை நீ தடுத்து
விடுகிறாய்.

- லீலாதக்ஷாம் த்வதநவஸரே லாலயந் விப்ரலிப்ஸாம் -
தயாஸ்தகம்-47)

அதனால் நாம் கார்யம் கைகூடி வருகிறது என்று ஜீவாத்மாவை
வாழ்த்தி, ஸந்தோஷப்படுத்துவோம் (congratulate).

(சிலம்பின் சத்தம் கேட்டு).

யாரோ பெண்மணி நடந்து வருகிறாளே. தாமரைப் பூப்
போன்ற மெல்லிய கால்கள். ரத்தினங்கள் பதித்த, அன்ன
வடிவு கொண்ட, கால் சிலம்புகள் கணீர் கணீர் என்று ஒலிக்க,
அன்ன நடை நடந்து வருகிறாள். சிலம்பின் ஒலி காதில்
அமுதமாய்த் தேனாய்ப் பாய்கிறது.

(திரைக்குள்).

மஹாராணி! வாழ்க வாழ்க !!

மஹாமோஹனை ஜயித்துவிட்டு, மஹாராஜா
வெற்றியுடன் வருகிறார். நீங்களும் வரவேண்டும், வர
வேண்டும். (தொடரும்).

॥ श्रीः ॥

கலிதர்ம நிருபணம்

வடுவூர் வீரவல்லி கனபாடி N. சடகோபாசார்யர்,
மேற்கு மாம்பலம், சென்னை-33)

न शिष्टो न गुरुः कश्चिन्न पुत्रो न पिता तथा ।
न भार्या न पतिश्चैव भविता तत्र संकरे ॥ १

இந்த ஜாதிக்கலப்பில், குருவோ, சிஷ்யனோ, தகப்பனாரோ புத்திரனோ, மற்றும் கணவனோ மனைவியோ, எவரும் தலையிடமாட்டார்கள்.

शूद्रवृत्यैव जीवन्ति द्विजा नरक भोगिनः ।
अनावृष्टिभयप्राया गगनासक्त दृष्टयः ॥ २

நரகத்தில் அனுபவிக்கப்போகிற ப்ராஹ்மணர்கள் தனது வாழ்க்கையை, ஸூத்ரர்களின் வாழ்க்கையைப் போலவே கழிப்பார்கள். பெரும்பாலும் மக்கள் மழையின்மையால் பயந்துகொண்டு ஆகாஸத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

भविष्यन्ति जनाः सर्वे तदा क्षुद्ध्यकातराः ।
अन्नोपाधिनिमित्तेन शिष्यान् गृह्णन्ति भिक्षवः ॥ ३

அப்பொழுது மக்கள் எல்லோரும் பசியில் பயத்தினால் மிரண்டு கொண்டிருப்பார்கள். ஸந்யாஸிகள் அந்நம் கிடைக்க வேண்டுமென்ற ஆசையால் மக்களை ஸிஷ்யர்களாக ஏற்றுக் கொள்வார்கள்.

उभाभ्यामपि पाणिभ्यां शिरः कण्डूयनं स्त्रियः ।
कुर्वन्त्यो गुरुभर्तृणामाज्ञां भेत्स्यन्ति ताहिताः ॥ ४

கலியுகத்தில், பெண்களுக்கு, வெட்கமோ ஸங்கோசமோ இல்லாமல், குரு மற்றும் கணவர்களுடைய,

அவர்களுடைய நன்மைக்காகக் கூறும் உத்தரவை மதிக்காமல் தன்னுடைய இரண்டு கைகளாலும் தலையை சொரிந்து கொண்டே அலக்ஷ்யப்படுத்துவார்கள்.

यदा यदा न यक्ष्यन्ति न होष्यन्ति द्विजातयः ।

तदा तदा कलेर्वृद्धिरनुमेया विचक्षणैः ॥ ५

எவ்வெப்பொழுது, ப்ராஹ்மணர்கள் தினமும் இரண்டு வேளைகளிலும், அக்னிஹோத்ரம் முதலான யாகங்களைச் செய்வதில்லையோ? ஓளபாஸநாதி ஹோமங்கள் செய்வதில்லையோ? அப்பொழுது புத்திசாலிகளால் கலியுகம் வளர்ச்சி அடைந்து விட்டது என்று ஊஹிக்கப்பட வேண்டும்.

धर्मेषु नष्टेषु याति निःश्रीकतां जगत् । ६

அந்த ஸமயத்தில் எல்லா தர்மங்களும் நஷ்டமடைந்து விட்டால் உலகமே செல்வங்களை இழந்து விடும்.

ஸூதர் சொல்கிறார் :-

एवं कलेः स्वरूपं तत्कथितं विप्रसत्तमाः ।

हरिभक्तिपरानेव न कलिर्बाधते द्विजाः ॥ ७

ஹே ப்ராஹ்மணேத்தமர்களே ! இவ்வாறு நான் உங்களிடம், கலியின் ஸ்வரூபத்தை விளக்கினேன். எவர்கள், பகவான் விஷ்ணுவின் பக்தர்களாக இருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்குக் ஒருநாளும் கலியால் கஷ்டம் ஏற்படுவதில்லை.

तपः परं कृतयुगे त्रेतायां ध्यानमेव हि ॥

द्वापरे यज्ञमेवाहुर्दानमेकं कलौ युगे । ८

க்ருத யுகத்தில், தபஸ் ப்ரதானமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. த்ரேதாயுகத்தில், பகவத்யானம் முக்யம் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. த்வாபர யுகத்தில், யாகங்களே சிறந்ததென சொல்லப்பட்டுள்ளது. கலியுகத்தில் தானம் ஒன்றே மிகச் சிறந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

यतते दशभिर्वर्षैस्त्रैतायां हायनेन तत् ॥
द्वापरे तच्च मासेन अहोरात्रेण तत्कलौ । ९

க்ருத யுகத்தில், பத்து வருஷம் தபஸ் செய்வதால் என்ன பலன் உண்டோ, த்ரேதா யுகத்தில் ஒருவருஷம் தபஸ் செய்தால் என்ன பயன் உண்டோ, த்வாபர யுகத்தில் ஒருமாதம் தபஸ் செய்தால் என்ன பயன் ஏற்படுமோ, கலியுகத்தில் ஒருநாள் தபஸ் செய்தாலே அந்தப் பலன் கிடைத்து விடும்.

ध्यायन् कृते यजन् यज्ञस्त्रैतायां द्वापरेऽर्चयन् ॥
यदाप्नोति तदाप्नोति कलौ संकीर्त्य केशवम् । १०

க்ருத யுகத்தில் பகவத்யானத்தாலும், த்ரேதா யுகத்தில் யாகங்களை அனுஷ்டிப்பதாலும், த்வாபர யுகத்தில் பகவானை அர்ச்சிப்பதாலும், என்ன பயன் கிடைக்கிறதோ அந்தப் பலன் கலியுகத்தில் கேஸவ நாம ஸங்கீர்த்தனத்தால் ஏற்படுகிறது.

ध्यायन् कलियुगे विष्णुं सर्वकर्मबहिष्कृते ।
न्यूनातिरिक्तता न स्यात्कलौ वेदोक्तकर्मणाम् ॥ ११

பகவான் விஷ்ணுவை, இந்தக் கடுமையான கலியுகத்தில் த்யானம் செய்வதால், எல்லா கர்மாக்களையும் விட்டவர்களாயினும், மற்றும் வேதோக்தமான வைதிக கர்மாக்களில், குறைவோ நிறைவோ எப்படியிருந்தாலும், அந்தக் கர்மாக்களில் எந்த தோஷமும் ஏற்படாது.

हरिस्मरणमेवात्र सम्पूर्णफलदायकम् ।
हरे! केशव! गोविन्द! वासुदेव! जगन्मय! ॥ १२

जनार्दन! जगद्धाम! पीताम्बरधराच्युत! ।
इतीरयन्ति ये नित्यं न हि तान् बाधते कलिः ॥ १३

ஹரி ஸ்மரணத்தாலேயே, குறைவான கர்மாக்களும் ஸம்பூர்ண கர்மாக்களாக ஆகிவிடும். எவர்கள் தினந்தோறும், ஹரே! கோவிந்த! வாஸுதேவ! ஜகந்மய! ஜனார்தன!

ஜகத்தாம்! அதாவது உலகங்களுக்கு இருப்பிடமே, பீதாம்பரதர! அச்யுத! என்று பகவந்நாமாவை உச்சரிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு ஒருநாளும் ஒரு பொழுதும் கலியால் துன்பம் ஏற்படுவதில்லை.

अहो हरिपरा ये तु कलौ सर्वभयङ्करे ।

ते सभाग्या महात्मानः तत्संगतिरता अपि ॥ १४

எல்லோருக்கும் பயத்தை அளிக்கிற இந்தக் கலியுகத்தில், எவர்கள், பகவான் விஷ்ணுவின் ஆராதனத்தில் ஈடுபடுகிறார்களோ, அல்லது பகவானுடைய ஆராதகர்களோடு சேர்ந்து கொள்கிறார்களோ, அந்தப் பெரியவர்கள் மிகவும் பாக்யசாலிகள். அவர்கள், குடும்பச் சூழ்நிலையில் சிக்கியவர்களாயினும் மஹாபாக்யசாலிகளே.

हरिपूजारता ये च ते कृतार्था न संशयः ।

इत्येतद्दः समाख्यातं सर्वदुःखनिवारणम् ।

समस्तपुण्यफलदं कलौ विष्णोः प्रकीर्तनम् ॥ १५

ஹரி பூஜையில் ஈடுபட்டவர்கள் நிச்சயமாக பிறவிப் பயனை அடைந்தவர்கள். இவ்வாறு உங்களுக்கு, இந்தக் கலியுகத்தில் ஸமஸ்த புண்ய பலனைக் கொடுக்கக் கூடியதும், கலியுகத்தில், பகவான் விஷ்ணுவின் நாம ஸங்கீர்த்தனமும், கலியுகத்தில் ஸுகத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது என நான் உங்களுக்குச் சொன்னேன். நான் கூறியது யாவும் கலிதர்ம நிரூபணமாகும்.

:ஸ்ரீ:
அசேதனங்களின் உணர்வுகள்
(ஸ்ரீமான் R. கண்ணன் பெங்களுர்)

எம்பெருமான் அவன் தன் விஷயத்தில் சேதனர்கள் தங்கள் உணர்வுகளை நன்கு வெளிப்படுத்துகின்றனர். ருஷி முனிவர்கள், ஆழ்வார்கள் மற்றும் ஆசார்யர்கள் வாழ்க்கைச் சரித்திரங்களினின்றும், அவர்கள் அருளிச் செய்த க்ரந்தங்களிலும் நாம் பரக்கக் காண்கிறோம்.

சேதனங்களைத் தவிர, அசேதனங்களும் எம்பெருமான் விஷயத்தில் தங்கள் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் என்பதைச் சில நிகழ்ச்சிகளினின்றும் காணலாம். தாவரங்கள் ஜீவராசிகள் என்றாலும் அசேதன ப்ராயம் என்பதால் அசேதனம் என்றே கொள்வோம்.

சக்ரவர்த்தித் திருமகன், பித்ருவாக்ய பரிபாலனத்திற்காக, பிராட்டியுடனும், இளைய பெருமானுடனும் வனவாஸம் செய்யப் புறப்படுகிறான். அவர்களை ஸுமந்த்ரர், தேரில் ஏற்றிக் கொண்டு ச்ருங்கிபேர புறத்தில் இறக்கி விட்டுவிட்டு, பெருமாளின் நியமனத்தின் பேரில், அயோத்தி திரும்புகிறார்; சக்ரவர்த்தி தஸரதரை ஸந்திக்கிறார்; தான் அவர்களை அழைத்துச் சென்று காட்டில் விட்டுவிட்டு வந்ததை வர்ணிக்கிறார் - அப்போது அவர் கூறுவதாவது-

विषये ते महाराज! रामव्यसनकर्षिताः ।
अपि वृक्षाः परिम्लानाः सपुष्पाङ्कुरकोरकाः ॥
उपतप्तोदका नद्यः पल्वलानि सरांसि च ।
परिशुष्क पलाशानि वनान्युपवनानि च ॥ (அயோத் 59-10)

(மஹாராஜரே! தங்கள் ராஜ்யத்திலிருக்கும், மரம், கொடி, பூ, மொட்டு, அரும்பு, இலை இவைகளும் ராமனை விட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தால் வாடி உலர்ந்துவிட்டன (அவைகளுக்கும் ராமன் ஜீவாதாரமல்லவா). நதிகளிலும்,

குளம், குட்டைகளிலுமுள்ள நீர் மிகவும் சூட்டுடன் கொதிக்கின்றன. உறுதியான காட்டுமரங்களும், சோலைகளிலுள்ள ம்ருதுவான மரங்களும் உதிர்ந்த இலைகளை உடையனவாயின. என்பது இதன் சுருக்கமான பொருள்)

இங்கு பெருமானைப் பிரிந்த மரம், கொடி, புஷ்பம், இலை முதலியவைகள் எல்லாம், துக்கம் தாங்காமல், வாடி உலர்ந்து விட்டன. ஆறுகளில் நீர் ஸாதாரணமாகக் குளிர்ச்சியுடன் இருப்பவை. ஆனால் அவைகளும் பெருமானின் விச்லேஷத்தால் (பிரிவால்), உஷ்ணமான ஜலத்தை உடையனவாயின. மரங்கள் தங்கள் இலைகளை உதிர்த்து, தமக்கு ஏற்பட்ட துக்கத்தை வெளிப்படுத்தின. இப்படி அசேதனங்களான மரம், செடி, கொடி, பூ, நதிகள் முதலியன. எம்பெருமான் விஷயத்தில் பிரிவினால் ஏற்பட்ட வருத்தத்தைக் காட்டின என்று ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் அருளிச் செய்திருப்பது ஆச்சர்யம்.

மரங்கள் பெருமாள் சேர்த்தியிலும், தங்கள் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் என்பதையும் வால்மீகி பகவான் அருளிச் செய்திருக்கிறார். சக்ரவர்த்தித் திருமகனும், இளையபெருமாள், பிராட்டி மற்றைய வாநரஸேனை, விபீஷணனுடன், ராவணவதத்திற்குப்பின் அயோத்திக்குத் திரும்புகின்றனர். வழியில் பரத்வாஜ மஹர்ஷியை ஸந்தித்து அயோத்திக்குப் புறப்படுகின்றனர். அப்போது, பரத்வாஜ மஹர்ஷியின் அநுக்ரஹத்தோடு, அயோத்திக்குச் செல்லும் வழியிலுள்ள எல்லா மரங்களும் அகாலத்தில் (காலமில்லாத காலத்தில்) பழமுடையவையாகவும், தேன் பெருகுபவையாகவும் ஆகி, பெருமாளுக்கு அதிக மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கின என்கிறார்.

“अकाल फलिनो वृक्षाः सर्वे चाऽपि मधुस्रवाः” (யுத்த 127-18).

(மேற்சொன்ன நிகழ்ச்சிகளை - வ்யாக்யான சக்ரவர்த்தியான பெரியவாச்சான் பிள்ளையும், மற்றவர்களும், திருப்பாவை மற்றும் திருவாய்மொழி வ்யாக்யானங்களில் மேற்கோள் காட்டியுள்ளனர்)

இனி க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சியைக் காண்போம். எம்பெருமான், தேவகிப் பிராட்டியின் எட்டாவது குழந்தையாக அவதரித்தான் - அவனை கம்ஸனிடமிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், வஸுதேவர் பிறந்த குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு ஆயர்பாடி செல்ல விரும்பி, யமுனை நதிக்கரையை அடைந்தார். மிகவும் ஆழமான யமுனையை எப்படித் தாண்டுவது என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கையில், அந்த யமுனை நதியானது பெருமாள் விஷயத்தில் தானும் தொண்டு செய்ய வேணும் என்ற எண்ணத்துடன் வஸுதேவர் முழங்கால் அளவு வற்றிக்கொடுத்தது. இதை ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணத்தில், பராசர மஹர்ஷி அப்புதமாக அருளிச் செய்கிறார்.

यमुनां चातिगम्भीरां नानावर्तझषाकुलाम् ।

वसुदेवो वहन् कृष्णं जानुमात्रोदको ययौ ॥ (வி.பு. 5.3.18)

(வஸுதேவர் சிறுகுழந்தையான க்ருஷ்ணனை எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு, மிகவும் ஆழமானதும், பெரிய மீன்களும் நிறைந்து கலங்கியிருப்பதுமான யமுனை நதியை முழங்காலளவு தண்ணீரை உடையதாகக் கொண்டு தாண்டினார்.) இந்த வருத்தாந்தத்தைப் பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருப்பாவை ஐந்தாம் பாசுரமான மாயனை என்பதில் மேற்கோள் காட்டி, இப்படி யமுனையானது எம்பெருமானுக்காக வற்றிக் கொடுத்ததால் அதனை - தூய யமுனை என்று வ்யாக்யானம் செய்தருளுகிறார்.

இனி ஆழ்வார்களுடைய அருளிச் செயலில் ஓரிரண்டையும் அநுபவிப்போம்.

எம்பெருமான் வேணுகானம் செய்கிறான். குழல் ஊதுகிறான் - அமுதமானதும் - இனியதுமான அந்த கானம் எங்கும் பரவுகிறது. “குழலூதற் சிறப்பை”, பெரியாழ்வார் ஒரு பதிகத்தால் அப்புதமாக அருளிச்செய்கிறார். பதிகத்தைத் தொடங்கும்போதே, “நாவலம் பெரிய தீவிரில் வாழும்

நங்கைமீர்கள் இது ஓர் அற்புதங் கேள்வி” என்று அருளிச் செய்கிறார். இவ்வையகத்துள்ளோர், வானகத்தோர் அனைவரும் அமுதகீத வலையால் சுருக்குண்டு - நம்பரமென்று நாணி மயங்கி, நைந்து, மயங்கினர்” என்று அருளிச் செய்கிறார். அதன்பின், பறவையின் கணங்கள் மற்றும் கறவையின் கணங்கள் மயங்கின என்கிறார். அதன்பின் மரங்களின் இலைகளை அருளிச் செய்கிறார் “மரங்கள் நின்று மதுதாரைகள் பாயும், மலர்கள் வீழும் வளர் கொம்புகள் தாழும், இரங்கும், கூம்பும், திருமால் நின்ற நின்ற பக்கம் நோக்கி அவை செய்யும் குணமே” என்று அசேதனங்களின் ஈடுபாட்டை அத்துமறா அருளிச் செய்கிறார். (பெரியாழ்வார் திருமொழி. 3.5.10)

அடுத்து, நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்ததையும் அநுபவிப்போம். தொலைவில்லிமங்கல திவ்யதேசம் - தோழி, பராங்குசநாயகியின் நிலையை - அவளது தாயாரிடம் விவரிக்கிறாள். “உம்முடைய பெண் தவள வொண் சங்கு, சக்கரமென்றும், தாமரைத் தடங்கணென்றும் குவளையொண் மலர்க்கண்கள் நீர்மல்கக் குமுறுகின்றாள்” (அதாவது எம்பெருமானையும், அவனது திவ்ய சின்னங்களையும் நினைத்து, கூவி, உருகுகின்றாள்) என்று விவரித்துக் கொண்டு வருகையில், இவள் மணிவண்ணவோ” என்று கண்ண நீர்மல்க கூவுகின்றாள். அதைக் கேட்டு மரங்களும் இரங்குகின்றன” என்று கூறுகிறாள்.

இரங்கி நாடொறும் வாய்வீஇவள்
கண்ண நீர்கள் அலமர
மரங்களும் இரங்கும் வகை” மணி
வண்ணவோ “என்று கூவுமால்” (திருவாய்மொழி 6.5.9)

என்று ஆழ்வார் அருளிச் செய்கிறார். இதனின்றும் அசேதனங்களும், எம்பெருமான் திருநாமத்தைச் சொற்றி அலற்றினால் இரங்கக்கூடும் என்று தெளிவாகிறதல்லவா!

இதற்கு மேல் கோதை நாச்சியார் அருளிச் செய்ததையும் அநுபவிப்போம். யமுனையில் காளியன் மடு - காளியன் என்ற விஷப்பாம்பு, தன் விஷாக்கினியால் - கரையிலுள்ள எல்லா

மரங்களையும் பட்டுப்போகும்படிச் செய்து விட்டது. அந்தக் காளியனை அடக்கி, அந்த இடத்தைத் தூய்மைப்படுத்த நினைத்த க்ருஷ்ணன் அங்கு சென்றான். அங்கு ஒரு கடம்ப மரம் - பட்டுப்போன மரம். அதன் மேல் ஏறி க்ருஷ்ணன் மடுவில் குதித்துக் காளியன் தலைமேல் நடனமாடி - அவனை அந்த இடத்தை விட்டே அகலச் செய்தான். இந்த நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிடும்போது நாச்சியார்

பூத்த நீள்கடம்பேறிப் புகப்பாய்ந்து

வாய்த்த காளியன் மேல் நடமாடிய கூத்தனார் (நாச்சியார் திருமொழி 4.4)

என்று அருளிச் செய்கிறார். இங்கு உரையாசிரியர்கள் பூத்த கடம்பு என்பதற்கு முதலில் பட்டமரமாயிருந்த கடம்ப மரம், க்ருஷ்ணன் திருவடி பட்டவுடன் பூத்துக் குலுங்கிற்று - அதனால்தான் நாச்சியார் “பூத்த கடம்பேறி” என்று அருளிச் செய்திருக்கிறார்” என்று ஸாதித்துள்ளனர். அசேதனமான கடம்ப மரமும் உணர்வுற்றுப் பூத்துக் குலுங்கிற்று - எம்பெருமான் திருவடி ஸம்பந்தத்தாலே என்று தெளிவாகிறது.

அடுத்தபடியாக நாச்சியார் - தன் திருப்பாவையின் 16வது பாசுரமான நாயகனாய் என்பதில் - நேய நிலைக்கதவம் நீக்கு என்று அருளிச் செய்வதைக் காணலாம். இங்கு உரை அருளிச் செய்த பெரியவாச்சான் பிள்ளை, நேய (நேச) நிலைக்கதவம் நீக்கு என்பதற்கு “வாசல் காப்பானைக் காட்டிலும் பரிவுடைத்தான கதவு - அதனைத் தள்ளப்போகாது. வாசல் காப்பானே திறக்கவேணும்” என்று ஆயர் சிறுமியர்கள் ப்ரார்த்திப்பதாக அருளிச் செய்துள்ளார். “சேதந அசேதந வித்யாஸமின்றி (ஸ்ரீ நந்தகோபர்) ஊரிலுள்ளதெல்லாம் அநுகூலமாயிருக்கும்படி” என்றும் உரையிட்டுள்ளார். அசேதனமான வாசற்கதவும் எம்பெருமானிடமும் அவன் அடியார்களிடமும் ஸ்நேஹமான நேசத்தை உடையதாயிருக்கும் என்று ஏற்படுகிறது.

இப்படி அசேதனங்களும் எம்பெருமானுக்காகத் தங்கள் உணர்வுகளைக் காட்டியதனால் அன்றோ, அவைகளின்

விஷய வாஸனையே பற்றாகக் கொண்டு, “அன்று சராசரங்களை வைகுந்தத்துக்கு ஏற்றினான் சக்ரவர்த்தித் திருமகன் என்று குலசேகரப் பெருமாள் அருளிச் செய்தார். புற்பா முதலா புல்லெரும்பாதி யொன்றின்றியே நற்பாலயோத்தியில் வாழும் சராசரம் முற்றவும் நற்பாலுக்குய்த்தனன் நான்முகனார் பெற்ற நாட்டுளே என்று நம்மாழ்வாரும் அருளிச் செய்துள்ளார்.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

அர்த்தமுள்ள வைஷ்ணவம் - 14

(ஸ்ரீ ஸச்சரித்ர ரகக்ஷ)

(ஸ்ரீ உ.வே நாவல்பாக்கம் வாஸுதேவதாதாசாரியர்
திருவனந்தபுரம்)

திருமண்

ஊர்த்வ புண்ட்ரம் (மேல் நோக்கி உயர்த்தி)
இடவேண்டும் என்று சொல்லியாயிற்று.

எந்தப் பொருளால் இடவேண்டும்? மண், சாம்பல்பொடி, சாந்து, சந்தனம், குங்குமம்... முதலிய பொருள்களை உலகத்தினர் பயன்படுத்துகிறார்கள். நமக்கு - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு எந்தப் பொருள் என்று பார்ப்போம்.

1) ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஒருவிதமான மண் இட்டுக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குத் தான் திரு-மண் என்று பெயர்.

2) மண் கிடைக்காவிட்டால், சந்தனத்தால் இடலாம்; அல்லது பஞ்ச-கவ்யத்தால் இடலாம். ஆனால், மண்ணால் இடுவதுதான் விசேஷம்.

3) ப்ராஹ்மணர்களுக்குத் திருமண்; க்ஷத்ரியர்களுக்கு சந்தனம்; மற்றோருக்குச் சாம்பல் என்று சொல்லியுள்ளது; ஆனால் எல்லாருமே திருமண் இடலாம் என்றும் சொல்லியுள்ளது.

4) ஸந்யாஸிகள் சந்தனத்தை இடக்கூடாது; சாம்பலைத் தொடவே கூடாது; திருமண்தான் இடவேண்டும்.

5) நல்ல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் கூட ஸந்யாஸிகள் போலத் திருமண்தான் இடவேண்டும்.

6) மண்ணின் பெருமையை வேதமே பல இடங்களில் சொல்கிறது. मृत्तिके ! हन मे पापं - மண்ணே! எனது பாபத்தை ஒழித்துவிடு என்றெல்லாம் மந்திரம் இருக்கிறது. எனவே, மண் ஒரு வைதிகமான பொருள்; அதுவே உயர்ந்தது.

7) திரு-மண், வெள்ளை நிறத்தில் இருக்க வேண்டும்; வெள்ளை என்பது ஸத்வ-குணத்தின் அடையாளம்.

8) ப்ரஹ்மாண்ட ஸம்ஹிதை சொல்கிறது:- பழுப்பு நிறத்தில் இட்டால் சாந்தி கிடைக்கும்; சிவப்பு நிறத்தில் இட்டால், அழகாகக் கவரக்கூடியதாக இருக்கும்; மஞ்சள் நிறத்தில் இட்டால் ஐச்வர்யம் கிடைக்கும்; வெள்ளையில் இட்டால் மோக்ஷமே கிடைக்கும்.

9) வெள்ளை நிற மண்தான் விசேஷம்; இது ஸத்வகுணத்தின் அடையாளம்; மஞ்சள் நிறச் சந்தனம், ரஜோகுணத்தின் அடையாளம்; எனவே ஸத்வகுணமான திருமண்தான் விசேஷமானது.

10) திருமண் இட உபயோகிப்பது, நல்ல மண்ணை இருக்க வேண்டும்.

11) திருமண், ம்ருதுவாக, குழையக்கூடியதாக, ஓட்டக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

12) மண், தூர்கந்தம் (நாற்றம்) இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். (கெட்ட வாசனையிருந்தால் யாரும் அருகில் வரமாட்டார்கள்.)

திருமண் கிடைக்கும் இடம்

1) திருமண்ணுக்கான மண்ணைச் சுத்தமான இடத்திலிருந்து எடுக்க வேண்டும். அசுத்தமான இடத்திலிருந்து, கண்டபடி மண் எடுத்து இடக் கூடாது. (கடையில் வாங்கும்போது கூட விசாரித்து வாங்க வேண்டும்)

2) ஐந்து இடங்களை பாஞ்சராத்ர-ஆகமம் தெரிவிக்கிறது - 1)மலைமேல் 2)நதியோரம் 3)ஸமுத்ரக்கரை, 4)புற்றுமண் 5)துளசிச்செடி அடியில். இந்த ஐந்து இடங்களிலிருந்து திருமண் எடுக்கலாம்.

3) எல்லா மலைகளும் கடலும் சுத்தமாகி விடாது; பகவானுடைய திவ்யதேசத்தில் உள்ள மலையோ, கடலோ பார்த்து, அங்கே திருமண் எடுக்க வேண்டும்.

பாரமேஷ்ட்ய ஸம்ஹிதா

4) பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்கும் ஊரிலிருந்து மட்டுமே திருமண் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் - பாரத்வாஜ ஸம்ருதி.

5) திருவேங்கடமலை, ஸ்ரீமுஷ்ணம், திருமாலிருஞ்சோலை மலை, ஸ்ரீரங்கம் போன்ற ஊர்களில் மலையிலிருந்தோ புஷ்கரிணியிலிருந்தோ மண் எடுக்கலாம் - நாரதீயம்.

6) எந்த ஊராறாலும், கங்கைநதிக் கரையிலிருந்து திருமண் எடுக்கலாம். கங்கை நதியே, பெருமாள் திருவடியிலிருந்து வந்ததுதானே!

இப்போது நமக்குக் கிடைப்பது - திருநாராயணபுரம், புஷ்கரம், அயோத்தி, திருவயிந்திரபுரம் முதலிய திவ்ய தேசத் திருமண்கள். இவற்றை விசாரித்து வாங்கலாம். பவுடர்பொடி முதலியவற்றை உபயோகிப்பதைத் தவிர்க்கலாம் என்று தோன்றுகிறது.

திருநாராயணபுரத்தில் திருமண் இருப்பதை, பகவதராமானுஜருக்கு, ஸ்வப்நத்தில், பெருமானே காட்டியருளிஞர் என்று ஒரு வரலாறும் உண்டு.

தவிர்க்க வேண்டியவை

எவையெல்லாம் தேவை என்று பார்த்தோம்; எவையெல்லாம் கூடாதவை என்றும் பார்ப்போம்.

1) மஞ்சள், கருப்பு, சிவப்பு முதலிய நிறங்களில் திருமண் இடக்கூடாது. ஸம்ஸார பலனை விரும்புவர் அப்படி இடலாம்; மோக்ஷபலனை விரும்பும் வைஷ்ணவர்கள் அப்படி இடக்கூடாது.

2) விஷ்ணு ஆராதனம் செய்பவர்கள், வெள்ளை வஸ்திரம், வெள்ளைப் பூணூல், வெள்ளைத் திருமண் தரிக்கவேண்டும் என்று ஸ்ரீபாஞ்சராத்திரம். எனவே பிறநிறங்கள் கூடாது.

3) விபூதிப்பொடியை (சாம்பல் பொடியை) இடக்கூடாது. சாம்பல் மிகவும் அசுத்தமானது. அதை உபயோகிக்கக் கூடாது.

4) சாம்பலைத் தொடக்கூடாது; சாம்பல் மேல் படக்கூடாது.

5) சாம்பல் இருந்த இடமே அசுத்தமானது; அதைத் துடைத்துச் சுத்தமாக்க வேண்டும்.

6) ஆபஸ்தம்பரும் கௌதமரும் சொல்கிறார்கள் - சாம்பல், உதிர்ந்த தலைமுடி, தவிடு - இதன் மேலெல்லாம் படக்கூடாது.

7) சங்கர் (शङ्करः) சொல்கிறார் - எரியும் சுடர், விளக்கில் உள்ள எண்ணெய், எரிந்து வந்த சாம்பல் இவற்றைத் தொட்டாலே தீட்டு; உடனே ஸ்நாநம் செய்ய வேண்டும்.

8) ஒருவன் நல்ல குலத்தில் பிறந்து, எல்லாம் படித்து இருந்தாலும், சாம்பல் இட்டிருந்தால் அவனை விலக்க வேண்டும் - ஆதித்ய புராணம்.

9) கௌதமர், ஒருவனுக்குச் சாபம் கொடுத்தார் - “சாம்பலை, நெற்றியின் குறுக்கே இட்டுக்கொண்டு, இஷ்டப்படி தப்பான சாஸ்த்ரம் பேசித் திரிவாய்” - என்று. (இது சாபமே தவிர நல்லதல்ல)

10) திருமண் கிடைக்காவிட்டால் சந்தனம் இடலாம். அதுவும் கிடைக்காவிட்டால் கூட சரி; சாம்பல் இடவே கூடாது - ஸ்ரீ க்ருஷ்ண மந்த்ர கல்பம்.

ஆக, சாம்பல் அசுத்தமானது; சுத்தமானதாக வைத்துக்கொண்டாலும் கூட, அதை இடக்கூடாது; திருமணதான் இடவேண்டும் என்று சாஸ்த்ரம்.

சாம்பல் பற்றிப் பல விசாரங்களை ஸ்வாமி ஸாதித்து முடிவு செய்துள்ளார். அவை அடுத்த இதழில்.

॥ श्रीः ॥

சிங்க்ருஹேஸன்

(ஸ்ரீ.R. நரஸிம்ஹன், திருச்சி 21)

‘மர்த்யாவதாரமிஹ மர்த்யஸிஷ்டணம்’ என்கிற கொள்கையின்படி, ஸ்ரிய: பதியான எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணன் செய்தருளிய அவதாரங்கள் பலபல. பர வ்யூஹ, விபவ, அந்தர்யாமி தசைகளைவிட அர்ச்சையில் ஸேவை ஸாதித்து வரும் நிலை எல்லோராலும் எப்பொழுதும் எளிதில் வழிபட ஹேதுவாகும். ஏரார் முயல்விட்டு காக்கை பின் செல்வார் உண்டோ என்கிற ஸ்ரீ ஆழ்வார்களது ஸ்ரீ ஸுக்தியின்படி பரநிலையை விட அர்ச்சை மேலானது என்பது நம் பூர்வர்கள் காட்டிய வழி. ஸ்ரீ ஆழ்வார்கள் ஸ்ரீ ஆசார்யர்களால் மங்களாசாஸனம் செய்யப்பட்ட திவ்ய தேசங்களைத் திருப்பதி என்றும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களால் போற்றப்பட்டு இவ்விதம் 108 திருப்பதிகள் ப்ரஸித்தமாயின. ஸ்ரீ எம்பெருமானார், ஸ்வாமி ஸ்ரீ தேசிகன் போன்ற ஆசார்ய புருஷர்களால் போற்றப்பட்ட அபிமான ஸ்தலங்களும் வழிபடும் ஸ்தலங்களே. ஸ்ரீரங்கம், ஸ்ரீமுஷ்ணம் போன்றவை ஸ்வயம் வ்யக்த ஸ்தலங்கள். கோவில், திருமலை, பெருமாள் கோவில், திருநாராயணபுரம் எம்பெருமான்களை விசேஷித்து ஸ்வாமி ஸ்ரீ தேசிகன் கொண்டாடுகிறார்.

அவதாரங்களில் ஸ்ரீ ராமனாகவும், ஸ்ரீ கண்ணனாகவும் அவதரித்து ஸரணாகதியின் மேன்மையையும் ஸாஸ்த்ரார்த்தங்களையும் ப்ரகாசப்படுத்தினான். கீதா ஸாஸ்த்ரம் அவதரித்தது. விபவாவதார விசேஷங்களை ஸ்ரீ ஆழ்வார்கள் மூலமாகத் தமிழ் வேதத்தைத் தோற்றுவித்து பகவத்குண, விபவ, சேஷ்டிதங்களை காந்ரூபமாக அவதரிப்பித்தான். ஸ்ரீ எம்பெருமானது நின்ற, இருந்த, கிடந்த நிலைகளை அநுபவித்து அந்த அநுபவ பரீவாஹங்கள் பக்தி வெள்ளமாகப் பெருக்கெடுத்தோடியது. அவனது சயனத் திருக்கோலத்தில் ஆழ்வார்கள் மோஹித்திருந்தனர்.

நாகத்தணை குடந்தை வெஃகா திருவெவ்வள்
நாகத்தணையரங்கம்பேரன்பில்-நாகத்
தணைப் பாற்கடல் கிடக்கும் ஆதிநெடுமால்

அணைப்பார் கருத்தனுவான் (திருமழிசையாழ்வார்)
என்று பட்டியலிட்டு உகந்தனர். போகசயனம், உத்தான
சயனம், யோக நித்திரை மிகவும் அழகு வாய்ந்தவை.
திருமழிசை ஆழ்வாருக்காகத் திருக்குடந்தையில் உத்தான
சாயியாகவும், திருவெஃகாவில் மேற்கே திருமுக
மண்டலமாக ஸயனித்துக் கொண்டும், திரு எவ்வனூரில் ஸ்ரீ
ஸாலிஹோதர் மஹர்ஷியின் சிரஸின் மீது வலது திருக்கையை
வைத்து அநுக்ரஹித்துக் கொண்டும் இன்றும் ஸேவை
ஸாதித்த வண்ணம் கண்வளருகிறான் எம்பெருமான்.
அமாவாஸை தினங்களில் திருவள்ளூர் திருக்கோயிலுக்கு
வரும் பக்தர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து புனித நீராடி, ஸ்ரீ
வீரராகவனை வணங்கி, வழிபட்டு ப்ரார்த்தனை செய்கின்றனர்.
பயனும் அடைகின்றனர். ஸ்ரீராமனாக இருந்து
திருவள்ளூரிலும், திருப்புல்லணியிலும் திருபுள்ளபூதம்
குடியிலும் ஸயனித்துக் கொண்டு அருள் பாலித்து வருகிறான்.

திரு எவ்வனூர் ஸ்ரீ வீரராகவன் (கிங்க்ருஹேசன்)
விஷயமாக உயர்ந்ததொரு ஸ்தோத்ரம் உள்ளதென்பதை
அக்கோவிலிலுள்ள கல்வெட்டுஸரிலாஸானங்கள் மூலமாக
அறியப்படுகிறது. மிகமிக அப்புதமான ஸார கர்பித,
ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸாரங்களை உபதேசிக்கும் மூலமான
உயர்ந்ததொரு ஸ்தோத்ரம் இதுவாகும். நேரில் சென்று
ஸேவிக்கும் பாக்கியவான்கள் நீங்கலாகப் பிறிதோர்க்கும்
பயன்படும் வகையில் சுருக்கமாக ஸாரார்த்தம் மட்டும்
இங்கே தரப்படுகிறது. வாசித்துப் பயன்பெறலாம்.

யாதொரு ப்ரயத்நமுமில்லாமல்
ஸங்கல்பமாத்திரத்திலேயே, உலகத்தின் ஸ்ருஷ்டி,
ஸம்ஹாரம், ஸ்திதிகளைச் செய்பவனாயும் ஆதிமத்யாந்த
ரஹிதனாயும், அகில ஜகத் ஸ்வாமியாயுமுள்ளவனான ஸ்ரீ
கிங்க்ருஹாதிபனை முதலில் சரண் புகுந்து துதிக்க முற்படுகிறார்

கவி. வேதங்களாலும் அறிய முடியாதவன். சிவன், ப்ரஹ்மா, ஸநகாதி முனிவர்களின் நெஞ்சால் நினைக்க முடியாதவன். நம் போன்ற அல்பஜ்ஞர்களால் துதிப்பதென்பது எவ்வாறு ஸாத்யமென்கிறார். ஞான, பக்தி, வைராக்யம் நிரம்பப் பெறாதவர்கள் நம் போல்வார் ஸ்ரீ வீரராகவனை நினைத்து துதிக்கும் சக்தியை அவனே நமது வாக்கில் புகுந்து அருள் புரியட்டும். இதனால் நமது வாக்கும் பயன்பெற்றதாகிறது. ஏன்! அளவு கடந்த மஹிமை பொருந்திய எம்பெருமானை ஸ்துதி செய்வது நமது ஸ்வரூபத்திற்கு ஏற்றதாகும்.

அவனே ஜகத்காரணபூதன். ஸ்ருஷ்டி தொடங்கும்பொழுது, ஜீவர்களுக்குள் புகுந்து நாம, ரூபவ்யாகரணம் செய்து வீக்ஷாரண்யமாகிய கேஷத்ரத்தில் ஸயனித்திருக்கிறான். இது உபநிஷத்வாக்யத்தை அடியொத்தது (அநேன ஜீவேந ஆத்மநா அநுப்ரவிஸ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணி) இவனைச் சரணம் புகுங்கோள் என்பது கவியின் வேண்டுகோள்.

இவனே எல்லோருடைய ஹ்ருதயத்திலும் இருப்பவன். ஜ்ஞாநம், பலம், ஐஸ்வர்யம், வீர்யம், சக்தி, தேஜஸாகிற ஆறு ப்ரதான குணங்களையுடையவன். மனத்துக்கினியான். ஹ்ருத்தாபநாசந புஷ்கரணிக்கரையில் பள்ளி கொண்ட பெருமானை நாம் சரணம் புகுந்தால் அதுவே ஜன்ம ஸாபல்யமாகும்.

ஸ்ரீ சாலிஹோத்ர மஹர்ஷியினால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட சாலிபிஷ்டத்தால் (மாவினால்) ஸந்தோஷம் அடைந்து, உண்ட களைப்புத் தீர உறங்குமிடமெவ்வுள் என்று கேட்கவே எம்பெருமான் அவ்விடமே சயநித்துக் கொள்ளவே திருஎவ்வுனார் (கிம்க்ருஹபுரீ) என்கிற திருநாமத்தை உடைத்தாயிற்று அந்த ஸ்தலம். மஹர்ஷியினால் அவருக்கும் ஸ்தலத்திற்கும் ஏற்றம்.

ஸ்ரீ பூமிப் பிராட்டியால் ஸம்வாஹனம் செய்யப்பட்ட திருவடித் தாமரைகளையுடையவன். நாபீகமலத்தில் உதயமான ப்ரஹ்மாவைத் தோற்றுவித்து போகிபோக

திருவனந்தாழ்வானாகிற திருப்பள்ளியிலே கண் வளர்கின்றவன். ஜகத்ரக்ஷணர்த்தம் யோக நிதிரை செய்பவன். ஸ்ரீ சாலி ஹோத்ர மஹர்ஷி ஸிரஸ்ஸால் தரிக்கப்பட்ட கரம்புஜத்தை உடையவன். ஸ்ரீ வீரராகவனின் துயரறு சுடரடியை நமது மனது அடையட்டும். கிங்க்ருஹாதிபனின் விஷயமான ஸ்தோத்ரத்தைப் படிப்பவன் இந்த உலகத்தில் யோகங்களை அநுபவித்து, தேஹாவஸானத்தில் ஸ்ரீ வைகுண்ட லோகத்தையும் அடைந்திடுவான்.

ஸ்ரீ ஆழ்வார், ஆசார்யர்களால் மங்களாசாஸனம் செய்யப்பட்ட எம்பெருமான்களுக்கு ஏற்றமுண்டு. திருஎவ்வுரை ஸ்ரீ வைத்ய வீரராகவனையும் யாவரும் வணங்கி வழிபட்டு கேஷமமடையலாம் என்பது கண்கூடு. ஸ்வாமி நம்மாழ்வார், எம்பெருமானார், ஸ்வாமி தேசிகனையே தஞ்சமடைந்து ஸ்வாசார்யாள் காட்டிய நல்வழியில் சென்று ஜன்ம ஸாபல்யமடைவது திண்ணம்.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹா தேசிகாய நம:

॥ श्रीः ॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீரங்க ராமானுஜ மஹாதேசிகாய நம:

“பூதனா ஸம்ஹாரம்”

(ஸ்ரீ.K. பட்டாபிராமன் - க்ரோம்பேட்டை)

(ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் உபன்யாலத்தில்
கேட்டவை.)

கண்ணன் பிறந்து ஐந்து, ஆறு மாசம் ஆச்சு. ஆச்சர்யமாக
மேகக்குட்டி போல வளரறானாம். குழந்தை நன்னா
இருக்குதா எல்லாரும் இடுப்பிலே வைச்சுண்டு சத்த
கொஞ்சிவிட்டு போவாளாம். அந்த மாதிரி அநுபவிக்கிறா
பூர்வாசார்யாள் - குழந்தையை பார்க்கறதுக்கு நந்த
கோகுலத்திலே எல்லா வீதியிலேயிருந்தும் வருவாளாம்
ஸ்தரீகள் எல்லாம் குழந்தையை பார்க்கனும்னுவாளாம்.
நந்தகோபன் என்ன பண்ணுவாராம் வரிசையா வந்து
பார்த்துட்டு போங்கோன்னுவாராம். அப்போ
துவாபரயுகத்திலே ஆரம்பிச்ச க்யூ இப்ப இன்னும் அரிசி
சர்க்கரை வரை வந்திருக்கு. ஒவ்வொருத்தருக்கும் 2நிமிஷம்,
3நிமிஷம், கூட்டத்துக்கு தகுந்தாற்போல. உச்சிமோந்து,
முத்தமிட்டு, அடுத்தவாகிட்ட கொடுத்துட்டு போவாளாம்.
அப்படி குழந்தையானது வளர்ந்திண்டு இருக்குது. அஞ்சு,
ஆறு மாசம் ஆச்சு. விலக்ஷணமான குழந்தை. கம்ஸன் அங்கே
என்ன பண்ணான்னு கேட்டா - என்னடா இது, இந்த
குழந்தையானது வளர்றதே நந்தகோகுலத்திலே,
துர்காதேவியே சொல்லிட்டு போயிட்டாளே. அது பெரிசா
போய் நம்மை ஸம்ஹாரம் பண்ணிட்டா என்ன பண்றது - அது
பெரிசா போகறதுக்குள்ள, அந்த குழந்தையை கொன்னுட்டா,
நாம் தீர்க்காயுசா இருக்கலாம், அப்படிங்கற ஒறு சிந்தை
வந்தது. அதற்காக பூதனைங்கற ஒரு பிசாசு, பெண்பிசாசு
அனுப்பிச்சான். கொன்னுட்டு வான்னான் - கிருஷ்ணனை
அடையாளம் தெரியாதேன்னா. எல்லா குழந்தையையும்
ஸம்ஹாரம் பண்ணிண்டு வா. அதிலே கண்ணனும்
அகப்பட்டுப்பன் போ.

அதனாலே என்னன்னு கேட்டா அவ குழந்தைகளையே ஸம்ஹாரம் பண்ணிண்டு திரிஞ்சாளாம் அந்த பூதனைங்கறவ. இருக்கிற குழந்தைகளை விஷத்தை கொடுத்து ஸம்ஹாரம் பண்ணிண்டு வராளாம். ஊரெல்லாம் பயமா போச்சாம். குழந்தை பிடிக்கிறவ வரா, எல்லாரும் ஜாக்கிரதையா இருங்கோ, குழந்தைகளை பத்திரமா வைச்சுக்கோங்கோ, பள்ளிக்கூடத்துக்கு அனுப்பாதீங்கோன்னு சொல்லிண்டு இருந்தாளாம். நகரங்களிலேயும், கிராமங்களிலேயும், பெரிய நகரங்களிலேயும் குழந்தைகளை எடுத்து கொன்னுண்டு வந்தாளாம். ஸ்தன்யத்திலே விஷத்தை கலந்துண்டு வருவாளாம் அவள். பட்டணத்திலே பார்த்தா தெரியும். இங்கே தெரியாது. பட்டணத்திலே மாடு வாசல்ல வந்து கறப்பான். துளி கூட தண்ணி இருக்காது. குவளையை காண்பிப்பான். ஒண்ணும் இருக்காது. கறந்து பாலை எடுத்துண்டு போனா, பால் ஒரே தண்ணியா இருக்கும். ஏன்னா மாட்டு வயிற்றிலேயே தண்ணியை ஏத்திடுவான். அதற்கு ஒரு சாமர்த்தியம் இருக்கும் -

ஸ்தன்யத்திலேயே விஷத்தையானது ஏத்திண்டு, அதை குழந்தைக்கு ப்ரீதியோட ஸ்தன்யம் கொடுக்கறாப்போல போய் குழந்தைகளையெல்லாம் ஸம்ஹாரம் பண்ணிண்டு வரா. நந்த கோகுலத்துக்கு வந்து சேர்ந்தா - ஞாபகம் வந்தது அவளுக்கு - நந்த கோகுலத்திலே வசிக்கறதுன்னு சொன்னாளே. ராத்திரியிலே புறப்பட்டு போய் ஸம்ஹாரம் பண்ணினும் இந்த குழந்தையைன்னு அபிப்ராயம்.

குழந்தையை தொட்டில்ல விட்டு தூங்கறது. கண்ணன் ஆச்சரியமா தூங்கறது. வாசல் கதவெல்லாம் திறந்து இருக்கு - அரண்மனைக்குள்ள நுழைஞ்சா இவ. எப்படி நுழைஞ்சா இந்த பூதனை பிசாசு. என்ன பண்ணித்துன்னா. யசோதையாட்டம் ரூபம் எடுத்துண்டுது. பிசாசுகள் எல்லாம் இஷ்டப்படி ரூபம் எடுத்துக்கற சக்தி உண்டானத்தாலே யசோதை மாதிரி ரூபம் எடுத்துண்டா, தன்னுடைய பூதனைங்கற பிசாசு ஸ்வரூபத்தை மறைச்சுண்டு கம்ஸனாலே அனுப்பப்பட்ட அந்த பிசாசானது நல்ல பாதி ராத்திரி, எல்லாரும் நன்னா தூங்கற சமயத்திலே, மெய் மறந்து தூங்கற

சமயத்திலே, யசோதையோட ரூபத்தோடு, நந்தகோபனுடைய அரண்மனைக்குப் போனாளாம். பார்த்தா அந்த குழந்தையை - அதுக்கும் பசியெடுத்து தூக்கம் முழிக்கிற சமயம். அந்த குழந்தையை எடுத்தாளாம் - புலம்பிண்டே போறாளாம். ஐயோ இந்த குழந்தை இப்படி தூங்கறதே, பசியே தெரியலையே, தூங்க பண்ணா ஒரே தூக்கமா இருக்கே, இப்படி இருந்தா என்னமாவளரும் - பசியே தெரிய மாட்டேங்கறதே, எத்தனை நாழி ஆச்சு பால் சாப்பிட்டு, அப்படின்னு புலம்பிண்டு வராளாம். அப்படி புலம்பிண்டு அந்த குழந்தையை எடுத்தாளாம் -

கண்ணன் என்ன பண்ணார் ரொம்ப பசியா இருந்து, பால் ஆப்டா போறும்ங்கறதான குழந்தையாட்டம் பாயறதாம் - அர்த்த ராத்திரியிலே, தாயாருக்குத் தெரியலை, ஒருத்தருக்கும் தெரியலை, எல்லாரும் தூங்கறாளாம் - ஒருத்தருக்கும் தெரியாத காலத்திலே அப்படி ரொம்ப நாழி பசியெடுத்த குழந்தை பாய்ஞ்சு பால் சாப்பிடறாப்போல, சாப்பிட்டதாம். சுகப் பிரம்மம் எழுதறார். வ்யாஸர் அநுபவிக்കிறார். அந்த விஷம் கலந்ததான ஸ்தன்யம் எப்படி இருக்கிறதுன்னா விஷத்தை நன்னா கலந்திருக்கான்னா - 75% விஷம் 25% தான் பால். அதை கொண்டு வந்து கொடுத்த உடனே ருசியா இருந்ததாம் கண்ணனுக்கு - உறிஞ்சுறாராம் - என்னடா உறிஞ்சறே - ருசியா இருக்கா. ஆச்சர்யமா உறிஞ்சுறாராம் - ஸ்தன்யத்தை பானம் பண்ணார் - பானம் பண்ணச்சு இன்னார்னு தெரியுமோல்லியோ இவருக்கு. மர்ம ஸ்தானத்தை பிடிச்சு இழுக்கிறாராம் ஒரேடியாய். போறும்டா கிருஷ்ணா, போறும்டா கிருஷ்ணா நிறுத்து, நிறுத்துங்கறா. ரொம்ப பசிங்கறார் - தாங்கலையாம் அவளுக்கு. பாலையும் சாப்பிட்டார். விஷத்தையும் சாப்பிட்டார். மர்ம ஸ்தானத்திலே பிடிச்சு இழுத்த உடனே, கண் அப்படியே பரண்டுதாம் - அப்படியே கீழே விழந்துட்டா - என்னன்னா. அவளுடையதான ஸ்தன்யத்தை சாப்பிட்டார், ஸ்தன்யத்திலே இருக்கிறதான விஷத்தையும் சாப்பிட்டார் அவளுடைய பிராணனையும் சாப்பிட்டார் - பிராணனை பிடிச்சு இழுத்தார் - பிரம்மாண்ட பிசாசு ரூபத்தோடே கீழே விழந்துட்டா

அப்புறும் அந்த பூதனை, யசோதை ரூபம் இல்லை - பிசாசாட்டம்தான் விழறா சொந்த ரூபத்தோடே. இரண்டு காலையும் நீட்டிண்டா, கையையும் நீட்டிண்டா சரம தசையிலே. அப்புறம் மடக்க முடியாது. “ஓ”ன்னு பெரிய குரல்ல அமுதாளாம் - பிடிச்ச இழுத்தா மூச்சு போயிடுத்தாம் - கீழே படுத்துண்டு இருக்கா - பெருமாள் அந்த கண்ணன், மார்பிலே இருந்துண்டு இருக்கா - திடுக்கிட்டு போயிட்டாராம் பார்த்த உடனே - ஒண்ணும் தெரியாத குழந்தையோல்லியோ

சுகப் பிரம்மம் என்ன சொன்னார்னா - அந்த கண்ணன் பூதனையினுடைய ஸ்தன்யத்திலே இருக்கிறதான பாலை சாப்பிட்டார், அதில் கலந்திருக்கிறதான விஷத்தையும் சாப்பிட்டார், அவளுடைய பிராணனையும் சாப்பிட்டார். மூணையும் எழுதினார். ஹரி வம்சத்தை பார்த்தா, இன்னும் ஒண்ணையும் சேர்த்திருக்கிறார்னா - ஸ்தன்ய பாலை சாப்பிட்டார், அதிலே கலந்திருக்கிற விஷத்தையும் உறிஞ்சி சாப்பிட்டார். பிராணனையும் சாப்பிட்டார். அவளுடைய மறுஜன்மத்தையும் சாப்பிட்டார். இடுப்பிலே வைச்சுண்டு, மடியிலே வைச்சுண்டு, ஸ்தன்யம் கொடுத்ததனாலே, ஈஸ்வரனுடைய ஸ்பர்ஸம் வந்ததாலே மறுபடியும் புனர் ஜன்மாகிடையாது - பகவானுக்குன்னு கொண்டு வந்தவ அந்த பூதனை ஒருத்திதானாம். அவனுக்கு விஷம் எல்லாம் ஒண்ணும் கிடையாது. ஆயிரம் பாம்பு, ஆயிரம் முகத்தாலே விஷத்தை கக்கறது. அந்த பாம்பிலே படுத்துண்டு இருக்கிறவனுக்கு இந்த விஷம் என்னங்கணும். பரம ருசியா இருந்துதாம் - திருமேனி ஸ்பர்ஸம் வந்த உடனே ஸகல பாபமும் போய் அவளுக்கு மோக்ஷமாம். நிகமாந்த தேசிகன் யாதவாப்யுதயத்திலே, தசம ஸ்கந்தத்துக்கு வ்யாக்யானம் பண்ணார் - எல்லாரும் பயப்படறா - நன்னா எழுத மாட்டேங்கறான்னா. இன்னொன்னு சாப்பிட்டிருக்கார்னா - என்னன்னா - பூதனையுடையதான ஸ்தன்ய பாலை சாப்பிட்டார், அதிலே கலந்திருக்கிறதான விஷத்தையும் ருசியோட சாப்பிட்டார், அவளுடைய பிராணனையும் சாப்பிட்டார், அவளுடைய புனர் ஜன்மத்தையும்

சாப்பிட்டார்னா அந்த பூதனையினுடைய ஸ்தன்ய பானம் பண்ணகதையை யார் கேட்கிறாளோ அவாளுக்கு மறுபடியும் ஸ்தன்ய பானம் கிடையாதுன்னுட்டார் தேசிகள். அப்பைய தீக்ஷிதர் எழுதியிருக்கிறார் லோகத்திலே ஜனங்கள் ஸ்வபாவம் வேற - உங்ககிட்ட வந்தா அது மாதிரி சுபாவம் நடக்க மாட்டேங்கறது. என்ன பன்றது. பெரிய சம்ஸாரியா இருக்கான் - எண்ணை விலை ரொம்ப ஜாஸ்தியா விற்கிறது. அதுக்காக எண்ணை கடைக்காரனை ஸ்நேகம் பண்ணின்டா - அவன் இன்னும் சேர்த்து கொடுப்பான் ஜாஸ்தி அகப்படும் - அது மாதிரி இடையன் ஸ்நேகம் இருந்தா பால் ஜாஸ்தி அகப்படும் - அதுமாதிரி ஒவ்வொரு வியாபாரத்துக்கு ஒவ்வொன்னு ஸ்நேகம் பண்ணின்டாக்க அந்த வஸ்து குறைச்ச விலைக்கு வாங்கலாம் - அதிலே அதிகமாகவும் கிடைக்கும்.

அப்பைய தீக்ஷிதர் சொல்றார். ஹே! கிருஷ்ணா நீ இடையனாச்சே உன்னை ஸ்நேகம் பண்ணின்டாபால் நிறைய அகப்படும்னு ஸ்நேஹம் பண்ணின்டேன். உங்கிட்ட பரீதியை வைச்சேன். இதுக்கு என்ன ஆச்சுன்னா - எனக்கு விபரீதமா போச்சு - உன்னுடைய ஸ்நேஹம் அதிக பால் கிடைக்கும்னு உன்னை லேவிக்கப் போக, எனக்கு சொந்தமா அநேக ஜன்மமாயிருந்த சொந்த பாலே போயிடுத்துன்னார். ஸ்தன்ய பானம் - கண்ணனுடைய சரித்திரங்கள் எல்லாம் திருடறதுன்னா. அவனும் திருடு, அவனுடைய திருட்டுத்தனமும் திருடறதுன்னா - எவ்வளவு திருடறார் தெரியுமா, கிருஷ்ணன் நெய்யை திருடறார், வெண்ணையை திருடறார், கோப ஸ்தீரிகளுடைய வஸ்திரத்தை திருடறார், நாம் ரொம்ப நாளா சம்பாதிச்சு வைச்சதான, அநேக ஜன்மாக்களிலே சம்பாதிச்சு பாபத்தையும் திருடிண்டு போயிட்டான் ஸ்வாமி -

இந்த பூதனை பிசாசு பிரம்மாண்டமா. கீழே விழுந்திருக்காம் அவ மார்ல கண்ணன் நிக்கறார் - பிரம்மிச்சு போயிட்டார். ஒண்ணும் தெரியாத குழந்தையாட்டம் நிக்கறதாம். உடனே கோபஸ்தீரிகள் எல்லாம் அழுகை சத்தத்தைக் கேட்டு ஓடி வந்தா - யசோதை குழந்தையை

எடுத்தாளாம் பிசாசு விழுந்து இருக்கிறதை பார்த்தா பயமா இருக்கு இடுப்பிலே எடுத்து வைச்சுண்டு ஸ்தன்ய பானம் பண்ணி வைச்சாளாம் - குழந்தையை தூக்கினாள். இடுப்பிலே எடுத்து வைச்சுண்டா.

தேசிகள் அழுதுட்டார். வேதங்கள் எல்லாம் தேடறது. அகப்படலை இன்னும். அந்த குழந்தையை ஒரு பொம்மனாட்டி எடுத்து வைச்சுண்டாய்யா - ‘‘நான் மறைகள் தேடி என்றும் காணமாட்டாச் செல்வனென்றும்’’ - நாலு வேதங்களும் இன்னும் தேடிண்டு இருக்காம். இன்னும் ஆப்படலையாம் அந்த பெருமாள் அந்த பகவானை ஒரு ஸ்த்ரீயானவள் எடுத்து வைத்துண்டா. ஞானாதிகர்களான பிரம்ம ருத்ராதியர்கள் அவனுடையதான பிரபாவத்தை பார்த்து எட்ட கலங்கியிருப்பார்கள். ஒரு யசோதையாகிற பெண்ணுடைய இடுப்பிலே நிற்பான் என்கிறார் - ஒரு இடைச்சிக்கு அகப்படுவன் பிரம்மாவுக்கு அகப்படமாட்டான் - ‘‘அறியாதவிடைச்சியருமறியும் வண்ணம், அம்புயத்தாளுடனந்நாள் அவதரித்த குறையாதுமில்லாத கோவிந்தா’’ - தேசிகள் ஸாதிக்கிறார் தேசிகப் ப்ரபந்தத்திலே - பத்து மாடு மேய்ச்சான்னா, பத்து மாட்டுக்கு சேர்ந்தாப்போல பத்துபடி நெல் அளந்து வாங்க தெரியாது. பத்து மாட்டையும் நிறுத்தி இந்த மாட்டுக்கு ஒருபடி அப்படின்னு அதன் வாலை பிடிச்சு கொடுக்கணுமாம். அந்த ஜனங்களுக்கு இட்ட வழக்கா இருந்தான் கிருஷ்ணன். பூசணிக்காய் வாங்கறது - பூசணிக்காய் கூறு போட்டு மார்கட்டிலே வித்தா வாங்கக் கூடாது. வைஷ்ணவா வாங்கமாட்டா. நாம் வாங்கிதான் கீறு போடணும். பிரம்மாண்ட பூசணிக்காய். ஒருத்தருக்காவாங்கினா ஆத்திலே செலவு கிடையாது. அதுக்காக நாலுபேரா வாங்கி பிரிச்சுக்கறது. நாலு துண்டா போட்டா, யார் யாருக்குன்னு தெரியாது. இந்த கோமளத்துக்கு ஒண்ணு, அலமேலுவுக்கு ஒண்ணு, நாத்தனாருக்கு ஒண்ணுன்னு பிரிக்கிறது. அப்படி பிரிக்கிற ஜாதியாம். அதுகளுக்கு ஸ்வாதீனமாயிருந்தான் கிருஷ்ணன்.

தேசிகன் கோபால விம்சதியில் சொல்றார். निगमान्तैरधुनाऽपि
 मृत्युमाणात् । வேதங்களின் நுனியாலையும் பிடிக்க
 முடியலைன்னார் - வேதங்களுக்குத்தான் தெரியாது -
 உபநிஷத்து கிட்டக்க இருந்து பெருமானை சொல்றதுன்னு,
 அந்த உபநிஷத்தே பிடிக்கலே. சில பேர் ரயில்ல ஏறினா
 அசலுருக்கு போகச்ச, அந்த இஞ்சினுக்கு அடுத்த
 வண்டியிலே ஏறினா சீக்கிரம் ஊருக்கு போயிடலாம்னு அது
 மாதிரி - நிகமாந்தை: வேதத்தினுடைய அந்தம் னாராம்
 கடைசியிலே இருக்கிறது பார்க்கா உபநிஷத்து, அது
 பெருமானை சொல்றது - நான் கிட்டக்க இருந்து பெருமானை
 சொல்லப் போறேன்னு அதுக்கே அகப்படலே - வேதம்
 அப்புறம் இருக்கட்டும். நான்மறைகள் தேடிஎன்றும்
 காணமாட்டாச் செல்வென்றும் அப்படி தேடி அகப்படாத
 அந்த பெருமானை இடுப்பிலே எடுத்து வைச்சுண்டாளாம்.
 ஸ்தன்ய பானம் பண்ணி கொடுத்தாள்.

குழந்தை அழறது வீறிட்டு. பிசாசை பார்த்து
 பயந்துடுத்தாம். ஐயோ பயந்துடுத்தே. இதுக்கு சாந்தி
 பண்ணனும் - பசு மாட்டை கொண்டு வந்து வாலை சுத்தி
 போட்டாளாம். இடை ஜாதியிலே சுத்தி போடறது வழக்கம்
 உண்டு. அந்த பசு மாட்டு வாலை சுத்தி போட்டாளாம் - இது
 போறாதம்மா - இவ்வளவு பெரிய பிசாசை பார்த்து
 பயந்துண்டு இருக்கு இந்த குழந்தைன்னுட்டு - அழறார்,
 சுகப்பிரம்மம் அழறார். என்ன பண்ணா - கோமூத்ர ஸ்நானம்
 பண்ணி வைக்கிறாளாம் எந்த ஸர்வேஸ்வரன் விரஜா
 நதியிலே ஸ்நானம் பண்ணாரோ அந்த பெருமானுக்கு
 கோமூத்ர ஸ்நானமய்யா!

எந்த பெருமானுக்கானது வைகுண்ட லோகத்திலே
 விரஜா நதியிலே ஸ்நானம் பண்ணுகிறாரோ, எந்த
 பெருமானுக்கு பாஞ்சராத்ர, வைகானஸ ஆகமாதிகளாலே,
 கோவில்ல, ஆலயத்திலே, அவருக்கு ஆராதனம் பண்ணுகிற
 காலத்திலே அர்க்ய, பாத்ய, ஆசமனீய, ஸ்நானீய என்கிற
 அஞ்ச வட்டில்களை அந்த விரஜா நதியையே ஆவாஹனம்
 பண்ணி, விரஜா நதி தீர்த்தமாயிருந்து பெருமானுக்கு
 ஸமர்ப்பிக்கனும்னு நாமெல்லாம் பண்ணோமோ,

அப்பேர்ப்பட்ட அந்த பெருமானுக்கு கோமூத்ரத்திலே ஸ்நானம் பண்ணி வைச்சாளாம். அப்புறம் என்ன பண்ணானா பசுமாட்டு கால் இருந்த இடத்திலேயிருந்து புழுதி எடுத்துண்டு வந்து, த்வாதஸ நாமாவை சொல்லி ரக்ஷை பண்ணாளாம் - அது மாத்திரமில்லை - சாணியை எடுத்து 12 அங்கத்திலேயிருந்து ரக்ஷையானது பண்ணாளாம். பயந்துடுத்தாம் இந்த குழந்தை - நடுவிலே அழறதாம். நந்தகோபன் பார்த்தார் - ஆறு மாச குழந்தை பயந்திருக்கு இந்த சாந்தியெல்லாம் போறுமா - தகடு வைச்ச ரக்ஷா பந்தனம் பண்ணனுமான்னு மாந்தரீகாளை கூப்பிட்டாராம் - ரொம்ப தோஷம் இருக்கு - ரக்ஷா பந்தனம் பண்ணனும் - தகடு வைச்ச 45 நாள் ஜபம் பண்ணி வைச்ச, ப்ரோக்ஷணம் பண்ணி ஹோமம் பண்ணி இடுப்பிலே கட்டணும் குழந்தைக்கு -

யார் சொல்றதையும் கேட்கிறவர் நந்தகோபன் - ஆகட்டும்னுட்டார். தங்கத்திலே தகடு வாங்கி கொடுத்தார் - ஐந்து தகடு வாங்கி வைச்சா - சங்கு, சக்கரம்னு, பஞ்சாயுத அஞ்சு தகடு அடிச்சு ஜபத்திலே வைச்சு, அந்தந்த மந்திரத்தை சொல்லி ஜபத்திலே வைச்சு, வெள்ளி தாயத்து வாங்கி அதில் போட்டு உள்ள அடைச்சு, குங்குமத்தையெல்லாம் அதிலே அடைச்சு இடுப்பிலே அரணாகயிறிலே கட்டினாளாம். தேசிகன் ஸாதிக்கிறார் ஸத்துக்களையெல்லாம், தர்ம ஞானமுள்ள - வாளையெல்லாம், மோக்ஷானந்த பர்யந்தமாக புருஷார்த்தங்களையெல்லாம் கொடுத்து எங்கே ரக்ஷிக்கிறானோ பரமாத்மா, இடையர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து அவனுக்கு ரக்ஷை கட்டினானா அதையும் கட்டிண்டு இருக்கான். இந்த பிரபாவத்தை பாரு. அவ்வளவு சுலபனா இருந்தான் பரமாத்மான்னு. அப்படி ரக்ஷாபந்தனம் பண்ணி, இந்த பஞ்சாயுதம் கட்டின உடனே இந்த அழகை நின்னுதாம் - இவ்வளவு தூரம் பயந்துண்டு இருக்கு குழந்தைன்னு சொல்லி, அப்புறம் வாசல்ல காவல் போட்டான். யார் வந்தாலும் இனிமே பர்மிஷன் இல்லாம உள்ளே விடக்கூடாதுன்னு ஆர்டர் போட்டுட்டான்.

Matrimonial
For the Month Of
MAASI MAATHAM (FEBRUARY 2009)

Kindly forward your replies to
BOX NUMBERS to the following address

इहैव स्तं मा वि योष्टं विश्वमायुर्व्यश्रुतम् ।
क्रीडन्तौ पुत्रैर्नृभिः मोदमानौ स्वस्तकौ ॥
अथर्व वेदः (१४.१.२२)

"O groom and bride ! May you both live
the full span of your life, in wedded bliss. Never
be separated from each other. May you always
live joyously in your home with your children
and grand children." (Atharva Veda 14.1.22)

BOX NO. WILL BE KEPT OPEN FOR TWO MONTHSONLY

To Box No;.....
C/o **SRI RANGANATHA PADUKA,**
21, Sir Desikachari Road, Mylapore,
Chennai 600 004.

BRIDE WANTED

PRAVEEN PADMANABHAN DOB: 31.07.1978 VERY FAIR
HEIGHT 170 CMS THENKALAI BHARADWAJAM STAR:
THIRUVADHIRAI(ARUDRA) B.SC., MCA, EMPLOYED IN
AMERICAN MNC IN CHENNAI EARNING RS.70000/- PM
NEEDS A BRIDE EDUCATED & WELL EMPLOYED WITH
CHEVVAIDOSHAMCONTACT: PH: 42805828

VADAKALAI SADAMARSHNAM UTHIRADAM 5'8" – 34
M.SC., B.G.L., PGD(PPT) PGD(IRPM) – PROPRIETOR
R.R.CHEMICALS WHOLE SALE TRADERS TIRUVALLUR
INCOME RS.700000/- PA (SEVEN LAKHS) SEEKS GOOD
LOOKING GIRL KALAI NO BAR CONTACT: 044-27663179

VADAKALAI BHARATHWAJAM 03 – OCT – 1977 ROHINI (4)
RISHABAMBE MECHANICAL TCS CHENNAI CURRENTLY
IN GERMANY FOR ONSITE ASSIGNMENT SEEKS SUITABLE
GIRL KALAI NO BAR CONTACT: 9442043911, 9442318046,
EMAIL: ssknrs@gmail.com

VADAKALAI BHARDWAJAM ROHINI (2) MARCH 1972
180CMS B.SC. MBA EMPLOYED ASST. CONSULTANT TCS
CHENNAI 9LACS PA SEEKS GRADUATE GOOD LOOKING
BRIDE CONTACT: RAGHAVAN, CHENNAI, PH: 044-24790590

VADAKALAI NAITHRUVAKASYAPAM 15TH OCT 1979 B.E.,
M.E. 5.6” EMPLOYED IN HYUNDAI MOTORS 5.6LAKS PA
SEEKS PROFESSIONALLY GRADUATE GIRL CONTACT:
044-27431268, 09380216322, EMAIL:
gopuvijaya@rediffmail.com

VADAKALAI HARIDHA REVATHI 5.10” DECEMBER 1982,
B.TECH, WIPRO SEEKS GRADUATE GIRL CONTACT:
MR.R.RAJAGOPALAN, PH: 044-28441802, MOBILE:
9840850426

VADAKALAI SRIVATSHSAM BHARANI 1977 5.7” B.COM,
CA FINAL, ABUDABI-UAE RS.70000/- SEEKS QUALIFIED
BRIDE MOOLAM GIRL ACCEPTABLE CONTACT: K.L.
NARAYANAN, 27/15, RAJU STREET, WEST MAMBALAM,
CHENNAI-600 033, PH: 24893830

VADAKALAI KASYAPAM AYILYAM 2 PADAM 25/165CMS
MBA EMPLOYED MNC CHENNAI 20000/- PM SEEKS
GRAUDATE BRIDE KALAI NO BAR CONTACT: 044-
26341442, CELL NO.9790976348

VADAKALAI SRIVATSAMKETTAI(2) 27 YEARS(27.11.1981)
MSC (COMPS) 5.10, MNC KALAI NO BAR SEEKS GRADUATE
/ PG GIRL CONTACT: 044-22761336, A.S. GOPALAN

VADAKALAI HARITHA UTHIRATADHI 28 YEARS 6 FEET
MCA EMPLOYED IN BANGALORE SEEKS GOOD LOOKING
GRADUATE GIRL CONTACT: 09986859471

VADAKALAI SRIVATSAM POORAM I 37/177/20000 PLUS
M.A D.E.C.E. ENGINEER PRIVATE CHENNAI SEEKS
BRAHMIN GIRL CONTACT: M.SRINIVASAN NO.4,
SATHYAMURTHY STREET THIRUVALLUR – 602 001, PH:
27665263

VADAKALAIKOUNDINYAMAVITTAM(3), 175/36, BE, MBA
EMPLOYED IN CHENNAI SEEKS SUITABLE GIRL
CONTACT: SSHA CHARI, NO.52, AGS COLONY,
ALWARTHIRUNAGAR, CHENNAI-600 087, PH: 044-24861302

VADAKALAI VISWAMITHRA GOTHRAM
MRIGASEERSHAM 02.04.1980, 5'4" B.E M.SC. NETWORK
EMPLOYED IN MNC BOMBAY WELL SETTLED BROUGHT
UP IN DELHI SEEKS PROFESSIONALLY QUALIFIED
EMPLOYED GIRL RESPECTING FAMILY VALUES
CONTACT: 09868821428, 09312886033, EMAIL:
sriraj80@yahoo.co.in

BRIDEGROOM WANTED

VADAKALAI SRIVATSAM SWATHI (2) APR 1984 5.4" SLIM
B.COM MBA SEEKS SUITABLE GROOM MOB: 9952864911,
EMAIL: revathim2002@yahoo.com

VADAKALAI BHARADWAJAM ANUSHAM 28/155CMS
B.COM EMPLOYED RS.1.8 LAKHS DIVORCEE WITHOUT
ENCUMBRANCE SEEKS VADAKALAI GROOM GRADUATE
EMPLOYED PREFERABLY IN CHENNAI BELOW 35 YEARS
CONTACT: K.DESIKAN 17/2, MIG FLATS, 12TH AVENUE,
ASHOK NAGAR CHENNAI 600 083 PH: 65415249

வடகலை சடமர்ஷண கோத்ரம், ஹஸ்தம், July , 1986, B.E.
work in Wipro. Software Engineer, Salary 20,000/-
Mother not alive, மாநிறம். மாப்பிள்ளை வயது வித்தியாசம்
5க்குள் இருக்கவும். Contact: 0431-2437709.

VADAKALAI VADHOO LAM PUNARPOOSAM (3) 1ST APRIL
'82 5'4" B.A WITH COMPUTER KNOWLEDGE EMPLOYED IN
DELHI SEEKS WELL QUALIFIED EMPLOYED GROOM
CONTACT: V.V. IYENGAR, 09911090134, EMAIL:
iyengar30@rediffmail.com

VADAKALAI NAITHRU VAKASYAPA POORADAM 5'4" FAIR
GOOD LOOKING BE, MS EMPLOYED NEW YORK SEEKS
WELL QUALIFIED/WELL PLACED GROOM IN US BELOW 30
YEARS CONTACT: EMAIL: yash.vini@yahoo.com

ஆசாரமும் ஆஹாரமும்

ராஜா ஒருத்தன் இருந்தான். அவனுக்கு ஒரு குரு. அவர் நல்ல மஹான். அடிக்கடி அரண்மனைக்குப் போய் உபதேசம் பண்ணிவிட்டு வருவார். அன்று நீண்ட நேரம் அநேக விஷயங்களை சொல்லிக் கொண்டிருந்ததால் மத்யான்னம் வந்துவிட்டது.

இங்கேயே பிசைப் பண்ணிவிட்டுப் போகணும் என்று ராஜா ரொம்பவும் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, அரண்மனையிலேயே போஜனம் செய்து, அங்கு ஒரு அறையில் சீரம பரிகாரம் செய்து கொண்டார். அங்கு விலையுயர்ந்த முத்து மாலை ஒன்று சுவரில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. அவர் கண்ணில் பட்டது.

எதனாலோ நல்ல வைராகியான அவருக்கு அன்றைக்கு அந்த ஹாரத்தை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு விடவேண்டும் என்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. அதை எடுத்து வஸ்திரத்துக்குள் ஒளித்து வைத்துக் கொண்டு விட்டார்.

ஸாதாரண மனிதர்கள் பண்ணினாலே திருட்டு என்பது பாபம், குற்றம் மஹானாக, ராஜ குருவாக இருந்தவர், கொஞ்சங்கூட மனஸை உறுத்தாமல், தாம்பாட்டுக்கு ஆஸ்ரமத்துக்கு திரும்பப் போய்விட்டார். சித்தே நேரம் ஆன பிறகு திருட்டுப் போன செய்தி அரண்மனையில் தெரிய வந்தது. ஒரே பரபரப்பு. எல்லா இடத்திலும் தேடினார்கள். யாரையும் விடாமல் சோதனை பண்ணிப் பார்த்தார்கள். ஆனால் குருவை மட்டும் எவரும் கொஞ்சங்கூட ஸந்தேஹப்படவில்லை. அவ்வளவு சுத்தராயிருந்தார் அன்று வரை. யாரெல்லாமையோ 'என்கொயரி', 'இன்வெஸ்டிகேஷன்' பண்ணினார்கள். அடித்து, உதைத்து கேட்டும் தடயம் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை.

அன்று ராத்திரி முழுவதும் குருவுக்கு தூக்கமேயில்லை. கண்ட கண்ட கனவுகள். ராத்திரி பூரா தூங்காததால், மறுநாள் ஜீரணக் கோளாறு ஏற்பட்டு, 5,6 தடவை பேதியாகி

பலஹீனமாய் விட்டது. மனஸுக்கு ஒரு தெளிவு ஏற்படத் துவங்கியது. முதல் நாள் ஏற்பட்ட கெட்ட எண்ணமும் ஆசைகளும் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக விலகிக் கொண்டே வந்தன. அவருடைய வழக்கமான உசந்த மனஸே அவருக்குத் திரும்பிவிட்டது.

உடனே அந்த ராஜாகிட்ட போய் அந்த ஹாரத்தை திருப்பிக் கொடுத்து விட்டுச் சொன்னார். “என்ன காரணம்தான் தெரியலை. நேத்து மத்யானத்திலிருந்து என் புத்தி கெட்டுப் போய்விட்டது. அந்த கெட்ட ஆவேசத்தில் நான்தான் இந்த மஹாபாவத்தை பண்ணினேன். திருடனை எப்படித் தண்டிக்க வேண்டுமோ அப்படி எனக்கு சிகை பண்ணு. என்னால் பல நிரபராதிகளுக்கு கஷ்டம் ஏற்பட்டதால் அதற்கும் சேர்த்து எனக்கு சிகை பண்ணு” என்றார்.

ராஜா யோசித்தான். “ஸ்கம்டன்ஸ், மோடிவ் பார்த்தே, எந்த நோக்கத்துக்காக குற்றம் செய்யப்பட்டது என்று யோசித்துத்தான் தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும். மஹானான தாங்கள் முதன் முறையாக இப்படிக் குற்றம் செய்துவிட்டு, பின்பு தாங்களே குற்றத்தையும் ஒப்புக்கொண்டு, பொருளையும் ஒப்படைக்கும் பட்சத்தில் தண்டிக்காமலே விட்டு விடலாம் என்று சாஸ்திரம் சொல்கிறது” என்றான் ராஜா.

“இப்படியெல்லாம் சொல்லி என்னை தண்டிக்காமல் விடப்படாது. எத்தனையோ காலமாக நீ நீதி பரிபாலனம் செய்து வந்திருப்பதால், நீதான் காரணத்தை கண்டுபிடித்து, எனக்கு சிகை பண்ண வேண்டும்” என்றார் குரு.

அதற்கு ராஜா “உங்களைப் போன்ற மஹானே தன் சொந்த விஷயத்தில் காரணம் தெரியவில்லை என்னும்போது, மற்றவர்கள் யார் அதை தெரிந்து கொள்ள முடியும்? தாங்களே தீர்க்கமாக சிந்தனை செய்து சொன்னால்தானுண்டு” என்றான்.

“ஸரி பகவானே பிரார்த்தனைப் பண்ணிக்கொண்டு பார்க்கிறேன்” என்று சொல்லி, குரு தியானத்தில் ஈடுபட்டார் சிறிது நேரம் கழித்து குரு சொன்னார். “நேற்று சாப்பிட்ட

அன்னம் வயிற்றில் இருந்த வரையில் மனஸு கெட்டுப்போயிருந்தது. இன்று தெய்வ ஸங்கல்பத்தால் பேதி உண்டாகி அது வெளியே போக, அத்துடன் கெட்ட எண்ணமும் வெளியேறியிருக்கிறது என்று தோன்றுகிறது. அன்ன தோஷத்தால், குணதோஷம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அனுமானிக்கத் தோன்றுகிறது. அனுமானத்தை ஊர்ஜிதம் பண்ணிக் கொள்வதற்கு நீ வேண்டுமானால் நேற்று பண்ணின அரிசி முதலானதுகள் எங்கேயிருந்து வந்தது என்ற விசாரணைப் பண்ணிப்பார்” என்றார்.

அன்னம் என்பதில் ப்ரோட்டீன், கார்போஹைட்ரேட், வைட்டமின் முதலியன மட்டும் இல்லை. அதைச் சமைத்தவர், அதை விலைக்கோ, தானமாகவோ கொடுத்தவர், அதை பயிர் பண்ணியவர் ஆகியவர்களுடைய குண தோஷங்களும் அந்த அன்னத்தில் ஸுக்ஷ்மமாக டெபாஸிட் ஆகி, சாப்பிடுகிறவனுக்குள் போகிறது. இவர்கள் தோஷமுடையவர்களாயிருந்தால் சாப்பிடுகிறவனையும் அந்த தோஷம் தொற்றிக் கொள்ளும். இதுதான் அன்னதோஷம் என்பது.

ராஜா உடனே உக்ராண மணியக்காரனுக்கு தாக்கீது அனுப்பி, குருவுக்கு சமைத்துப்போட்ட அன்னத்தின் லாமான்கள் என்கிருந்து பெறப்பட்டது என்கிற விவரங்களை விசாரித்து தெரிவிக்கும்படி உத்தரவு போட்டான்.

“சில நாள் முந்தி ஒரு பெரிய கொள்ளைக்காரன் கடைத்தெருவில் ஒரு மளிகைக்கடையிலிருந்து உயர்தர அரிசி மூட்டைகளைத் திருடி, அப்புறம் ராஜ ஸேவர்களிடம் பிடிபட்டான். அரிசி மூட்டையும் கை பற்றப்பட்டது. ஆனால் மளிகைக் கடைக்காரன், ராஜாங்கத்திலிருந்து, அந்த அரிசி மூட்டைகளை திரும்பப் பெறுவதற்கு due date ஆகியும் எதனாலோ ஆஜராகவில்லை. அதனால் அந்த அரிசி சட்டப்படி அரண்மனை பண்டகசாலையில் சேர்க்கப்பட்டு விட்டது. நேற்றுவரை பிரயோஜனப் படுத்தாத அந்த அரிசியைத்தான், நல்ல ரகமாயிருக்கிறதே, முதல் முதலில் குருவுக்கு நைவேத்யம் பண்ணினால் பாக்கியெல்லாம் அவரது

ப்ரஸாதமாகுமென்று நினைத்து நேற்று பாகசாலக்காரர்கள் அவருக்கு சமைத்துப் போட்டார்களாம்'' என்று மணியக்காரன் சொன்ன விவரங்களை ராஜா மஹானிடம் சொன்னார்.

திருட்டுச் சொத்தை ராஜ தர்மப்படி ராஜா ஸ்வீகரித்தாலும், அது மஹானுடைய ஸாத்விக ஸந்நியாஸ தர்மத்துக்கு விரோதமானதால் அவரை affect பண்ணிவிட்டது. ஆனாலும் அவர் மனஸறிந்து குற்றம் பண்ணாததாலும், அவருடைய பூர்வ சரித்ரம் சுத்தமானதாலும் பகவானே அப்புறம் அந்த அன்ன ஸத்து ரத்தமாய் சேராமல், பேதி மூலம் வெளியேறும்படி செய்து தோஷத்தை போக்கி விட்டான்.

“எப்படி ஒருத்தனுடை வியாதியின் அணுக்கள் இன்னொருத்தன் சரீரத்தில் பரவி, அந்த வியாதி இவனுக்கும் தொற்றிக் கொள்கிறதோ அப்படியே, கெட்ட எண்ணத்துடன் செய்த கார்யங்களில் ஸம்பந்தப்பட்ட வஸ்துவில் அதைச் செய்தவனின் மானஸிக ஸூக்ஷ்மாம்சங்கள் ஓட்டிக் கொண்டிருக்குமாதால், அந்த வஸ்து இன்னொருத்தனுக்கு உள்ளே போனால், இவனுக்கும் அந்த கெட்ட எண்ணம் தொற்றிக் கொள்ளும்.” என்றார் மஹான்.

காரணத்தைப் பார்த்தே குற்றத்துக்கு தண்டனை தர வேண்டுமென்ற ராஜா, அவரை நிர்பந்தப்படுத்தி சாப்பிட வைத்த தான் ஒரு மஹானுக்கு பக்குவம் செய்யும் உணவு எப்படியிருக்க வேண்டுமென்று கவனிக்காததாலேயே இப்படி ஏற்பட்டதால், குற்றம் தன்னுடையதே என்றான்.

அது அறியாமையால் அவன் செய்ததாலும், நல்லெண்ணத்துடனும் குரு பக்தியாலும் செய்ததே என்பதாலும், அவன் பச்சாதாபப்பட்டு மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டதாலும் குற்றமாகாது என்று குருவும் அவனைக்ஷமித்து விட்டார்.

இதையெல்லாம் ஆராய்ச்சி பண்ணி சாப்பிடுவதென்றால் பட்டினிதான் கிடக்க வேண்டும். ரிஷி மூலம், நதிமூலம் என்கிற மாதிரி நாம் சாப்பிடுகிற அரிசியை,

கடுகை, வெண்டைக்காயை எவன், எங்கே, எப்படிப் பயிர் பண்ணி, எவன் எப்படி அதை மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டு வந்தானென்றெல்லாம் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்க முடியுமா? முடியாதுதான். இதனால்தான் சாஸ்திரத்திலேயே வஸ்துவக்கே உள்ள நேர்த் தோஷத்தைக் கவனிக்கச் சொல்லி விட்டு அதில் ஸம்பந்தப்பட்டவர்களில் மற்றவர்களையெல்லாம் தள்ளி விட்டுக் கடைசியில் அதோடு ஸம்பந்தப்படுகிற இரண்டு பேரை மட்டும் முக்யமாக கவனிக்கச் சொல்லியிருக்கிறது. Raw ஆக அரிசி, தான்யங்கள், காய்கள் போன்றவை எங்கேயிருந்து வேண்டுமானாலும் வந்து விட்டு போகட்டும். நாம் காசு கொடுத்து அதை வாங்குகிறபோது, அதற்காக நாம் ஒரு தியாகத்தை பண்ணி விடுவதால், அதில் படிந்திருக்கிற ஸூக்ஷ்ம தோஷங்கள் நம்மை தொடாது. ஆனாலும் பச்சைத் தானியத்தையும், கறிகாயையும் நாம் உண்பதற்கு ஏற்றவாறு ஆக்கும் சமையல்காரன் யார், அப்புறம் அதை எடுத்து பரிமாறுவது யார் என்று பார்த்துக்கொள்.

இந்த இரண்டுபேர் ஸாத்விகர்களாக இருந்தால்தான் அந்த ஆஹாரம் நம் சித்தத்துக்கு நல்லது செய்யும் என்று சாஸ்திரம் சொல்கிறது. போஜனம் என்பது உடம்பை வளர்ப்பதற்கு மட்டுமல்ல. உள்ளத்தை வளர்த்துக் கொள்வதற்கும் உதவும்படியாக அதைப் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாலேயே சாஸ்திரங்களில் ஆஹாரத்தைப் பற்றி அநேக நியமங்கள் சொல்லியிருக்கிறது. ஸத்வ குணத்தை வருத்தி செய்யும்படியாக ஆஹாரம் இருக்க வேண்டும். கோபதாபமில்லாமல், காம மோஹங்களில்லாமல், பதட்டப்படாமல், அதற்காக ஒரேயடியாக மந்தமாக சோம்பியும் வழியாமல், சாந்தமாகவும், நல்ல சிந்தனை சக்தியுடனும் இருப்பதுதான் ஸத்வகுணம்.

ஸ்தோத்ரங்களையோ பகவான் நாமாவையோ சொல்லிக்கொண்டுதான் ஒரு ஸ்த்ரீ அரிசி பொறுக்குவதிலிருந்து, காய்கறி நறுக்குவதிலிருந்து, அரிசி களைந்து உலையில் போட்டு, அது பக்குவமாகி பரிமாறுகிற

வரையில் இதை தொடர்ந்து செய்யணும். சாப்பிடுகிறவனும் “கோவிந்த கோவிந்த” என்ற சொல்லிக் கொண்டே சாப்பிடணும். இப்படிச் செய்தால் அறுசுவையோடு, நாமரஸமும் சேர்ந்து அதன் தோஷத்தையெல்லாம் போக்கிவிடுமென்று பெரியவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பகவத் ஸ்மரணையோ, ஆசார அனுஷ்டானமோ, நாம் நன்றாகயிருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணமோ துளிக்கூட இல்லாத எவனோ சமைத்துப் போடுகிறதைச் சாப்பிடுவதில் ஒரு நல்லதாம் வராது.

க்வாலியை விட க்வாண்டி தான் முக்கியம் என்றாகி, எங்கே பார்த்தாலும் ஹோட்டல் வைத்து, எதையாவது தின்னச் சபலம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறதே தவிர, அந்த வஸ்துவின் தரத்தைப் பற்றி கவனமேயில்லை. க்வாலி ருசியில் மட்டுமில்லை. பதார்த்தம், சமைக்கிறவன் என்ற இரண்டின் ஸாத்விகந்தான் ஆஹாரத்தின் க்வாலி யை நிர்ணயிப்பவை. இதில் சமைத்துப்போடுபவர்களைச் சொல்லும்போது தாயாரும், பத்தினியும் பண்ணினதானால் பரவாயில்லை என்றாலும், அவர்களும் நல்ல தெய்வ நினைப்போடு பண்ணிப் போடாவிட்டால் பிரயோஜனமில்லை.

பக்வம் பண்ணாத பச்சை வஸ்துக்களைக் கூட சராசரித் தப்புத் தண்டாக்களைவிட ஜாஸ்தியாகப் பண்ணினவர்களிடமிருந்து வாங்காமலிருக்கப் பார்க்க வேண்டும். ப்ளாக் மார்க்கெட், Smuggle பண்ணினது, இவையெல்லாம் கூடாது.

பழைய காலத்தில் சாதாரணமாக பொது ஜனங்களின் குணத்தில் நல்லது ஜாஸ்தியிருந்தது. அப்படியிருந்தபோதே அதில் எங்கோ கெடுதல் இருந்து விடுமோ என்பதால் ஆஹார சுத்தியில், அதில் ஸம்பந்தப்பட்டவரின் சுத்தத்தையும் கவனி என்று மூல் போட்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இப்படிக்கு

K.R. ஸம்பத், கவுண்டம் பாளையம்

கோயம்புத்தூர் - 30

கலிதர்மம் கட்டுரை பற்றி வாசகர் கடிதம்:-

தை மாத பாதுகையில் ஸ்ரீ.உ.வே. வடுவூர் வீரவல்லி கனபாடி ஸ்ரீ.உ.வே. N. சடகோபாசார்யார் எழுதியுள்ள கலி தர்ம நிருபணம் என்ற கட்டுரை வெளி வந்துள்ளது. இதில் இக் கலியுகத்தில் ப்ராஹ்மணர்களும் மற்றவர்களும் நடந்து கொள்வதைப் பற்றி எழுதியுள்ளார். அவர் எழுதியிருப்பது நூற்றுக்கு நூறு உண்மையாக உள்ளது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். பாதுகா புத்தகம் வாங்குபவர்கள் தான் படிப்பதோடு மட்டுமில்லாமல் பாதுகா வாங்காதவர்களுக்கும் மற்றும் உறவினர் நண்பர்களுக்கும் புத்தகத்தைக் கொடுத்துப் படிக்க செய்ய, வேண்டுமாய் அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் - எவ்வளவு தத்ரூபமான உண்மை வெளியிடப்பட்டுள்ளது. N. சடகோபாசார்யர் அவர்களுக்கும் வெளியிட்ட பாதுகை நிறுவனத்தினர் அவர்களுக்கும் என மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதைப் படிக்கும் நாம் புத்தகத்தில் உள்ளது போல் நடக்காமல் நம்மை மாற்றிக் கொள்ள முயற்சி செய்ய வேண்டும் ப்ராஹ்மணர்களாகிய நாம் சிறிது வேதத்தை அறியவும் சுய நலத்திற்காகப் பாடுபடாமலும், அதர்மத்தில் ஈடுபடாமல் தர்மத்தில் ஈடுபட்டும், மற்ற ஜாதிகளுடன் சேர்ந்து ஏற்ற பழக்கமும் வைத்துக் கொள்ளாமலும், வ்ரதங்களை அனுஸரித்தும் ஹோமங்கள் நடத்தியும், தானம் கொடுத்தும் தானம் வாங்கியும் பித்ரு கர்மாக்களைச் சரிவரச் செய்தும், பகவானை நிந்திக்காமலும் இயன்றவரை சூத்ரான்னத்தைச் சாப்பிடாமலும், ஸுகத்துக்காகப் பூணூலை அணிந்து கொள்ளாமல் பவித்ரத்துக்காக பூணூலை அணிந்து கொண்டும் உலகில் எல்லோரும் வாழ பகவானை ப்ரார்த்தித்துக் கொண்டும் இருக்க நாம் முயல வேண்டும். (நம் ஸம்ப்ரதாயத்தில் நல்ல ஆசார்ய புருஷர்கள் நிறைய பேரும் குல தர்மத்தை மேற்கொண்டு நல்ல முறையில் இக்கலியுகத்திலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இது பொருந்தாது.)

மேலும் இக்கலியுகத்தில் நாம் பெண், பிள்ளைகளுக்கு வரன் முடித்து நிறைய சீர்கள் செய்து விவாஹத்தையும் முடித்து 2 நாட்கள் கழித்து பெண்ணை நாம் பார்க்கப் போனாலும் அல்லது நம் நாட்டுப் பெண்ணை அவர்கள் பார்க்க வந்தாலும் அப்பொழுது பெண் Nighty ஒரே உடையில் தான் பார்க்கலாம். நாம் வாங்கிக் கொடுத்த அத்தனை புடவைகளும் பீரோவுக்குள் உறங்கும். இதுவும் கலி தர்ம நிரூபணமே. Nighty என்பதன் பொருள் பெயரிலேயே அடங்கியுள்ளது. இரவில் மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டும். மற்ற நேரங்களில் கூடாது. மடிசார் இல்லாவிட்டாலும் சிற்றாடை அணிந்துகொள்ள வேண்டும். திருமங்கல்ய சரடு தங்கத்தில் வாங்கிக் கொடுத்திருந்தாலும் மஞ்சள் சரடை விட்டுவிடக் கூடாது. அது கல்யாணமான பெண்களுக்கு அடையாளம். மற்றும் பாதுகாப்புக் கூட என்பது அடியேனின் கருத்து.

ஈ. ராகவ நரஸிம்ஹன், சின்ன காஞ்சிபுரம்.

இந்த ஸந்த்யா வந்தனங்களைச் சரியாக செய்ய முடியவில்லை. நம்முடைய வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காக உத்யோகம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட நேரத்தில் செய்ய முடியாத நிலை. இருந்தாலும் ப்ராயசித்தமாக மேலும் ஒரு அர்க்யம் விடவேண்டும். ஆனால் யாத்ரையிலோ, வேறு தேசத்துக்குச் சென்றாலோ இந்தக் கார்யத்தை விட்டுவிடுகிறோம். அதை விடாமல் செய்வதற்குக் குறிப்பிட்ட வேளையில் பத்து நிமிஷங்கள் கண்களைமூடி மனதை ஒழுங்குபடுத்தி ஸந்த்யா வந்தனத்தில் உள்ள அர்க்ய, காயத்ரீ ஜபங்களை மானஸிகமாகச் செய்ய வேண்டும். இதில் ஒன்றும் கஷ்டம் இருக்காது என நினைக்கிறேன்.

இரண்டாவதாக மாதா, பிதா, ஆசார்யன் இவர்களை மதிக்க வேண்டும். வயதான காலத்தில் நம் ஸக்திக்குத் தகுந்தவாறு அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். பெற்றோர்கள் காலமானவுடன் பித்ரு கார்யங்களை (ஸ்ராத்தம், தர்ப்பணங்கள்) விடாமல் செய்ய வேண்டும். நீங்கள் கொடுக்கும் எள் ஜலம், பிண்டங்கள் பித்ரு தேவதைகளால் (வஸு ருத்ர ஆதித்ய) நம் முன்னோர்கள் எந்த ஜன்மா ஏழு எடுத்திருந்தாலும் அவர்களிடம் சேர்க்கப்படுகிறது. இது அவர்களுக்கு ஆஹாரமாகப்போய்ச் சேருகிறது. அவர்களும் ஸந்தோஷமடைந்து நம்மை ஆசீர்வதிக்கிறார்கள். இந்த ஆசீர்வாதங்களினால் நம்முடைய குழந்தைகள் ஒழுக்கமாகவும் வ்யாதி இல்லாமலும் சிறப்பாக வாழ்வார்கள். அதற்குத்தான் எல்லோரும் ஆண் ஸந்ததி வேண்டும் என ப்ரார்த்திக்கிறார்கள். இந்த ஆசீர்வாதங்களினால் எதுவும் கிடைக்கும்.

மாதா பிதாக்கள் ஜீவிதமாக இருக்கும்பொழுது அவர்களுக்கு உதவாமல் காலம் சென்றவுடன் கார்யங்களைப் பெரிதாகச் செய்வதில் அர்த்தமில்லை. பித்ரு கார்யங்கள் செய்யத் தவறினால் பித்ரு சாபம் ஏற்படும். பித்ருக்கள் பட்டினியாய் வாடுவார்கள். இதன் பலன், வியாதி, அங்கஹீனமான குழந்தைகள். ஜாதிமாறிக் கல்யாணங்கள், அகாலமரணங்கள், நிம்மதி இல்லாத வாழ்க்கை ஏற்படும்.

எந்த ஹோமம், ஜபம் செய்தாலும் இந்த பித்ரு ஸாப கஷ்டங்களிலிருந்து மீள முடியாது.

பித்ரு கார்யங்களை விடாமலும் சரிவரச் செய்து கொடுப்பதற்குப் வைதிகர்கள் உதவ முன் வரவேண்டும். கர்த்தாவின் நிதி நிலையைப் பொறுத்து தக்ஷிணை வழங்கலாம். பித்ரு கார்யங்களுக்கு மட்டும்தான் இந்தக் கோரிக்கை..

மூன்றாவதாக ஆசார்யன். நமக்கு நல்வழிகளை போதித்து மோக்ஷத்திற்குச் சிபார்சு செய்கிறார். மாதா, பிதாவின் காலத்திற்குப் பிறகு நம்முடைய குறைகளைக் கேட்டு நிவர்த்தி செய்வது நமது ஆசார்யன்தான். அவர் ஒரு நடமாடும் தெய்வம். அவருடைய தனியனை தினந்தோறும் ஸேவிக்க வேண்டும். அவருடைய பாதுகைகளை அகத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி ஆராதிக்க வேண்டும். த்ரவ்ய ஸஹாயம் தவிர வருஷத்தில் சில நாட்கள் அவருடன் தங்கிக் கைங்கர்யங்கள் செய்ய வேண்டும்.

நமது பூர்வாசார்யர்கள் நமக்காக எவ்வளவு ஸ்தோத்ரங்கள் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ தேஸிகன் பிற் காலத்தில் வரும் ஸந்ததிக்களுக்காக எவ்வளவு ஸ்தோத்ரங்கள் அருளியிருக்கிறார். ஸ்தோத்ரங்களைச் சொன்னால் என்ன என்ன பலன் கிடைக்கும் எனச் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் பணத்திற்காகவோ, புகழுக்காகவோ இவைகளைச் செய்யவில்லை. இந்த ஸ்தோத்ரங்களை கஷ்டங்கள் நீங்கும் என்ற எண்ணத்தினாலும் அருளிச் செய்திருக்கிறார். கலியில் பகவானின் நாம ஸங்கீர்த்தனம் முக்யம் என்பதாலும்.

ஸ்ரீ தேஸிகனிடத்திலோ, பூர்வாசார்யர்களிடத்திலோ உண்மையான பக்தி உள்ளவர்கள் இந்த ஸ்ரீ ஸூக்திகளை தெரியாதவர்களுக்குச் சொல்லி கொடுத்து ப்ரசாரம் செய்ய வேண்டும். இவைகளை த்ரவ்யம் சம்பாதிப்பதற்கு ஸாதகமாக உபயோகிக்கக் கூடாது. அதுதான் உண்மையான ஆசார்ய பக்தி - பகவத் பக்தி.

தற்காலத்தில் பணம் மேன்மேலும் ஸம்பாதிப்பதுதான் குறிக்கோளாயிருக்கிறது. பணத்தை வைத்துக் கொண்டு என்ன

வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளலாம் என்றாகிவிட்டது. தேவைகளுக்குப் பணம் இருந்தால் தர்ம கார்யங்களில் செலவழிக்க வேண்டும். ஆனால் நாம் தேவைகளை அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறோம்.

இந்த மனித ஜன்மத்தில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவனாக இருந்து கொண்டு மேலும் மேலும் நற்கார்யங்கள் செய்த படிப்படியாக முன்னேற வேண்டும். கெட்ட கார்யங்களைச் செய்து வேறு ஜன்மத்தை எடுத்து அவஸ்தைப் படக்கூடாது.

கருடபுராணத்தில் பாப கார்யங்களைப் பற்றியும் அதற்குள்ளான தண்டனைகளையும் விவரமாக கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த தண்டனைகளை அநுபவிப்பவர்களையும் நாம் பார்க்கிறோம். அவர்களிடம் நாம் இரக்கம் கொள்ள வேண்டும். சில பாபங்களைச் செய்தால் பொங்கும் எண்ணெயில் பொறிப்பார்கள் எனச் சிறு வயதில் சொல்லிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். தற்சமயம் சீனாவில் உயிருடன் உள்ள பாம்புகளை வைத்து சமையல் செய்கிறார்கள். தேள், நட்டுவாக்கிளி, செல், கரப்பு இவைகளை எண்ணெயில் பொரித்து சமையல் செய்கிறார்கள். ஒரு வேளை இதுதான் கருடபுராணத்தில் உள்ள தண்டனை என நினைக்கிறேன். நம்முடைய கடமைகளைச் சிலர் சரியாகச் செய்யாததாலும் செய்யக் கூடாத கார்யங்களைச் செய்வதாலும் இயற்கையும் மாறுகிறது. அதிகமழை, வரட்சி, பூகம்பம் முதலியன ஏற்படுகின்றன.

ஆதலால் நாம் எல்லோரும் நல்வழிகளைப் பின்பற்றி ஆசார்யன் மூலமாக பகவானை அடைவோம்.

Delhi R.V.R.

011-26199054

தैत्तिरीयादிகளில் सृष्टिवाक्यங்களைக் கொண்டு षड्धातुवादம் சொல்லுவார்க்கு - மற்றுமுள்ள श्रुत्यादிகள் विरोधिக்கும்.

(உரை) தைத்திரீயோபநிஷத்தில் तस्माद् वा एतस्माद् आत्मन आकाशः सम्भूतः । आकाशाद् वायुः । वायोरग्निः । अग्नेरापः । अद्भ्यः पृथिवी । என்று ஜகத் ஸ்ருஷ்டிக்ரமம் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதில் எம்பெருமானையும், ஆகாச-வாயு-அக்னி - நீர் - ப்ருதிவீ என்ற ஆறு பொருட்களையே உலகுண்டாகக் காரணமாகக் காட்டப்பட்டது. धातुः = காரணப் பொருள். இப்படிக்கூறுவதை षड्धातुवादः என்பர். பஞ்சபூதங்களும் ஆத்மாவுமாக ஆறு மூலப் பொருட்கள். இந்த தைத்திரீய வாக்யத்திலும். எல்லாம் எம்பெருமானிடமிருந்து நேராகவோ - பரம்பரையாகவோ - எம்பெருமானின் அநுப்ரவேசத்தால் அவரது திருமேனியாகிய ஆகாச - வாயு - தேஜஸ் என்பன போன்ற பொருட்களிலிருந்தோ - மேல் மேல் பொருட்கள் உண்டாயின - என்று சொல்லுவதிலேயே நோக்கமாகும். இப்படிக்கொள்ளாவிடில் - அனேக ஸ்ருதி வாக்யங்கள் முரண்படும். ஓரோர் இடத்தில் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் தத்வங்களைக் கூட்டியும், குறைத்தும் கூறுவது வேதங்களில் பல இடங்களில் காணக் கூடியதே. அதற்குத் தகுந்த காரணமிருக்கும். காரணம் புரியவில்லையாகில் பெரியோர்களிடம் கேட்டு அறிவது. ஆராய்ந்தால் நமக்கே சில இடங்களில் காரணம் தெரியவரும். இதனை அடுத்த வாக்யத்தால் ஆசார்யரே அருள்கிறார்.

(மூலம்) तत्त्वங்களைச் சுருங்கச் சொன்ன இடங்களிலே ஏறச் சொன்ன இடங்களைக் கூட்டிக் கொள்ள प्राप्तम् ।

(உரை) “सर्वशाखाप्रत्ययं एकं कर्म” என்று பூர்வ மீமாம்ஸையில் முடிவு செய்தபடிக்கு - எங்காவது

ஏற்றத்தாழ்வுகள் - தத்வ பரிஸங்க்யானத்தில் இருந்தால் - மற்றைய ஸாகையைக் கொண்டு பூர்த்தி செய்துக் கொள்வது - என்றபடி. சாந்தோக்யோபநிஷத்தில் பூதத்ரயம் மட்டுமே காட்டப்பட்டது. தைத்திரீயத்தில் பூதபஞ்சகம். ஆகவே - தைத்திரீயாத்யநுஸாரேண பஞ்சபூதங்களைக் கொள்வது சிறந்தது - என்றபடி. இப்படிக் கொள்வதற்கு காரணம் காட்டியருள்கிறார் :-

(மூலம்) “क्षीरादिं तत इदं च ततो दधीति क्षीराद् दधीति वदतामपि को विशेषः?” என்றார்களிறே.

(உரை) “பாலிலிருந்து தயிர் உண்டாகியது” என்றார் ஒருவர். “பாலிலிருந்து கலிலம் என்று வழங்கப்படும் சிறிதே கெட்டியான பொருளே வந்தது. அதனின்றும் தயிர் தோன்றியது” என்றார் மற்றவர். “பாலிலிருந்து கலிலம், அதனின்றும் இளம் தோய்ச்சல் என்ற நிலை. அதனின்றும் தயிர்” என்றார் வேறொருவர். எப்படிச் சொன்னாலும் - பால் தயிர் ஆகியது - என்பது உண்மை. இதை மறுக்க முடியாது. சிலர் ஒவ்வொரு நிலைக்கும் ஒரு பெயர் வைத்து - அதனின்றும் முறையே தயிர் தோன்றியதாகக் கூறுவர். அதுவும் உண்மையே. ஆயினும் प्राधान्येन व्यपदेशा भवन्ति என்கிற ந்யாயப்படிக்கு இங்கு பாலே தயிராகக் காரணமானபடியால் क्षीरात् = பாலிலிருந்து, दधि = தயிர் - என்ற வழங்கல் நேரானதே. அதே போலிங்கும், “ப்ரஹ்மத்திடமிருந்து ஆகாசம் தோன்றியது” என்றபோதும், “மஹத்” - அஹங்காராதிகளின் வாயிலாக ஆகாசம் தோன்றியது” என்றே பொருள் கொள்ளவேண்டும் - என்றபடி. “क्षीराद् इदं” என்கிற ச்லோகம் ந்யாய வார்த்திக்காரருடையது என்பார்.

(மூலம்) “இங்ஙன் கொள்ளாதபோது सद्धियावाक्यத்தைக் கொண்டு “सत्तुम् तेजोवन्तங்களும்” - என்று चतुर्धातुवादं प्रसङ्गிக்கும்”.

(இப்படிக்கொள்ளாதபோது வரும் தவறான வாதத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறார் - இங்ஙன் இதி ! ஸத்வித்யையில் ஸத் என்ற சொல்லால் பரமாத்மாவைக் கூறி அதனிடமிருந்து முறையே தேஜஸ் - நீர் - பூமி என்று மூன்று தத்வங்களையே குறிப்பிட்டுக் காட்டியபடியால் - பரமாத்மா - தேஜஸ் - நீர் - பூமி என்பதாக உலகம் உண்டாக ! மூலப் பொருட்கள் நான்கே - என்று எண்ணிச் சதுர்துவாதம் என்பதும் கொள்ள நேரிடும். இது அனேக வேதவாக்யங்களோடு முரண்படும். ஆகவே அசேதனத்தவம் 24 என்பதே நேர். இப்படியானால் சைவ ஸித்தாந்தத்தில் ஒப்புக்கொண்டபடி 36 தத்வங்கள் என்பதையும் ஏன் நாம் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடாது? என்று கேள்வி எழ - அதற்குப் பதில் அருள்கிறார்-

(மூலம்) वैदिकं ஒருவரும் இசையாத तत्त्वान्तरங்களைக் கூட்டி षट्त्रिंशत् तत्त्वं சொல்லும் पक्ष - आपपरिग्रहं இல்லாமையாலே அநாதரணியம் ।

(உரை) வைதிகர்களான நம் ஸித்தாந்தத்தில் प्रकृति: महान् अहङ्कार:, तन्मात्रा:, पञ्च भूतानि, शब्द - स्पर्श - रूप - रस - गन्धा: என்னப்பட்ட ஐந்து தர்மங்கள் - என்று மொத்தம் கூட்டினால் 24 வகையான அசேதனங்களிள் உட்பிரிவுகளாகும். இவையாவும் மூலப் பரக்ருதியிலிருந்து பிரிந்து எண்ணப்பட்ட தத்வங்கள். இதில் அஹங்காரம் என்பது மூவகைப்படும் - सात्त्विक - राजस - तामस भेदத்தால். இப்படியே வேதத்தை ஒப்பிய ஸாங்க்யர்களும் பிரித்துக் காட்டினர். அத்வைதிகளும் வ்யவஹார தசையில் இப்படியே கொண்டனர் என்பது ஸித்தாந்த லேஸ ஸங்க்ரஹம் முதலான அவர்களின் நூல்களிலிருந்து தெரியவரும். பாஸ்கர - யாதவாதிகளும் இப்படியே கொண்டனர். உண்மை இப்படியிருக்க = சைவர்கள் தங்கள் நூல்களில் 36 வகையான தத்வங்கள் - என்று கணக்கிட்டு வகுத்துக் காட்டியுள்ளனர். ஆர்யாவ்ருத்தத்தில் போஜராஜஸ் தத்வ ஸங்க்ரஹம் என்ற நூலில் சைவ ஸித்தாந்தத்தைத் தெளிவாகக் காட்டியுள்ளான். அதை ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேஸிகன் ஸ்ரீ ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனத்தில்

முழுவதையுமாக எடுத்துக் காட்டி மறுத்துள்ளார். அவர்கள் காட்டும் 36 வகையான தத்வங்களாவன - மாயா, புருஷன், சிவன், ஸக்தி, ஸதாசிவன், ஈஸ்வரன், வித்யா, காலம் - நியதி: - கலா - அவித்யா - ராகம் - என்று அவர்கள் அதிகப்படியாக பன்னிரண்டு தத்வங்களைக் காட்டுகின்றனர். இதற்கு ப்ரமாணங்களைப் போல் சில வேத - புராணி வாக்கியங்களையும் காட்டுகின்றனர். நாம் முக்யமாக சித் - அசித் - ஈஸ்வரன் என்று மூன்று தத்வங்களைக் காட்டி இதன் உட்பிரிவுகளை வேதங்களைக் கொண்டு வகுத்து லக்ஷணங்களைக் காட்டி விளக்கியுள்ளோம். இதில் ஈஸ்வரனை பர - வ்யூஹ - விபவ - ஹாத - அர்ச்சாரூபங்களாக ஐந்து பிரிவாகப் பிறகு காட்டினோம். அவர்கள் - சிவன், ஸதாசிவன், ஈஸ்வரன் என்று மூன்று பிரிவாகப் பிரித்து - தனித் தனி தத்வமாகக் கொண்டனர். “இன்னொருக்கு இன்ன வேளையில் இப்படியாக இன்பமோ - துன்பமோ ஏற்படக் கடவது” என்பது ஒரு கட்டு திட்டம். இது பகவத் ஸங்கல்பத்தைவிட வேறில்லை. இதற்காக நியதி: என்றொரு தத்வத்தைக் கொண்டு, कार्लः स्वभावो नियतिः यदृच्छा என்கிற ஸ்வேதாஸ்வதர வாக்கியத்தை இதற்கு ப்ரமாணமாகக் காட்டுகின்றனர். அதே உபநிஷத்தில் இந்த வாக்கியம் பூர்வ பக்ஷமாக எடுத்து மறுக்கப்பட்டதை ஏனோ இவர்கள் கவனிக்கவில்லை. இப்படி अन्यथासिद्धமானவைகளையும், पुनरुक्ति முதலான தோஷங்களுக்கு இடமானவைகளுமே இதில் நிறைந்துள்ளன. இவை பூர் ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனத்தில் நன்கு விளக்கிக் காட்டப்பட்டது. மாயா - என்பதும் அவித்யா என்பதும் ஒரே தன்மையது. தனித் தனியாகப் பிரித்து இலக்கணம் வகுப்பது வீண் வேலை. மேலும் இந்த ஸைவ பக்ஷத்தை ஆப்தர்களில் ஒருவரும் = ஒரு மஹர்ஷியும் சொல்லவில்லை. ஸிஷ்ட பரிக்ரஹமில்லையேல் அது வைதிகமதமாகாது. ஆகவே இந்த ஸைவ மதத்தைக் கண்டு குழப்பம் அடைய வேண்டாம் - என்று ஆசார்யர்திருவுள்ளம். வேதங்களில் ஓரிடத்திலாவது இப்படி ஷட்த்ரிம்ஸத் தத்வபரிக்ஷணம் கிடையாது.

(மூலம்) दिक् என்றொரு नित्यविभुद्रव्यத்தை हैतुकர் காட்டினதும் - तत्त्वपङ्क्ति யிலே परिसंख्यातம் அன்று.

(உரை) இனி திக் என்ற தத்வம் = பொருள் - உண்டு என்ற நிலை நாட்டும் வைஸேஷிகர்களை மறுக்கத் தொடங்குகிறார். காணாதிகள் திக் என்பதாக ஒரு பொருள் தனித்து உள்ளது - என்று கொண்டனர். இது எங்கும் பரவியதானபடியால் விபு: இதற்கு அழிவு இல்லாதபடியால் இது நித்யமானது என்று அவர்கள் விளக்கிக் காட்டினர். ஆனால் இப்படி அவர்கள் ப்ரமாணமின்றிக் கூறுகிறார்கள். தத்வங்களை எண்ணும் வேத வாக்யங்களில் திசை என்று ஒரு பொருளைக் காணவில்லை. வேதங்களில் காட்டியபடியே தத்வங்களை ஒப்பிய நாம் - வேதத்தில் காட்டாதபடியால் திக்கைத் தனித் தத்வமன்று என்று கூறுகிறோம்.

॥ श्री: ॥

ஸ்ரீமதே ரங்கராமாநுஜ மஹாதேஸிகாய நம:

தூர்ம உபநயநம்

நிகழும் ஸர்வதாரி ஸு மாசி மீ 24ந் தேதி ஞாயிற்றுக்கிமை காலை 10.15 முதல் 11 மணிவரை ரிஷப லக்னத்தில் (8.3.2009) புஷ்யம் கூடிய ஸுபயோக ஸுபதினத்தில், 14வயதுக்குட்பட்ட வடுக்களுக்கு உபநயனம் செய்துவைக்க மைலாப்பூர், ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆஸ்ரமத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதில் கலந்து கொள்ள விருப்பமுள்ளவர்கள் கீழ்க்கண்ட முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆஸ்ரமம்,
31, தேசிகாச்சாரி சாலை, மைலாப்பூர்,

சென்னை-600 004, தொலைபேசி : 24993658 / 42106776

அதிகரணஸாராவளி:

614

காரணத்வாதிகாரணம் | காரணத்வாதிகாரணம் (1.4.4)

ஸூத்ரங்கள் :- காரணத்வாதிகாரணம் | காரணத்வாதிகாரணம் (1.4.4)
| காரணத்வாதிகாரணம் | காரணத்வாதிகாரணம் (1.4.4)
| காரணத்வாதிகாரணம் | காரணத்வாதிகாரணம் (1.4.4)

சமாசுபாதி | ஸமாகர்ஷாத் |

விஷ்ணோபாநவக்த்ரி ஶ்ருதிஸு சதஸதவ்யாக்ருதோக்தி: பரோக்தே
ஹ்வயக்தே:ஸ்வேதி தஸ்தாந் ததிதரதகிலம் நேயமத்ரேதி சேந்ந |
யத்ராஸத்வாதிகாரணம் | காரணத்வாதிகாரணம் (1.4.4)
| காரணத்வாதிகாரணம் | காரணத்வாதிகாரணம் (1.4.4)
| காரணத்வாதிகாரணம் | காரணத்வாதிகாரணம் (1.4.4)

பதவுரை :- ஶ்ருதிஷு - வேதங்களில், விஷ்ணோபாநவக்த்ரி
வக்த்ரி = ஜகத்திற்கு உபாநவக்த்ரி = ஜகத்திற்கு உபாநவக்த்ரி
ஸதஸதவ்யாக்ருதோக்தி: = ஶத், அஸத், அவ்யாக்ருதம் என்று
கூறப்பட்டவைகள்; பரோக்தே = ஶாங்க்யர்கள் கூறுகிற;
அவ்யக்தே ஹி = ஶ்வதந்த்ரமான அப்ரஹ்மாத்மகமான
ப்ரக்ருதியில்தான்; அந்வேதி = அந்வயிக்கும்; தஸ்தாந் =
இவ்வாறு இருத்தலால்; ததிதரத் அகிலம் = ஶதாதி
ஸப்தங்களைக் காட்டிலும் வேறாக உள்ள ஆத்மா, நாராயணன்
போன்ற அனைத்துச் சொற்களும்; அத்ர நேயம் = அவ்யக்தம்
என்கிற ப்ரக்ருதியில் கௌணமாக அர்த்தம் சொல்லப்பட
வேண்டியவைகள். இதி சேந்ந = என்று கூறுவார்களேயானால்
அது சரியன்று; யத்ர = எந்த ப்ரகரணத்திலுள்ள வாக்யத்தில்;
அஸத்வாதிகாரணம் | காரணத்வாதிகாரணம் (1.4.4)
| காரணத்வாதிகாரணம் | காரணத்வாதிகாரணம் (1.4.4)
| காரணத்வாதிகாரணம் | காரணத்வாதிகாரணம் (1.4.4)

ப்ரகரணத்தால் அறியப்பட்ட; ஸர்வஜ்ஞதாத்யம் = ஸர்வஜ்ஞத்வம் முதலியவைகள்; லிங்கம் ஸ்யாத் = பரமபுருஷனான பரமாத்மாவைக் காட்டும் அடையாளங்கள் ஆகும்; தத் = அந்தப் பரமபுருஷலிங்கம்; ஸ்திரமித்யப்பயதீதம் = ஸ்திரமானது என்று கூட அறியப்பட்டது; இஹ = காரணவஸ்துவில் கூறப்பட்ட; ஆத்மாதிஸப்த: = ஆத்மா, நாராயணன் முதலிய ஸப்தங்கள்; அபாத்ய: = பாதிக்கப்படக் கூடாது.

விளக்கவுரை :- இதுவரை மூன்று அதிகரணங்களினால் ஸாங்க்யர்கள் கூறிய தத்த்வங்களின் சாயையை (நிழல்களை)ப் போல் உள்ள வாக்யங்கள் பரமாத்மாவையே போதிக்கின்றன என்றருளிஞர்.

இப்போது அவ்யக்ருதம் போன்ற சொற்கள் உபநிஷத் வாக்யங்களில் உள்ளதால் அவைகள் அப்ரம்மாத்மகமான அப்ப்ரக்ருதியையே கூறும். ஆதலால் ப்ரதான காரணவாதம்தான் சரியாகும். ப்ரஹ்ம காரணவாதம் சரியன்று என்று ஸங்கதி.

அல்லது - ப்ரஹ்ம காரணவாத பக்ஷத்தில், வேதாந்த வாக்யங்கள் பரஸ்பரம் முரண்பட்டுள்ளபடியால், ஐககண்ட்யம் வராது. ஆனால் ப்ரதான காரணவாதத்தில் ஐககண்ட்யம் ஸம்பவிக்கிறபடியால் அப்பக்ஷமே சரியென்று ஸங்கதி.

இதில் ஒரு விசேஷம் :- இந்த அத்யாயத்தில் முதல் பாதம் அயோக வ்யவச்சேத பாதம். மீதியுள்ள மூன்று பாதங்களும் அந்யயோக வ்யவச்சேத பாதங்களாகும். ஆதலால் இந்தப் பாதத்தில் இதுவரை வந்த முதல் மூன்று அதிகரணங்கள் அந்யயோக வ்யவச்சேத பரமானாலும் இவ்வதிகரணம் அயோக வ்யவச்சேத பரமாயிருக்கும். ஏனெனில் முதல் அதிகரணத்தில் (आनुमानिकमपि) ஆநுமானிகமபி) என்ற ஸூத்ரத்தில் அபி என்கிற சொல்லால் அந்யயோகம் ஏற்பட்டு அதை வ்யவச்சேதித்தருளிஞர்

ஸுத்ரகாரர். ஆனால் இங்கே ப்ரஹ்மகாரணவாதமே ஏறாது என்று ஆக்ஷேபித்து அதைக் கண்டித்தருளப் போகிறார். இங்குள்ள ஸுத்ரத்தில் யதாவ்யபதிஷ்டோக்தே: என்பதால் முதல் பாதத்தில் ஸித்தமானவைகளை பராமர்ஸித்தருள்கிறார். ஆதலால் இவ்வதிகரணம் அப்யோகவ்யவச்சேதபரமாகும்.

விஷயம் :- 'सदेव सोम्येदमग्र आसीत्', 'असद्वा इदमग्र आसीत्', 'तद्धेदं तर्ह्यव्याकृतमासीत्' (ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் அஸத்வா இதமக்ர ஆஸீத், தத்தேதம் தர்ஹி அவ்யாக்ருத மாஸீத்) போன்ற வாக்யங்கள் ப்ரஹ்மகாரண வாதத்தைக் கூறுகின்றனவா அல்லது அப்ரஹ்மாத்மக ஸ்வதந்த்ரமான ப்ரதான காரணவாதத்தைப் போதிக்கின்றனவா என்று ஸந்தேஹம்.

பூர்வபக்ஷம் :- காரண வாக்யங்களில் சில இடங்களில் அஸத்வா இதம் அக்ர ஆஸீத் என்று காணப்படுகிறது. மற்றும் சில இடங்களில் ஸதேவ ஸோம்ய இதமக்ர ஆஸீத் என்றுள்ளது. இவ்வாக்யங்களிலிருந்து ஸத் என்ற சொல்லால் கூறப்படுவது காரணம் என்றும் அஸத் என்ற சொல்லால் கூறப்படுவது காரணம் என்றும் ஏற்படுகிறது. இவ்வாறு ஜகத் காரணமான வஸ்து அஸத், ஸத் என்று கூறுவது விரோதமாகும். ஏனெனில் காரணம் ஸத்தாகவும் அஸத்தாகவும் ஒரே ஸமயத்தில் இருப்பது எப்படி ஸாத்யம் ! மேலும் ப்ரஹ்ம காரணவாதிகளின் கூற்றுப்படி ப்ரஹ்மமே ஜகத் காரணம் எனில் நிர்விகாரமான ப்ரஹ்மத்திற்கு எப்படி ஸத்த்வம், அஸத்த்வம் என்று வேறு வேறு தன்மைகள் ஸம்பவிக்கும் ! ஆதலால் இவ்விரு வாக்யங்களுக்கும் ஜககண்ட்யம் வராது. மேலும் தத்தேதம் தர்ஹி அவ்யாக்ருதமாஸீத் தந்நாமரூபாயாம் வ்யாக்ரியதே என்று ப்ருஹதாரண்யகத்தில் ஓதப்பட்டுள்ளது. இதில் அவ்யாக்ருத ஸப்தத்தால் கூறப்படும் வஸ்து ஜகத் காரணமாயுள்ளது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கு அவ்யாக்ருதம் என்பதற்குப் பெயரோ ரூபமோ இல்லாமல் இருப்பது என்று பொருள். இது உபப்ரஹ்மத்திற்கு வராது.

ஏனெனில் இதுவும் பரிணாமம்தானே. ஆதலால் ஸத், அஸத், அவ்யாக்ருதம் என்று கூறப்படுவது ப்ரஹ்மமன்று. ஆதலால் ப்ரஹ்மகாரணவாதம் சரியன்று. ப்ரஹ்மமே ஸித்திக்காதபோது ப்ரஹ்ம காரணவாதம் எப்படி ஸித்திக்கும்?

ப்ரஹ்ம காரணவாதம் ஸித்திக்காதென்னில் இந்த ஸப்தங்களினால் கூறப்படுவது எது? என்ன காரணவாதம் இங்கு உபபந்நமாகும் என்று கேட்டால் அதற்கு ஸாங்க்யர்கள் கூறுவது-

ப்ரக்ருதியானத ஸதத பரிணாமியாதலால் ப்ரக்ருதியே ஸத், அஸத், அவ்யாக்ருதம் போன்ற சொற்களால் கூறப்படுகிறது. ப்ரஹ்ம அவஸ்தை வரும்போது ப்ரக்ருதிக்கு அவ்யாக்ருதம் என்று பெயர். அதுவே அவ்யாக்ருதம் என்று கூறப்படுகிறது. ப்ரக்ருதி நித்யமாதலால் (அசேதனா பரார்த்தா ச நித்யா ஸததவிக்ரியா) அநாதி. ஆதலால் ஸத் என்றும் கூறப்படுகிறது. நாமரூபாதிகள் காரணாவஸ்தையில் இல்லாததால் அஸத் என்று உபநிஷத்தில் ஓதப்பட்டுள்ளது. அவ்யாக்ருதம் என்பதும் நாமரூபமல்லாத தசையைக் கூறுவதால் அங்கும் ப்ரக்ருதியே கூறப்படுகிறது. ஆதலால் ப்ரக்ருதி காரண வாதம் (ப்ரதான காரணவாதம்தான்) இங்கு வேதாந்தங்களில் கூறப்படுகிறது.

அப்போது ஈக்ஷணம் (பார்த்தல்) போன்றவை சேதனைகாந்தமான தர்மங்கள் எப்படி அசேதனமான ப்ரக்ருதியில் அன்வயிக்கும் என்றால் ஸ்ருஷ்டியில் உந்முகமாக இருப்பதைக் கொண்டு கௌணமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

ப்ரஹ்ம காரணவாதத்தில் கூட சித சித்விஸிஷ்டம் ப்ரஹ்ம காரணம் என்று கூறப்படுகிறது. அங்கு கூட ஈக்ஷணம் உண்டு. ஸிஷ்டமாயுள்ள இரண்டுக்கும் (சேதனம் அசேதனம்) ஈக்ஷணம் உண்டா என்னில் அசேதனத்திற்குக் கிடையாது,

அதனால் அங்கு ஈக்ஷணம் முக்யமன்று; சேதனத்தில் முக்யம் ஈக்ஷணம் என்று சிறிதம்ஸத்தில் முக்யம், சிறிதம்ஸத்தில் அமுக்யம் என்றும் ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறு ஒரே விஷயத்தை இப்படி முக்யாமுக்யங்களில் கூறுவதைக் காட்டிலும் ஸர்வாத்மகமான அசேதனமான ப்ரக்ருதிக்குக் காரணத்வம் கூறி, அவ்வசேதனத்திற்கு ஈக்ஷணம் முக்யமாக வாராதாகையால் அமுக்யமாக - கௌணமாகக் கொள்வதே சிறந்தது, என்பதால் ப்ரதான காரணவாதமே சரியாகும். இதற்கேற்ப ஆத்மா போன்ற ஸப்தங்களுக்கும் அர்த்தம் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

ஆகவே ப்ரஹ்ம காரணவாதம் ஸித்திக்காது. ப்ரதான காரணவாதமே சரி. வேதாந்தங்களும் ப்ரஹ்ம காரணவாதத்தையே போதிக்கின்றன என்று ஸாங்க்யர்கள் கூறுகின்றார்கள். இதுவே பூர்வபக்ஷமாகும்.

இனி ஸித்தாந்தம் :- இங்கு கூறப்பட்ட காரணவாக்யங்களில் எங்குமே ஸ்வதந்த்ரமானதும் அப்ரஹ்மாத்மகமானதுமான ப்ரக்ருதி கூறப்படவில்லை. எப்படிஸத், அஸத் போன்ற ஸப்தங்கள் உண்டோ அவ்வாறே ஆத்மா, நாராயண: போன்ற சொற்களும் ஓதப்பட்டுள்ளன. ஆக இது மாதிரி பல சொற்கள் உள்ளபோது எந்த ஸப்தத்தை அநுஸரித்து மீதி ஸப்தங்கள் பொருள் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று ஸந்தேஹம் வரும். இவ்வாறு ஸந்தேஹம் வரும்போது அந்தந்த ப்ரகரணங்களில் உள்ள, அந்தந்த சொற்களால் கூறப்பட்டுள்ள வஸ்துக்களின் குணங்கள் தர்மங்கள், என்ன என்பதையறிந்து அனைத்து ப்ரகரணங்களின் அர்த்தத்தையும் அழகாக அந்வயிக்க வேண்டும். முன்பின்னுள்ள வாக்யங்களைப் பார்க்காமல் ஸாதாரணமாக ஒரு வாக்யத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஒரு சொல்லை வைத்து அனைத்தையும் அர்த்தம் கொள்ளக் கூடாது.

இங்கு, ப்ரக்ருதத்தில், முதலில் असदा इदमग्र आसीत् (அஸத்வா இதமக்ர ஆஸீத்) என்ற வாக்யத்திலுள்ள அஸத்

ஆலோசனபரமான தபஸ் ஸப்தப்ரயோகம், மேலும் ஸ்ருஷ்டித்தல் முதலியவைகளை வேதபுருஷன் விவரிக்கிறான்.

இவ்வாறு ஸ்ருஷ்டி, அதற்காக ஆலோசனை, அதற்கான ஸங்கல்பம், முக்தன் இந்த (ஸர்வஜ்ஞான) ப்ரஹ்மத்துடன் சேர்ந்து அனுபவித்தல் போன்றவை இங்கு ஓதப்பட்டுள்ளபோது இவையனைத்தையும் கௌணமாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பது எப்படி? இவ்வாறுள்ள ஸர்வஜ்ஞத்வத்துடன் கூடிய ப்ரஹ்மமே ஆத்ம ஸப்தத்தால் குறிப்பிடப்பட்டு, அஸத் ஸப்தத்தாலும் குறிப்பிடப்பட்டது என்று நிர்ணீதமாகிறது.

ஆதலால் எந்தச் சொல் எந்த ப்ரகரணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதோ அந்த சொல்லால் கூறப்பட்ட வஸ்துவினுடைய ஸ்வபாவம் அந்த ப்ரகரணத்தால் அறியப்பட்டால் அதற்கு அநுகுணமாக அர்த்தத்தை நயனம் பண்ண வேண்டும் என்பதால் இங்கு ப்ரஹ்மம், அதற்கு ஜ்ஞானம், அதுவும் ஸர்வஜ்ஞத்வம் முதலியவை இங்குள்ளதால் அதுவே பரமாத்மாவை ஸாதிப்பதற்கு அடையாளமாகும். அதைக் கொண்டே மற்றுள்ளவற்றையும் நயனம் செய்தல் வேண்டும்.

அஸத் ஸப்தம், ஸத் ஸப்தம், அவ்யாக்ருத ஸப்தம் போன்றவற்றிற்குப் பொருள், ஸமந்வயம் இவற்றை அடுத்த ஸ்லோகத்தில் மிக அழகாக ஸாதித்தருளப் போகிறார்.

மேலும் ஸ்லோகத்தில் ஸ்திரமப்யதீதம் (ஸ்த்திரமப்யதீதம்) என்றருளியிருக்கிறார். அதாவது பரமாத்மாவை ஸாதிப்பதற்கு அடையாளம் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகள்தான். அவை ஸ்திரமாக அறியப்பட்டன என்றருள்கிறார். அது ஆறுவித தாத்தபர்ய லிங்கங்கள் என மீமாம்ஸகர்கள் கூறுவதைக் கொண்டு அறியப்பட்டதாக வ்யாக்யாநமிட்டிருக்கிறார்கள். உபக்ரமம், உபஸம்ஹாரம், அப்யாஸம், அபூர்வம், பலம், அர்த்தவாதம் போன்றவைகளைக் கொண்டு.

उपक्रमोपसंहारौ अभ्यासोऽपूर्वता फलम् ।

अर्थवादोपपत्ती च लिङ्गं तात्पर्यनिर्णये ॥

உபக்ரமோபஸம்ஹாரௌ அப்யாஸோ஽பூர்வதா பலம் ।

அர்த்வாதோபபத்தீ ச லிங்கம் தாத்தபர்யநிர்ணயே ॥

இது மீமாம்ஸகர்கள் கூறுவதாகும்.

ஒரு விஷயத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு ஆறு அடையாளங்கள் (லிங்கங்கள்) தேவை என்று கூறுகிறார்கள். அவை மேற்கூறப்பட்ட உபக்ரமம் முதலானவைகளே. அவைகளை அனைத்து ஸாஸ்த்ரகாரர்களும் ஒப்புக்கொள்கின்றனர். ஸ்ருதப்ரகாஸிகை முதலிய க்ரந்தங்களில் இவை விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

ப்ரக்ருதத்தில் பரமாத்மாவினுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகள் இவ்வாறு லிங்கங்களினால் ஸ்திரீகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

1. உபக்ரமத்தில் ஆநந்தவல்லியிலேயே, ப்ரஹ்ம லக்ஷணத்தைக் கூறும்போது सत्यं ज्ञानं अनन्तं ब्रह्म (ஸத்யம் ஜ்ஞானம் அநந்தம் ப்ரஹ்ம) என்று ஜ்ஞான ஸ்வரூபம் ப்ரஹ்ம என்றுள்ளது. அதை அடுத்து விபஸ்சிதா என்றும் ஓதப்பட்டுள்ளது. இதுபோல் உபஸம்ஹாரத்திலும் ஆநந்தம் ப்ரஹ்மனே வித்வான் என்று உள்ளதால் உபக்ரம உபஸம்ஹாரங்களில் ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகள் ஸ்பஷ்டமாக உள்ளன.

2. பரமாத்மாவினுடைய ஞானத்தைப் பற்றி அங்கங்கு அப்யஸிக்கப்பட்டுள்ளதால் (ஞானம், தபஸ், ஆநந்தம், விபஸ்சித் போன்றுள்ளது அப்யாஸத்தாலும் அறியப்பட்டுள்ளது.

3. இவ்விஷயங்களை நாம் உபநிஷத்திலிருந்துதான் தெரிந்துகொள்கிறோம். வேறு

வகையில் தெரிந்துகொள்ள முடியாததால் அபூர்வமும் ஸர்வஜ்ஞத்வத்தைக் காட்டுகிறது.

4. இவ்விஷயங்களை அநுஸந்திப்பதால் வேண்டிய பலன் என்ன என்பதையும் एष ह्येव आनन्दयति (ஏஷ ஹ்யேவ ஆநந்தயதி) போன்றவற்றால் ஸித்திக்கிறது. ஆதலால் பலனும் உள்ளது.

5. இவ்விஷயத்தை வாக்ய சேஷங்கள் ஸ்துதிரூபமாகப் பல இடங்களில் வேதபுருஷனே ஓதுகிறான். यतो वाचो निवर्तन्ते अप्राप्य मनसा सह आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान् (யதோ வாசோ நிவர்வதந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ ஆநந்தம் ப்ரஹ்மணோ வித்வாந்) போன்ற வாக்யங்களில் பரமாத்மாவினுடைய ஆநந்தாதிகளைப் பரக்க ஓதுகிறான் வேதபுருஷன். இதனாலும் அர்த்தவாதத்தால் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகள் ஸித்திக்கின்றன.

6. மேலும், ஸர்வஜ்ஞத்வம், ஸ்ரஷ்ட்ருத்வம், ஸர்வஸக்தித்வம், ஆநந்தயித்ருத்வம் போன்றவை பரமாத்மாவினிடத்தில் உபபந்நமாயுள்ளன என்னும் உபபத்தியும் இக்குணங்களைத் த்ருடகரிக்கின்றன.

ஆதலால் ஆறுவிதமான தாத்த்பர்ய லிங்கங்களாலும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகள் ஸ்திரமாக உள்ளனவாக அறியப்பட்டது என்று ஸ்வாமி ஸ்ரீ தேஸிகன் இங்கு ஸாதித்தருள்கிறார்.

ஆதலால் அப்ரஹ்மாத்மக ப்ரக்ருதி காரணவாதம் ஸித்திக்காது. ப்ரஹ்மாத்மகமாகவே அனைத்தும் இருக்கும். ப்ரஹ்ம காரணவாதமே சரி என்று ஸ்தாபிதமாயிற்று.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஸஹஸ்ரம்

இந்த ஸ்லோகம் சித்ரஸ்தபகத்தில் வரும்படி. இதில் என்ன விசேஷம் என்றால், பல வேடிக்கைகளைச் சொல்லலாம்:

1. ஒவ்வொரு பாதத்திலும் முடிவிலுள்ள நான்கு எழுத்துக்களைத் திருப்பி வாசித்தால் அடுத்த பாதத்தின் முதல் நாலு எழுத்துக்கள் கிடைக்கும்; உதாரணமாக ஸ்வாஸஹேமா என்பதைத் திருப்பினால் மாஹேஸஸ்வா ஆகிறது. நீஹதாமா என்பதைத் திருப்பினால் மாதா ஹந்தீ என்றாகிறது; ஸ்யாவநாமா என்று மூன்றாம் பாதக் கடைசியில் உள்ளதைத் திருப்பினால் மானாவஸ்யா என்று நாலாம் பாத ஆரம்பம் கிடைக்கிறது; ஸ்லோகக்கடைசியில் உள்ள ஷாரஸாமா என்பதைத் திருப்பினால் மாஸாரஷா என்று ஸ்லோகத்தின் ஆரம்பம் கிடைக்கிறது.

2. மேலும் ஒவ்வொரு பாதத்திலும் நடு ஏழு (எட்டாவது முதல் பதினாலாவது வரை) எழுத்துக்களைத் திருப்பி வாசித்தால் மாறுபாடே இல்லை. வநககநவ என்பதைத் திருப்பி வாசித்தாலும் அதே தான் திபததபதி திபததபதி என்று இரண்டாம் வரியிலும் இப்படியே; திருப்பினாலும் அதே திபததபதி தான்; ரசிததசிர என்பதும் அப்படியே; பரமமரப என்பதும் அப்படியே; தமிழில் விகடகவி, மோரு போருமோ, தேரு வருதே, மாமாடுமோடுமாமா, என்கிற பதங்கள் போல இவை.

3. ஒவ்வொரு பாதத்தின் நட்டநடுவில் ஒரே எழுத்து மூன்று முறை வருகிறது; க3க3க3 என்று முதல் வரியில்; த3த3த3 என்று இரண்டாம் வரியில்; ததத என்று மூன்றாம் வரியில்; மமம என்று நான்காம் வரியில்.

4. நாலு பாதத்தின் ஆரம்ப எழுத்துகளும் முடிவெழுத்துகளும் உள்ள எட்டு எழுத்துகளும் (மா என்ற) ஒரே எழுத்தாக அமைந்திருக்கிறது. மேற்சொன்ன நாலுவகை வேடிக்கைகளுடன் ஸ்ரக்தரா வருத்தத்தில் பண்ணும்

ஸ்லோகம் எல்லாம் அஷ்டதளபத்மபந்தம் என்ற சித்திரக்கட்டுக்கு உட்பட்டதாகத் தானே அமைந்துவிடும். எட்டு இதழ்கள் கொண்ட தாமரை மலரை வரைந்து அதில் எழுத்துகளை வைத்து ப்ரதக்ஷிணமாக வாசித்தால் ஸ்லோகம் கிடைக்கும். மொத்தமுள்ள $21 \times 4 = 84$ எழுத்துகளில் நாற்பத்தொன்பது எழுத்துகள் மட்டுமே இஷ்டப்படி அமைக்கக்கூடியவை. ஆகையால் பத்மபந்தத்துக்காக நாம் வரையப்போகும் தாமரைப்பூவில் 49 எழுத்துகள் மட்டுமே வைக்கப்பட்டிருக்கும். (உள்ளிதழ்கள் எட்டில் ஒவ்வொன்றிலும் மூன்று; வெளியிதழ்கள் எட்டில் ஒவ்வொன்றிலும் மூன்று; நடுவில் ஒன்று.) மற்ற முப்பத்தைந்து ஸ்தானங்களில் எழுத்துகள் அந்த நாற்பத்தொன்பதிலிருந்தே மேற்சொன்ன வ்யவஸ்தைகளின் படி, திரும்பி வருபவை. எந்த முப்பத்தைந்து ஸ்தானங்களில் இந்தக் கட்டுப்பாடு என்பதைப் படத்தில் நட்சத்திரக்குறிகளில் காணலாம். (படம் சென்ற இதழில் காண்க)

											★	★	★	★										★	
★	★	★	★								★	★	★	★										★	
★	★	★	★								★	★	★	★										★	
★	★	★	★								★	★	★	★								★	★	★	★

இதற்கெல்லாம் மேலாக இன்னொரு வேடிக்கையையும் இதில் புகுத்தியிருக்கிறார். இந்தத் தாமரைப்பூவில் ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டத்தில் எழுத்துகளை வாசித்தால் ரகுநாதஸூக்தி என்று வருகிறது. இது ரகுநாதர் என்பவரின் மகனின் (வெங்கடாத்வரியின்) க்ருதி என்று பொருள்படுகிறது. கவி ஸாமர்த்தியமாகத் தன் முத்திரையைப் பதித்துவிட்டார். இவ்வளவு சமத்காரமாக அமைத்த ஸ்லோகத்தை வேறொருவர் களவாடி உரிமை கொண்டாடினால் பிடிபட்டு விடுவார்கள். இதன்படி பார்த்தால், ஏதயந்தீ என்பதற்கும் பதிலாக அப்தயந்தீ என்று நாகராக்ஷரப்பதிப்பில் கொடுத்துள்ள பாடபேதம் ஏற்கத்தக்கதேயாம்.

தாமரை மலரின் மத்தியில் மா என்ற எழுத்தை வைத்து, அதில் லக்ஷ்மீ ஸாந்நித்யத்தைக் காட்டியதும், ரகுநாதஸூத்ருதி என்பதை வெளிச்சுற்றில் வைத்து, அவளை லக்ஷ்மீஸஹஸ்ரம் சொல்லி வலம் வருவதைக் காட்டியதும், விசேஷம்.

வாசிக்கும்போது நடுக்கர்ணிகையில் உள்ள மா என்ற எழுத்தில் ஆரம்பித்து முதல் இதழில் வரிசையாக வாசித்து வரும்போது, இதழ்நுனியில் ர என்ற எழுத்து வந்தவுடன் இறக்கத்தில் எழுத்துகளை வாசித்து ௧3 என்ற எழுத்து கர்ணிகைக்கு அருகில் உள்ளது வரும்போது அதை மூன்று முறை வாசித்து, வந்த வழியே திரும்பி, அடுத்த இதழில் ஏறி, நுனியில் ௧4 என்ற எழுத்து வரை போய், பிறகு இறங்கி நடுவில் மா என்பதில் முடிக்க வேண்டும். முதல் பாதம் முடிந்திருக்கும். இதே போல அடுத்த இரண்டு இதழ்களில் இரண்டாம் பாதத்தை வாசிக்கலாம். இரண்டு அடுத்தடுத்த இதழ்களை எடுத்தால் மூன்று எழுத்துகள் இரண்டுக்கும் பொதுவாக இருக்கும். மொத்தம் வாசித்த பிறகு, எட்டு இதழ்களின் நுனியெழுத்துகளை மட்டும் ப்ரதக்ஷிணமாக வாசித்தால் கவியின் பெயர்முத்திரை கிடைக்கும். சென்ற இதழில் படத்தைப் பார்க்கவும். பத்மபந்தத்தில் பல வகைகள் உண்டு; இந்த ஸ்லோகத்தில் உள்ளதற்குக் கவிநாமாங்கித கோணாஸ்ப்ருஷ்டகர்ணிக அஷ்டதள பத்மபந்தம் என்று பெயர்.

பரமனுக்குக் காப்பாவாள்.

பதங்கள் தரும் பதமுடையாள்.

பணிந்தவர்க்குப் பலனாகப்

பரமபதம் தருவிப்பாள்.

37. மனூளனின் மடியில் மலராள்

वक्त्रावेक्षितकर्म कुक्षितिभुजां नो सर्वथा यदृशाम्

पत्यङ्कस्थितिमत्र विन्दति भयं सा हर्तुमृज्वर्थिनाम् ।

भिक्षाटस्वमलात्मदुर्गतिहराजस्रं मता नः परा

राजीवावसथा पराधिभिदुरा शान्तात्मनां भासुरा॥ ३७

வக்த்ராவேக்ஷிதகர்ம குக்ஷிதிபுஜாம் நோ ஸர்வதா₂ யத்த்₃ருஸாம்
பத்யங்கஸ்தி₂திமத்ர விந்த்₃தி ப₄யம் ஸா ஹர்தும்ருஜ்வர்தி₂நாம் ।
பி₄க்ஷாடஸ்வமலாத்மது₃ர்க்₃திஹராஜஸ்ரம் மதா ந; பரா
ராஜீவாவஸதா₂ பராதி₄பி₃து₃ரா ஸாந்தாத்மநாம் பா₄ஸுரா ॥ 37

यत् दृशां एवमैवाप्यपार्थिवान् कुरुक्षेत्रे कुक्षिति-भुजां केल्ल
ராஜாக்களின் वक्त्र-अवेक्षित-कर्म முகத்தைப் பார்க்கும் செயல் सर्वथा
எப்படியும் नो कियेयथासा अवाभिक्षाट-सु-अमल-आत्म-
दुर्गति-हरा பிச்சைக்கு அலையும் நல்ல தூய உள்ளத்தவரது
ஏழ்மையை நீக்குபவள். अजस्रं எப்போதுமே नःनममता தியான
விஷயம் ஆனவள். परा உயர்ந்தவள். राजीव-आवसथा தாமரை
நிலையத்தாள். अपराधि-भिदुरा குற்றவாளிகளைப் பிளப்பவள்.
शान्त-आत्मना அடங்கிய மனத்தவர்க்கு भासुरा ஒளிப்பவள். ऋजु-अर्थिना
நேராக விரும்புபவர்களுக்கு भयं பயத்தை हर्तुं நீக்குவதற்கு अत्र
இங்கு पति-अङ्ग-स्थितिं கணவனின் மடியில் இருப்பை विन्दति
அடைகிறாள்.

இவளைப் பார்த்தவர்களுக்குக் கெட்ட அரசர்களைக்
காண வேண்டிய தேவையே ஏற்படாது. பிச்சையெடுத்துத்
திரிபவர்கள் கூட சித்தசுத்தியுடன் இவளை லேவித்தால்
இவள் அவர்களது வறுமையைப் போக்கிவிடுவாள். ஸதா
நாம் இந்த உத்தமியைத் த்யானிக்க வேண்டும். இந்தத்
தாமரையாள் குற்றவாளிகளைப் பிளப்பாள்; மனவடக்கம்
கொண்டவர்களுக்கோ ப்ரகாசிப்பாள். நேராகவே
யாசகர்களுக்குப் பயத்தைப் போக்குவாள். இங்கு தன்
மணாளனின் மடியில் அமர்ந்திருக்கிறாள்.

குக்ஷிதிபுஜர் என்னுமிடத்தில் குபுத்ரர், என்னும்
பதங்களிலே போல கு என்பதற்குக் கெட்ட என்றர்த்தம்.
கெட்ட அரசர்கள் என்றிங்கே சொல்லப்படுபவர், கருணை
இல்லாமல் பணம் மட்டும் படைத்தவர், கொடுங்கோலர்,
யாசகர்களை அவமதித்துக்கொண்டே கொடுப்பவர்.
அவர்களைச் சென்று காணும் பரிதாபநிலை
துரத்ருஷ்டக்காரர்களுக்கு ஏற்படும். ஆனால் லக்ஷ்மீ கடாக்ஷம்
சிறிதேனும் பெற்றவர்களுக்கு அந்த நிலை ஏற்படவே
ஏற்படாது.

ஸ்வதா என்றதன் கருத்து என்னவென்றால், ஒருகாலும் அப்படி ஆகாது என்பதாம்; இவளைப் பார்த்தாயிற்றென்றால் அந்த அற்ப அரசர்களை ஒருகாலும் பார்க்க வேண்டியிருக்காது. நிச்சயமாக இவள் தன்னை வந்து பார்த்தவர்களின் தரத்தை உயர்த்துவாள்.

அத்ர என்றால் இந்தத் திருவேங்கடமலையில் என்று பொருளாம். ருஜ்வர்திநாம் என்பதற்கு இரண்டு விதமாக அர்த்தம் சொல்லலாம். ஸரளமாக யாசிப்பவர்களுக்கு என்று நாம் முதலில் சொன்ன அர்த்தம். மஹாபாரதத்து ஸாம்பன் முனிவரிடம் ஏளனமாக ஸந்தேஹம் கேட்டது போலே இல்லாமல், நேர்மையாக யாசிப்பவர்க்கு என்று அர்த்தம்; நேர்மையாக இரப்பது என்றால், அவளுடைய மேன்மையையும் தன் தாழ்மையையும் புரிந்து கொண்டு யாசிப்பது; அவளே கதி என்ற உணர்வுடன் அகிஞ்சனனாக யாசிப்பது. இது முதல் அர்த்தம். இரண்டாவது அர்த்தத்தில் ருஜு என்பது தனிப்பதம். ஆர்ஜவத்துடன் என்ற இது பயத்தைப் போக்குவதில் அன்வயிக்கும். யாசகர்களின் பயத்தை இவள் நேர்மையுடன் நீக்குகிறாள்; தட்டிக் கழிப்பதில்லை; கோணல்வழியில் போவதில்லை; ஆர்ஜவத்துடன் உதவுகிறாள்.

ஹர்தும் என்ற பதத்தின் தும் விசுவதியின் கருத்து என்னவென்றால், இவள் இதற்காகவே இங்கு இருக்கிறாள்; நம்மைப்போன்ற யாசகர்களின் பயத்தை நீக்குவதற்காகவே இந்தக்ஷேத்ரத்தில் இருக்கிறாள்; நமக்குப் பகவானிடம் உள்ள அச்சத்தையும் போக்குவதற்காகவே அவன் மடியில் வீற்றிருக்கிறாள்; நாம் நிர்ப்பயராக வாழ்வதற்காகவே இவள் அர்ச்சாவதாரம் பண்ணியிருக்கிறாள்; என்பதாம்.

பிஷாட என்ற பதத்தின் கருத்து என்னவென்றால், ஏழ்மையின் அடிமட்டத்தில் இருப்பவரையும் அலட்சியப்படுத்தாமல், உதவி புரிவாள்; சாப்பாட்டுக்கில்லாமல் பிச்சையெடுத்துத் திரிபவர்களையும் ஒரு பொருட்டாக மதித்து உதவுவாள்; என்பதாம்.

அமலாத்ம என்ற பதத்தின் கருத்து என்னவென்றால், வறியவர்களிலும் சிலர் தீய சுபாவம் கொண்டவர்கள்; அவர்களை விட்டுவிட்டு, மனமாசற்ற ஏழைகளுக்கு மட்டுமே திருமகள் துணைநிற்பாள் என்பதாம். மனதுக்கு மலமாவது, காமக்ரோதங்களும், நாத்திகநாட்டமும், இன்ன பிறவுமாம். இவை இல்லாதவர்க்கு இவள் துர்க்கதியைப் போக்குவாள். துர்க்கதியைப் போக்குவதாவது, நற்கதியைத் தருவது; இவ்வாழ்வில் தனத்தையும் பதவியையும் தருவது; பரலோகத்திலும் நற்பேறு தருவது; இதைச் செய்பவள் இவள்.

அஜஸ்ரம் மதா என்பதன் கருத்து என்னவென்றால், நமக்குப் பணமோ பதவியோ தேவைப்படும்போது மட்டும் திருமகளை நினைப்பதும், மற்ற நேரங்களில் கேளிக்கைகளில் ஈடுபடுவதும், என்று இல்லாமல் எப்போதும் தெய்வசிந்தை உள்ள நமக்கு அவள் இவ்வாறு துணை நிற்பாள் என்பதாம்.

அவள் குற்றவாளிகளைப் பிளப்பவள் என்பதன் கருத்து என்னவென்றால், லோககண்டகர்களாய், ஸமூஹ விரோதிகளாய்ச் செயல்படுபவர்களைச் சின்னாபின்னம் ஆக்குவதும், இவள் நம் பயத்தை நீக்கும் வழிகளில் ஒன்றாகும் என்பதாம்.

மனவடக்கம் கொண்டவர்க்கு இவள் ப்ரகாசிக்கிறாள் என்பதன் கருத்து என்னவென்றால், மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தினால் இவளை ஸாக்ஷாத்கரிப்பது கூட ஸாத்தியமாகும்; மநஸா து விஸுத்தேந என்றல்லவா இறைநிலையை உபநிஷத்து கூட ஒதுகிறது? அதற்கும் மேலான பலன் உண்டோ? என்பதாம்.

சித்ரஸ்தபகத்தில் சேரும்படி இந்த ஸ்லோகத்தில் என்ன விபேஷம் என்றால், இது மஹாசக்ரபந்தம் என்ற கட்டமைப்பு கொண்டது. ஆறு அரங்கள் (ஆரங்கள்) கொண்ட வண்டிச் சக்கரத்தை வரைந்து கொள்வோம். சக்கரத்தின் வெளிவட்டத்தை நேமி என்போம். ஒவ்வொரு அரத்திலும் ஒன்பது எழுத்துகளை எழுதுவோம். மையவட்டத்தில் ஒரு எழுத்து. முதல் அரம், மையம், நான்காம் அரம், இவற்றைச்

சேர்த்தால் வரும் நேர்பாதையை முதல் வீதி என்போம். இந்த முதல் வீதியில் $9+1+9=19$ எழுத்துகளுக்கு இடம் இருக்கும். முதல் பாகத்தில் உள்ள பத்தொன்பது எழுத்துகளை இந்த வீதியில் எழுதுவோம். இதே போல (ப்ரதக்ஷிணமாக) இரண்டாம் அரம், மையம், ஐந்தாம் அரம், இவை சேர்ந்து இரண்டாம் வீதி. இதில் இரண்டாம் பாதத்தை எழுதிக் கொள்வோம். இதேபோல, மூன்றாம் அரம், மையம், ஆறாம் அரம், இவை சேர்ந்த மூன்றாம் வீதியில் மூன்றாம் பாதத்தை எழுதிக் கொள்வோம். கடைசியாக நாலாம் பாதத்தை நேமி என்கிற வெளிவட்டத்தில் எழுதுவதற்கான முறை வருமாறு: இந்த வட்டத்தில் பதினெட்டு கட்டங்கள் இருக்கும். அவற்றுள் ஆறு கட்டங்கள் ஆறு அரங்களைச் சேர்ந்திருக்கும். ஒரு ஆரத்துக்கும் அடுத்த ஆரத்துக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் புதிதாக இரண்டு கட்டங்கள் இருக்கும்; ஆக மொத்தம் 18 கட்டங்கள் நேமியில். கடைசி ஆரத்தில், அதாவது மூன்றாம் பாதம் முடியும் இடத்தில் தொடங்கி ப்ரதக்ஷிணமாக நேமியில் நாலாம் பாத எழுத்துகளை வரிசையாக எழுதிக்கொண்டே வந்து ஆரம்பித்த இடத்திலேயே முடிக்க வேண்டும். இந்த விந்யாஸம் (வைப்பு) ஈடேற வேண்டுமானால், மொத்தமுள்ள 76 எழுத்துகளில் 67க்கு மட்டுமே கட்டங்கள் இருப்பதால் 9 எழுத்துகள் திரும்பி வரும்படியாக, சில நிபந்தனைகள் அவசியம். அவை வருமாறு 1. முதல் மூன்று பாதங்களிலும் நடு எழுத்து (பத்தாவது எழுத்து) ஒன்றேயாக இருக்க வேண்டும். இந்த ஸ்லோகத்தில் இது தி என்ற எழுத்து. (இது சக்கரத்தின் மையத்தில் வரும் எழுத்து.) 2. முதல் மூன்று பாதங்களின் முதல் எழுத்துகளும் நாலாவது பாதத்தில் முறையே நாலாவது, ஏழாவது, பத்தாவது, எழுத்துகளாகத் திரும்பி வரவேண்டும். இந்த ஸ்லோகத்தில் இவை வ, ப, பி4, என்ற எழுத்துகள். 3. முதல் மூன்று பாதங்களின் கடைசி எழுத்துகளும் நாலாவது பாதத்தில் முறையே பதின்மூன்றாவது, பதினாறாவது, முதலாவது, எழுத்துகளாகத் திரும்ப வரவேண்டும். இந்த ஸ்லோகத்தில் இவை ஸாம், நாம், ரா, என்பவை. 4. நாலாம் பாதத்தின்

தொடக்க எழுத்தும் கடைசி எழுத்தும் ஒன்றையாக இருக்கவேண்டும். இந்த ஸ்லோகத்தில் இது ரா என்ற எழுத்து. இந்த நாலு நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு சார்தூலவிக்ரீடிதவ்ருத்தத்தில் ஸ்லோகம் எழுதினால் அது தானாகவே சக்ரபந்தத்தில் வந்துவிடும்.

இதற்கும் மேலாக இந்த ஸ்லோகத்தில் வேறொரு சிறப்பும் இருக்கிறது. சக்ரபந்தத்தைக் கவனித்தால், நேமி என்கிற வெளிவட்டம் தவிர எட்டு வட்டங்களை ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாம். இந்த எட்டில் ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் ஆறு எழுத்துகள் இருக்கும். இந்த ஆறும் ஆறு ஆரங்களிலிருந்து, ஆரத்துக்கு ஒன்றாக வந்திருக்கும். இதில் மூன்றாவது வட்டத்திலும் ஆறாவது வட்டத்திலும் படித்தோமானால், வேங்கடயஜ்வந: லக்ஷ்மீஸஹஸ்ரம் என்று அர்த்தம். இவ்வாறாகக் கவியின் பெயரும் காவியத்தின் பெயரும் இடப்பட்டிருப்பதால் இதை கவிகாவ்யநாமாங்கித மஹாசக்ரபந்தம் என்பர். கீழேயுள்ள படத்தைப் பார்க்கவும்.

கண்ணாலே கண்டவரின் கஷ்டநிலை கடிபவளாம்.
கணவன்மடி அழர்ந்தவளாம் கமலத்தில் வசிப்பவளாம்
பயம் போக்குவதற்கென்றே பதியோடே இருப்பவளாம்
பரிசுத்த மனத்தவரின் பரிதாயம் தீர்ப்பவளாம்.

॥ श्रीः ॥

மாத ராசிபலன்

சாக்கை வேலாமூர் ஸ்ரீ. S. Seshadri Iyengar,
Plot No.4, Sarasvathy Garden, 3rd Phase, Srirangam-620 006.
Phone :0431-2430740, 94866-25040

1. மேஷம் : அபர்வினி, பரணி, கார்த்திகை 1ம் பாதம் வரை

தொழில், உத்யோக ரீதியாக கௌரவம் ஏற்படும். பண வரவுகள் தாராளமாக இருக்கும். முன் ஜாமீன் கொடுப்பது, வாக்குறுதி கொடுப்பதைத் தவிர்க்கவும். உடல் நிலை லாதாரணமாக இருக்கும். உறவினர் வருகை மகிழ்ச்சி தரும். ஆடம்பர செலவுகள் ஏற்படும். பெரும்பாலான க்ரஹங்கள் லாதகமாக இருப்பதால் நன்மை அதிகம். நண்பர்கள் உதவி, கார்யங்களில் வெற்றி ஏற்படும். திருட்டுபயம் ஏற்படலாம். சுதர்ஸன ஸ்தோத்ரங்கள் பாராயணம் நன்மை தரும்.

2. ருஷபம் :- (கார்த்திகை 2,3,4, ரோஹிணி, மிருக சீஷம் 1,2 பாதங்கள்)

உச்சமான சுகரன் - நல்ல பணப்புழக்கம் இருக்கும். பொருளாதாரம் வளமாக இருக்கும். கார்யங்களில் வெற்றி உண்டாகும். வ்யாபாரம் சிறக்கும். குடும்பத்தில் நல்ல மகிழ்ச்சி உண்டு. பெண்களால் உதவி கிடைக்கும். மதிப்பு மர்யாதை ஓங்கும். உடல் நலனைக் கவனிக்கவும். பித்த உபாதைகள் தோன்றக்கூடும். வீடு, மனை வாங்கலாம். அனைத்து வழியிலும் உதவி கிட்டும். சுதர்ஸன ஸ்தோத்ர பாராயணம் நன்மை தரும்.

3.மிதுநம்:- ம்ருகசீர்ஷம் 3,4 திருவாதிரை, புனர்பூசம் 1,2,3 பாதங்கள்.

குடும்பத்தில் மகிழ்ச்சி நிலவும். பிரிந்தவர் ஒன்று கூடுவார்கள். பெண்களால் சில தொல்லைகள் நேரலாம். வ்யாபாரம் சிறப்படையும். ப்ரயாணத்தில் கவனம் தேவை. எட்டாமிடத்தில் பல க்ரஹங்களால் சற்றுத் தடைகள் இருக்கும். உடல் நிலையிலும் கவனம் தேவை. செலவுகள் அதிகம். பிறருக்கு ஜாமீன், கடன் கொடுக்காதீர்கள். 8மிடத்தில் குரு நீசமாக இருப்பதால் ஆசார்ய தவிரயன் திருமும் அநுஸந்திக்கவும்.

4. கடகம்:- புனர்பூசம் 4, பூசம், ஆயில்யம்.

ம் வளமாக இருக்கும். யாத்ரை, ப்ரயாணங்கள், சுபகார்யங்கள் கூடும். நல்ல பணப்புழக்கம் இருக்கும். வ்யாபாரத்தில் அலைச்சல் அதிகம். அரசாங்கச் சலுகை இருக்காது. எதிரிகள் தொல்லை அடியோடு மறையும். உத்யோக உயர்வு ஏற்படும். செலவு அதிகம். உடல்நிலை ஸாதாரணமாக இருக்கும். குழந்தைகளால் பெருமை ஏற்படும். ஆன்மீக வழியில் பெரும் லாபம் ஏற்படும். லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ம ஸ்தோத்ர பாராயணம் நன்மை தரும்.

5.ஸிம்மம்:- மகம், பூரம், உத்திரம் 1ம் பாதம்.

குதாஹலங்கள் அதிகமாகும் குடும்ப ப்ரச்னைகள் தீரும். ஸ்த்ரீகளால் நன்மை உண்டு. எடுத்த கார்யங்களில் வெற்றி உண்டு. பதவி உயர்வு ஏற்படும். சொத்துக்கள் வாங்கலாம். வயிற்று உபாதைகள் ஏற்படக் கூடும். சுப செய்திகள் வரும். ஸுபகார்யங்கள் சிறப்பாக முடியும். யாத்திரை, ப்ரயாணங்கள் ஏற்படும். போட்டிகள் மறையும். ஆதித்ய ஹ்ருதயம் அல்லது ஸ்ரீமத் ராமாயணம் ஸுந்தர காண்டம் பாராயணம் நன்மை தரும்.

6.கன்னி:- உத்திரம் 2,3,4 ஹஸ்தம். சித்திரை 1,2.

குடும்ப நிலை மேம்படும். கார்யங்களில் அநுகூலம் ஏற்படும். பொருளாதாரத்தில் குறை இல்லை. தொழில், வ்யாபாரம் சீராக இருக்கும். எதிரிகள் தொல்லை இருக்கும். பழைய கடன்கள் குறையும். எதிர்பாராத தநலாபம், பழைய வழக்கு ஜயித்தல் போன்ற நன்மை ஏற்படும். 5மிடத்தில் இருக்கும் க்ரஹங்களால் சற்று அபகீர்த்தி நேரலாம். மாங்கல்ய ஸ்தவம் பாராயணம் நன்மை தரும்.

7. துலாம்:- சித்திரை 3,4. ஸ்வாதி விசாகம் 1,2,3

பொதுவாக எல்லா க்ரஹங்களும் சுமாராகவே உள்ளன. தேவையில்லாத அலைச்சல் ஏற்படும். செலவும் அதிகமாகும். உடல் சோர்வு ஏற்படும். ஸுபகார்ய முயற்சிகள் தாமதமாகப் பலன் தரும். பிறர் அலுவலில் தலையிடாதீர்கள். வ்யாபாரம் மந்தமாக இருக்கும். தீய நண்பர்களிடம் கவனமாக இருக்கவும். உத்யோகத்தில் கவனம் தேவை. லக்ஷ்மீ ஸ்தோத்ரங்கள் பாராயணம் நலம் தரும்.

8. வ்ருச்சிகம்:- விசாகம் 4, அனுஷம், கேட்டை,

செவ்வாய் வருமானமும் குதூஹலமும் தருவார். குடும்பத்தில் மகிழ்ச்சி நிலவும். பெண்கள் துணையாக இருப்பர். போலீஸ், ராணுவம், கம்ப்யூட்டர் துறைகள் சிறப்பாக இருக்கும். வ்யாபாரத்தில் லாபம் அதிகம். முயற்சிகள் வெற்றியடையும். ஸூபகார்யங்கள் நடக்கும். தாயாரின் உடல் நிலையைக் கவனிக்கவும்.

9. தநுஸ்:- மூலம், பூராடம், உத்தராடம்-

ஸூர்யன் பல்வேறு அநுகூலங்களைச் செய்வார். குடும்பத்தில் செலவு அதிகம். வாக்குவாதங்களைத் தவிர்க்கவும். பொருளாதாரம் மேம்படும். திருட்டு ஏற்பட வாய்ப்பு உண்டு. வ்யாபாரத்தில் அதிகக் கவனம் தேவை. மேலதிகாரிகள் ஆதரவு உண்டு. புதிய பதவி கிடைக்கும். ஸூபச் செய்திகள் வரும். கருடன் ஸ்தோத்ரம் பாராயணம் செய்ய நன்மை அதிகம்.

10. மகரம்:- உத்தராடம் 2,3,4 திருவோணம் அவிட்டம் 1,2

மகரம்: பணப்புழக்கம் சுமார். வீண் செலவுகள் ஏற்படும். குழந்தை பாக்யம் ஏற்படும். உறவினரால் அநுகூலமில்லை. வ்யாபாரம் சுமாராக இருக்கும். வீண் விவாதங்களை தவிர்க்கவும். வயிற்றுப் பகுதியில் நோய் வரலாம். தேவையற்ற பழியைச் சுமக்க நேரலாம். எதையும் சிந்தித்துச் செயல்படவும். ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாராயணம் நன்மை தரும்.

11. கும்பம்:- அவிட்டம் 3,4 சத்யம், பூரட்டாதி.

ஸூக்ரனால் குடும்பத்தில் மகிழ்ச்சி உண்டாகும். எடுத்த கார்யங்கள் வெற்றியடையும். தேவைகள் பூர்த்தியாகும். பெண்களால் பெருமை ஏற்படும். குழந்தை பாக்யம் உண்டாகும். உறவினர் உதவுவர். வ்யாபாரத்தில் பல க்ரஹங்கள் இருப்பதால் திருட்டுப் போதல், வீண் செலவுகள் ஏற்படும். பணவரவு சுமாராக இருக்கும். உடல்நிலையில் கவனம் தேவை. 7ல் சனி இருப்பதால் எதையும் ஸ்ரமப்பட்டே முடிக்க நேரும். நாராயண கவசம் பாராயணம் நன்மை தரும்.

12.மீனம்:- பூரட்டாதி 4 உத்தரட்டாதி ரேவதி

லாபஸ்தானத்தில் 4 க்ரஹங்கள் நினைத்ததை நடத்தி வைக்கும். தொழில் வ்யாபாரம் சிறக்கும். கௌரவம் ஓங்கும். எதிர்பார்த்த உதவிகள் கிடைக்கும். பயணம் லாபம் தரும். குடும்பத்தில் லக்ஷ்மீ கடாஷம் பெருகும். தேவைகள் பூர்த்தியாகும். ஸூப கார்யங்கள் அநுகூலமாகும். கால்பகுதியில் காயங்கள் ஏற்படும். எதிர்பாராத ஒரு லாபம் ஏற்படும்.

திருப்புல்லாணியில் தை அமாவாசை ததீயாராதனை

25.1.2009 தை அமாவாசை திருப்புல்லாணியில் நமது ஆச்ரமத்தில் ததீயாராதனை சிறப்பாக நடந்தது. சுமார் 300 பேர் கலந்து கொண்டனர். வைகுந்தவாசி திருப்புல்லாணி ப்ரஹஸ்பதி பாஷ்யம் ஐயங்கார் குமாரர் பம்மல் கிருஷ்ணன் பல வருடங்களாக சென்னையிலிருந்து த்ரவியங்கள், ஆசாரமான பரிசாரகர்களுடன் வந்து ஆடி, தை இரண்டு அமாவாசைகளிலும் இந்த கைங்கர்யத்தை செய்து வருகிறார். நமது ஆச்ரமம் கட்டப்பட்ட பிறகு போன வருடத்திலிருந்து நமது ஆச்ரமத்தில் நடைபெறுகிறது. மறுநூள் க்ரஹணத்தன்று மாலையிலும் அவரின் உபயமாக கதம்ப, ததியோன்ன ஹோரைகள் வழங்கப்பட்டது.

திருப்புல்லாணி நம் ஆச்ரமத்தில் ஸ்ரீமத் ஆண்டவனின் திவ்ய நியமனத்தினால் சென்ற வருடம் போல் இந்த ஆண்டும் பங்குனி மாதம் ஸ்ரீ ஜகந்நாதப் பெருமாள் கோவில் ப்ரஹ்மோத்ஸவத்திற்காக 31-3-2009 அன்று முதல் 11 நாட்கள் விசேஷமாகத் தீயாராதனம் நடைபெறும். யாத்ரிகர்கள் இதில் கலந்து கொள்ள வேண்டுமாய் ப்ரார்த்திக்கிறோம். த்ரவ்ய ஸஹாயம் செய்ய விரும்புவர்கள் நம் சென்னை ஆச்ரமத்திற்கு அனுப்பி ரசீது பெற்றுக் கொள்ள ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

- R.V. Dayal

வைணவ நூல்கள், இதழ்கள்
வைத்திருப்பவர்களுக்கு ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி
நூலகத்தின் வேண்டுகோள்

தமிழில் பல நூற்றுக்கணக்கான வைணவ நூல்களும் பல இதழ்களும் வெளிவந்திருக்கின்றன. அவைகளை நூலகங்களும் ஆவணக்காப்பகங்களும் பாதுகாக்கத் தவறிவிட்டன. அதனால் அவை தற்போது வைணவத்தைப் பற்றிய ஆய்வு செய்வோருக்குக் கிடைப்பதில்லை. இந்த நிலை மாறவேண்டும்; தமிழில் வைணவம் தொடர்பான ஆய்வுகள் தொடர்ந்து வெளிவரவேண்டும் என்பதற்காக ரோஜா முத்தையா வெளிவந்துள்ள வைணவ நூல்கள், இதழ்கள் ஆகியவற்றை scan செய்து பாதுகாத்து, ஆய்வாளர்களுக்கு உதவி செய்யும் முயற்சியை மேற்கொண்டுள்ளது.

தமிழில் இதுவரை வெளிவந்துள்ள வைணவம் தொடர்பான இதழ்களை, குறிப்பாக 2000 ஆம் ஆண்டு வரை வெளிவந்துள்ள ஸ்ரீ ரங்கநாத பாதுகா இதழ்களை வைத்திருப்பவர்கள் ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகத்திற்கு வழங்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம். அவைகளை scan செய்து பாதுகாத்து, பின்வரும் சந்ததியினருக்கும் பயன்படுமாறு செய்யலாம். இத்திட்டம் சிறப்பாக நடைபெற தங்களின் முழு ஒத்துழைப்பையும் நாடுகின்றோம். scan செய்து முடித்ததும் ஸ்ரீ ரங்கநாத பாதுகா இதழ்களை பத்திரமாகத் திருப்பிக் கொடுப்போம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஆய்வாளர்களின் பயன்பாட்டிற்காக மட்டுமே செயல்படுத்தப்படும் இத்திட்டம் வணிக நோக்கமற்றது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

தொடர்பு கொள்ளவேண்டிய முகவரி: அ. ஞானசேகர்
உதவி இயக்குநர், ரோஜா முத்தைய ஆராய்ச்சி நூலகம்,

3வது குறுக்குச்சாலை,

மையத் தொழில்நுட்பப் பயிலக வளாகம்

தரமணி, சென்னை 600 113

தொலைபேசி: (044) 2254 2551 / 2254 2552

செல்: 94440 42807

மின்னஞ்சல்: rmrl@dataone.in;

a.gnanasekar@gmail.com

பெங்களூர் ஸ்ரீபுரம் ஸ்ரீமதாண்டவன் ஆச்ரமம்

பெங்களூர் ஸ்ரீபுரம் ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமதாண்டவன் ஆச்ரமத்தில் தனார் மாத ஆராதனம் மிகச்சிறப்பாக நடந்தேறியது. கடுங்குளிரையும் பொருட்படுத்தாது நூற்றுக்கும் மேற்பட்டவர்கள் தினந்தோறும் கலந்து கொண்டு எம்பெருமானின் திருவருளைப் பெற்றனர். கூடாரை வெல்லும் சீர் கோவிந்தா! நாளன்று சர்க்கரைப் பொங்கல் - தடாக்களில் வைத்து எம்பெருமானுக்கு ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டு, உபயதாரர்களுக்கும், ஸேவார்த்திகளுக்கும் விநியோகிக்கப்பட்டது. போகிப் பண்டிகையன்று, பெருமாள், ஸ்ரீ ஆண்டாள் - புறப்பாடு, திருமஞ்ஜனம் மற்றும் திருக்கல்யாண உத்வஸமும் நன்கு நடைபெற்றன.

28.12.08 முதல் 17.01.09 வரை திருவத்யயன உத்வஸமும் நன்கு நடைபெற்றது. நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட ஸ்வாமிகள், அதைப்போல் இரண்டு மடங்கு ஸ்த்ரீகள் - நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்த பாராயணத்தில் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர். 7.1.09 அன்று ஸ்ரீ வைகுண்ட ஏகாதசி உத்வஸம். பெருமாள் புறப்பாடு - பின் ஆஸ்தான ஸேவையுடன் நன்கு அமைந்தது. ஆயிரக்கணக்கான ஆஸ்திகர்கள் பெருமாளை ஸேவித்து ஆனந்தித்தனர். 16.1.09 திருவாய்மொழி சாற்றுமுறையன்று, ஆழ்வார் திருவடி தொழுதல் மிகவும் போக்யமாயிருந்தது. 17.1.09 அன்று இயற்பா சாற்றுமுறை நடந்தேறியது. இந்த வருஷம் திருவாய்மொழி பாராயணத்துடன் தேசிக ப்ரபந்த பாராயணமும் எம்பெருமானுக்கு ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது. பாராயணத்தில் கலந்து கொண்ட ஸ்வாமிகளுக்கு யதேஷ்டமான ஸம்பாவனை செய்யப்பட்டது.

ஆராதகர்கள், கைங்கர்யபரர்கள் மற்றும் ஆச்ரம நிர்வாஹிகளை எவ்வளவு புகழ்ந்தாலும் தகும்.

ஸ்ரீமதே ரங்கராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:

தாஸன் - கண்ணன்

॥ श्रीः ॥

ஸ்ரீமதே ரங்கராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவனின் பரமாநுகர்ஹத்துடன் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் மும்பை கோரேகான் பாதுகா நிலையத்தில் தனூர்மாத ஆராதனம் மார்கழி மாதம் முழுவதும் வெகு விசேஷமாக நடைபெற்றது. தினமும் காலை 6 மணியளவில் திருப்பாவை பாராயணம், கோதாஸ்துதி, சாற்று முறை, தீர்த்த கோஷ்டியுடன் விமர்சையாக நடைபெற்றது. மார்கழி 27 (11-1-09) ஞாயிறு கூடாரைவல்லியன்று ஸ்ரீகேசவன் ஸ்வாமிகள் (ராஜப்பா) ஸ்ரீ பத்மாவதித் தாயாருக்குச் சிறப்பு அலங்காரம் செய்த காட்சி ஸபையோர் அனைவரையும் வியக்கச் செய்தது. அன்று காலை 8 மணியளவில் அச்சித்ர பாராயணமும் நன்கு நடைபெற்றது. அதேபோல் தை மாதம் 1 (14-1-09) அன்று கோரேகான் மஹாலக்ஷ்மி என்று அழைக்கப்படும் ஸ்ரீபத்மாவதித் தாயாருக்குப் புஷ்பங்களால் மிக அற்புதமாக அலங்காரம் செய்து திருப்பாவை சாற்றுமுறை நன்கு நடந்தேறியது. அன்று ஆஸ்ரம சிஷ்யர்கள் தாயாருக்கு ஸ்வர்ணத்தில் திருமாங்கல்யமும், ஸ்வர்ணத்தில் பவழ மாலையும் ஸமர்ப்பித்தார்கள். இந்த மார்கழி மாத உத்ஸவம் பூராவும் நன்கு அமையப் பெற்றதற்கு நம் ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமதாண்டவன் ஸ்ரீ ரங்கராமாநுஜ மஹா தேசிகனின் இன்னருளும், அநுகர்ஹ விசேஷமுமே காரணமேயன்றி வேறொன்றுமில்லை.

ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் திருவடிகளே ஸரணம்.

தாஸன்

டாக்டர் A.R. வேணுகோபாலன்

ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ட்ரஸ்ட், மும்பை.

SRI RANGANATHA PADUKA TRUST

(MUMBAI)

Srimathe Ranga RAmanuja MahAdesikAya Nama:
Srimathe SrinivAsa RAmanuja MahAdesikAya Nama:
Srimathe Vedanta RAmanuja MahAdesikAya Nama:
Srimathe RanganAtha MahAdesikAya Nama:
Srimathe SrinivAsa MahAdesikAya Nama:

Random Thoughts – Prapatthi *Contd...*

The teachings & guidance of HH Sriad Andavan have made these postings a reality. Adiyen is deeply grateful & cannot ever repay His Grace. Adiyen's knowledge of the Sampradayam is equal to an absolute ZERO.

Over the past 40 years, adiyen & family were bestowed with immeasurable grace of three great Acharyas. Certainly due to Divine Grace considering the non stop Apacharams adiyen has been committing over these 40 years!!

Adiyen would record His gratitude to Sri Krishna Premi Swamigal who brings Lord Krishna right in front of our eyes & minds {adiyen has liberally borrowed from his Upanyasams},

Adiyen would also thank Shri VN Gopala Desikan & Karalapakkam Anantha Padmanabachar Swami {adiyen has liberally borrowed from their postings}.

Adiyen's postings & announcements are aimed at the undecided Sevarthi with the fervent hope that many more would come forward to perform Prapatthi. This is happening as some Sevarthi have responded & performed their Prapatthis after these postings commenced.

HH Srimad Andavan recently performed the Prapatthi for a 15 year old daughter of a devout Sishya. Trustee R Srinivasan {who administers the Andavan Asramam

Website www.andavan.org at Chennai reminds adiyen that HH Srimad Andavan performed Prapatthi when his grandchild was barely 1 year old!

The basic purpose of these announcements is to motivate such Sevarthis who are avoiding/postponing "Prapatthi" for many reasons while many are coming forward for performing 'Samasrayanam'!!

"Inform & not impress" is the Divine Niyamanam of our revered AchAryAs. With that diktat in mind, adiyen posted two articles in the December 2008/January 2009 issues of Sri RanganAtha Paduka & will continue to attempt this Himalayan task in current & future issues also.

Some more points are yet to be covered & to avoid repetition, adiyen will only post points not already covered.

FAQ {Frequently Asked Questions} on Prapatthi OR Saranagathi

1. Minimum age for performing Prapatthi? – No such restrictions; HH had performed Prapatthi for a 10 day old girl child, a 1 year old child etc.,
2. Am I disqualified as I am travelling & eating out? – No, travelling & eating out are inseparable parts of modern professional living. For a Brahmin & Professional, these are NOT great qualifications but these are also NOT disqualifications either,
3. I am not orthodox enough, I do not sport a Shikai {tuft}, I do not follow the Nithya Karmas etc., – Again these are also NOT great qualifications but these are also NOT disqualifications,

4. Please clarify why? – There are many serious omissions, failures, blunders etc., Most Brahmins do not perform even the Trikala Sandhya Vandanam! Almost all of us fail somewhere, If one keeps looking for such faults, then we will find that only Sriman Narayana & the Acharyas are Blemishless {Anagham},

5. Please elaborate – Before the early 1900's our main strength & source of respect was that we were mostly Adhyayis {Veda Adhyayanam & Adhyapanam} and/or Vidhwans who strictly practised the code of Dharma {Vedo Akhilo Dharma Moolam – Acharyavan Purusho Veda}.

6. Vedadhyayanam & learning of Saastras came down from father to son for several centuries. The community was highly respected and acted as arbiters in most disputes.

7. Over the past century, we became immersed in business, profession, careers in service etc.; the discipline that we exercised in traditional learning got entirely transferred to the modern living {cut & pasted NOT copied & pasted!!}.

8. We can be proud of the progress of the community over the past 80+ years of tremendous anti Brahmin ambience. We have excelled in business, profession, services, consulting etc., with total commitment, sincerity & hard work to reach the top.

9. But traditional learning & samskarams became victims as 100,000's of people just switched over to modern education & professions. Our inherent discipline got fully transferred to the professions, careers etc.,

10. This community has generally stopped performing many essential karmas that we have performed for 1000's of years & should perform at least in a minimal way.

Performance of such essential karmas is considered as an act of indignity by many nowadays.

11. We need not & cannot become models of pure orthodoxy like Bharadwaja Maharishi or Srimad Andavan or Paramacharya but can perform basic Samskarams which we don't – this is a vast subject that adiyen will briefly address in a different series of articles in The Paduka & on the net.

12. What is the relevance of the past glories? When ordinary persons like adiyen is aware of these shortcomings, our Revered Acharyas are definitely even more aware of the current situation.

13. Acharyas' benevolence – In spite of knowing that the sishyas coming for Prapatthi are deficient in many respects, they – with immeasurable grace – have performed Prapatthi for 100,000's of Sevarthi over the past several decades and will continue to do so in future also!!

14. Why should I surrender OR perform PRAPATTHI? – Very simple, Prapatthi is the simplest route to cut the never ending chain of births & deaths & reach the Moksha Samrajyam to serve the Supreme Lord of the Universes, Sriman Narayana.

15. Birth & Death – When a JIvAtmA enters one's body, he/she is said to be born & when the JIvAtmA leaves that body, he/she is said to be dead. The body is born or is dead but the JIvAtmA has no birth or death. It will circulate again & again in different forms of life.

16. JIvAtmA – No one excepting the Supreme Lord, Sriman Narayana knows the past, current or future destination of a JIvAtmA. The JIvAtmA belongs to Him & to Him only and has to go back to Him. The JIvAtmA

cannot be destroyed or burnt or split. The JIvAtmA is capable of entering into any other body. Same type of JIvAtmA resides in different bodies. "Nirdosham hi samam Brahma" says the Sruti! The difference is only in the body. The JIvAtmAs are different from the body, mind {manas}, senses {indriyanga}, life {prAnan}; they are Gnanananda Swaroopanga, Nithyanga & Seshaboothas {Servants or Kainkaryaparars} of Sriman Narayana.

17. The facts of JIvAtmAs – this JIvAtmA keeps circulating from one body to another, it can be in any form of Jeevaraasis, it could be an insect or an animal or a fish or anything at the sole will & pleasure of Sriman NARAYANA depending upon the balance of your Karmas. The general presumption is that the JIvAtmA that resides in you goes through a 21 birth cycle. No one knows for sure, it could be 21 or 210 birth cycle. It is also true that we human beings are presumed to be at the top level of creation as we have the sixth sense which all other forms of creation lack. To be born as a SriVaishnavite {i.e. for the JIvAtmA to enter the body of SriVaishnavite} is a unique privilege.

18. Back to Prapatthi – after being born as a SriVaishnavite, do we want the JIvAtmA to go back in circulation for 21 or 210 births OR do we want this cycle to be terminated and the JIvAtmA to go back to its creator & original owner – Sriman Narayana & be with Him in SriVaikuntam in perpetuity as Muktharga?

Why hesitate dear Sevartis – please take the next opportunity to perform Prapatthi!

Just a reminder that the AchAryAs know what is best for us and will perform Prapatthi without bothering about the inadequacies. The post Prapatthi obligations for the Prapanna {this Vyakthi becomes one after performing Prapatthi} will be dealt with later.

Adiyen's submissions assume that::

1. the Mumukshu {one who aspires for Moksham} accepts Sriman Narayana as only the Supreme God,
2. the Mumukshu does not subscribe to the "secular theory" that all Gods are one & the same,
3. the Mumukshu does not doubt the Para Tatvam & Parama Purushathvam of Sriman Narayana,
4. the Mumukshu seriously wants to perform Prapatthi but for their reservations & 'inadequacies' listed again & again,
5. the Mumukshu will perform Prapatthi if the doubts are cleared,
6. the Mumukshus think that they are unable to conform, in full or in part, to the rigours of a SriVaishnavite such as Shikai, Dress code, Veda Adhyayanam etc., &
7. the Mumukshu feels Sriman Narayana would NOT approve of these failures & accept their Saranagathi!
8. the Mumukshus are to be made aware of the Para Tatvam & Parama Purushathvam of Sriman Narayana – the only Supreme God who can give us Moksham!!

Adiyen will try to address these "inadequacies"::

1. There are TWO authorities in the scheme of Prapatthi {for Srimad Andavan Disciples}
2. They are the Supreme Lord of the Universe, Sriman Narayana & our Acharya SARvabhoma, Srimad Andavan,
3. They know the "inadequacies" of the Mumukshus,

4. The revered Shri Krishna Premi Swamigal repeatedly stresses in his discourses, that the Para Brahman is definitely aware of these "inadequacies",
5. The Para Brahman himself attributes the "inadequacies" to the pressures of modern living/ profession – Kaala desa Varthamanam of Kali Yuga & would forgive these inadequacies,
6. The Para Brahman is just waiting for the Mumukshu to perform Prapatthi – for the Para Brahman, this is just a most minor Vyajyam to grant a place in SriVaikuntam,
7. Supreme Authority No.1 – our Acharya – will overlook these & perform Prapatthi for you i.e., recommend to the Para Brahman that He should grant a place in SriVaikuntam for this JIvAtmA to render Kainkaryam to the Diva Dhampathi forever,
8. "Through proper channel" is a protocol we all understand – Prapatthi will fructify by an appeal made through your Acharya,
9. The Supreme Lord will accept this Prapatthi, erase all the Sanchita & Prarabdha Karmas & release your soul {JIvAtmA} from the never ending cycle of births & deaths,
10. Then the JIvAtmA will go straight to SriVaikuntam and engage in perennial service to the Divya Dhampathi.
11. The Supreme Lord will not – on His own – sanction the seat in the Moksha Samrajyam!
12. Prapatthi is not a mechanical event of applications & annexed documents!!

13. It is stage of culmination of Tattva, Hitha & PurushArtam with tremendous nuances. For an ordinary mumukshu performing Prapatthi, such thorough knowledge of sAstrAs & Rahasya mantrAs is not necessary.

14. His/her AchAryA takes care of all the requirements for pleasing Sriman nArAyaNA & recommending that this mumukshu should be granted Moksham. This is also taken as a vyAjA for granting moksham by Sriman nArAyaNA.

15. So the adoration of AchAryA is even more important than the adoration of Sriman nArAyaNA for a jIvAtmA. A jIvAtmA doesn't have the capacity to perform bhakti yogA (complete akinchanan), cannot ascend to Sri VaikuNTham & has to depend on the compassion of his AchAryA who knows how to perform Prapatti for him.

16. Thus, even one who has transgressed sAstrAs for time immemorial can obtain moksham by the mercy of a sadAchAryA.

17. But the Para Brahmam & the Acharya will not forgive if the Sevathi doubts the Para Tatvam & Parama Purushathvam of Sriman Narayana; then Prapatthi is beyond that Sevathis' reach,

18. Even the Purushakaarams of Sri Mahalakshmi Thayar cannot help a non believer or a part believer who might in all sincerity believe that all Gods are alike or of the same stature.

19. There are FIVE equally important parts of performing Prapatthi dealt with in the December issue of The Paduka; Prapatthi will NOT fructify even if any one part will fail,

20. BUT the most critical requirement – the first among equals – is “MahA VisvAsam”, there is no place for doubting Thomas’s here;

21. Believe & accept that Sriman Narayana alone can cut the Gordian knot of the accumulated Sanchita & Prarabdha Karmas & will give you Moksham.

22. Otherwise do not aspire for Moksham; you may reach Sorggam or Shiva lokam or Brahma lokam temporarily depending upon the balances in your KarmAs. But the jIvAtmA will be back in circulation again for 21 or 210 innings – make no mistake about it!!

23. These & the submissions in the December/ January issues of the Paduka are not for you – sorry to brutally frank but this is the simple truth.

24. Sriman Narayana is just waiting for you to surrender – there is a subtle nuance here, your act of surrender {by all means very important} itself is not the main UpAyam, it is only a signal for the Supreme Lord to save your Aatma – His Compassionate Grace is the critical issue here. Adiyen will deal with this later in Charama Slokham.

Adiyen has received some interesting feedback + undeserved praise from learned scholars & litterateurs like Sri KR KrishNa SwAmi of Bangalore. This is heartening BUT the effectiveness of these postings will be judged solely by the number of new SevarthiS opting for Prapatthi. From the beginning, the motive for these postings & the articles in The Paduka has been to attract SevarthiS to perform – as soon as possible – Prapatthi.

Adiyen’s younger brother & a devoted Andavan Tiruvadi, Raghuv eer Dayal raised a serious issue!!

"Had ever Shri RR Swami, during these long association with Asramam activities, come across a person hesitating/ postponing prapatti on the grounds"

“அடியேனால் பொய் சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது.
அடுத்தவர் மேல் பொருமை கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது.
அடுத்தவரைக் கெடுக்காமல் வாழத் தெரியாது.
உரிமை இல்லாதது மேல் ஆசைப்படாமல் இருக்க முடியாது
ஆசாரியன் முன் நடித்து பின்னால் அவர்மேல் த்வேஷம்
காட்டாமல் இருக்க முடியாது”

etc.,

Sri Nigamantha mahA Desikan describes himself as “an AprAdha Chakravarthi”. Then we – the mere mortals – are nowhere in the picture.

Most common mortals have these KalyANa gunAs & more!! These would only add to the huge balance of Sanchita & Prarabdha Karmas – the Supreme Lord erases all these due to the Saranagathi performed.

But He will make us suffer & pay a terrible price by severely punishing us in this life itself before allowing our jIvAtmA into SriVaikuntam; the intensity will depend upon the severity of these & other sins that we commit knowingly or unknowingly.

Even here – Para Brahmam gives a chance to do Prayaschitham and escape the rigours of Prarabdham; if we fail to grasp this great boon, then we would still be guaranteed the fruits of Prapatthi – Moksham – but will also “enjoy” the palan of all these Prarabdha Karmas in the lifetime itself.

The message is very clear; Prapatthi once performed is enough – no need to perform this again & again.

Dear Raghu – do not get exercised over these, know that the CFO of the Universe maintains a correct trial balance of all these kalyANA gunAs & the resultant acts!! All these Vyakthis are also eligible for Prapatthi."

The Most Frequently Asked Question NO.1:

Should a wife perform Prapatthi only along with or after her husband performs Prapatthi?

1. This is a very delicate issue – but the answer is clear. Prapatthi is performed so that Para Brahman releases a JIvAtmA from the perennial birth & death cycle and the JIvAtmA goes to SriVaikuntam in perennial service to the Divya Dhampathi.

2. The jIvAtmAs of the wife & husband are different. Their births & deaths take place at different times according to some complex scheme of the Para Brahman.

3. Where their jIvAtmAs will go after their deaths again depends upon the will of Sriman Narayana. If either or both jIvAtmAs perform Prapatthi, then the Supreme Lord will allow either or both jIvAtmAs to become Mukthas at His service in SriVaikuntam after their respective deaths not before.

4. So, there is no question of any protocol or seniority here. It will be good if the couple perform Prapatthi together. If it is not possible due to reasons of exigencies, let them perform Prapatthi separately as early as possible.

5. Let us not confuse the issue by saying that Prapatthi is a Vratham, so the husband & wife must perform this together etc.,

6. There is NO injunction anywhere that prevents the Wife from performing Prapatthi earlier. If the husband is

non believer {does not subscribe to the concept of Prapatthi}, then it is an immeasurable sin to prevent the wife from seeking salvation for her JIvAtmA.

7. Should she be condemned for many births & the Karmas thereof just because the husband is either unable to or unwilling to or does not care to perform Prapatthi?

This issue arose in the case of adiyen's relation; the wife performed Samasrayanam & Prapatthi many months ago. After repeated efforts, the husband has now performed Samasrayanam recently and it is hoped that he will also perform Prapatthi!!

A Serious Doubt not often expressed!

Is my end nearing now that I have performed Prapatthi?

NO-You will NOT die just because you have performed Prapatthi. The Para Brahmam will immediately erase the Sanchita Karmas {Capital Account} but you will live long enough to enjoy the Prarabdha Karmas that will be erased only when you pass away.

Excepting for the rarest of rare Mumukshu with Para Bhakthi, Para Gnanam & Parama Bhakthi – they want to reach out to Him & Him alone immediately – all others going through the Prapatthi Marga will NOT necessarily die immediately after Prapatthi!!

Daasan RR

{to be continued ...}

Srimathe Ranga Ramanuja Mahadesikaya Namaha;

WHY SRIRANGAM IS KNOWN AS "SUKRASTHALAM'

By dasan **Kudandaiamudhan**

Sukran known as Venus, signifies the following aspects of life -

Marriage, love, diamonds, fragrance, oils/perfumes/scents, fine arts like dance, musical instruments, music with dance and instruments, silver, bird Garuda, lavish buildings/palaces/towers and luxury life, Vehicles (vahanas), ponds/water pools, ornaments made out of stones, cloth of silk mainly Ven Pattu (white silk), milk, cow, Beans (mochai danyam), lotus flower, Mahalakshmi; guru and acharyar for asuras (demons).

Sukracharyar is the only deva to know the mantra ""Sanjeevini Mantra" to make the dead come back alive in the same physical body. Besides, Sukran is known as a Brahminical planet with western outlook (abrahminical outlook), ""Boga Karaka" (cause of enjoyment) to give luxury living, bed comfort, poetry, arangetrams of dance or poetry or any kaviyam of kavithai, sculptures of beautiful carvings, and anything of beauty is Sukracharyars' karakam. Also, any Sacred epics, kings and noble persons, any celebrities, all feminine articles and items come under this planet. Sukra varam is Friday and its numerical value is six (6). These are salient features of Sukrans karakathvam (significance of Venus.)

Sukran is the plant which denotes all Decorative items known as Alankara such as cosmetics, dresses, ornaments, sandals used in our daily life. Srirangam is the only temple where one could see the sandals (padhukas) of lord Sri Ranganathar closer to Gosala wearby Dhanyalakshmi sannidhi inside the temple. It is believed that Lord Sri Ranganatha regularly uses these sandals made by devotees from cobbler community normally who make it with due prayers for 48 days penance and observing strict vratham in the banks of river Kaveri, before Lord himself giving them the measurements of sandals in the sands on the river bed. One could notice that those sandals undergo wear and tear after some time, to prove that Sri Ranganathar wears and uses these sandals (divine padukas), walking inside

the temple. These sandals are replaced every year by devotees. It is noteworthy to mention that Sri Desikan rendered slokams of **Sri Paduka Sahasram** in 1000 verses in praise of sacred sandals (divine padhukas) of Sri Ranganathar.

Now let us see how Srirangam, and Lord Sri Ranganatha are connected to the above karakas of Sukracharyar from above points-

- 1) Sri Rangam - 'SRI' is Mahalakshmi, propitiated by Venus (Sukran); 'Rangam' means 'stage' or arangam for fine arts like dance, music for Srivaishnavas to please Lord Sriman Narayana. Arangam also signifies Sukras' karakam (cause).
- 2) Srirangam is also known as "'Boga mantapam" as it signifies planet "'Boga karakan" Sukran.
- 3) Srirangam temple area is known as "Velli Thirumutham' vilage as velli (silver) is associated with Venus, the Sukran. Still, government land records mention Srirangam as Velli Thirumutham village. Velli is also known as Sukran.
- 4) Lord Sri Ranganathar is in reclining posture on Adishesha in the milky ocean (Thiruparkadal), as Sukra is karaka for milk and white color and white metals. cow and milk are it's karakam.
- 5) Utsavar's name is "Nam perumal' "Kasturi Ranga' and "Azhagiya Manavala Perumal'. Needless to add that both Kasturi (a rare perfume taken from kasturi deer's fat - well known as Musk) and Azahiya Manavalan (both beauty and bridegroom) are karakas for Sukran.
- 6) The main deity, Moolavar Sri Ranganathar idol is applied with special fragrance thailam and also Utsavar idol NamPerumal is applied with kasturi thilak on fridays, being the week day Sukravar (Friday) which denotes perfumes, fragrance etc being karagathvam of Sukran
- 7) Srirangam Vimanam was brought from Ayodhya to present place by Vibheeshana - an Asura by birth, though not by nature - on his way to Srilanka. Vibheeshna, has his preceptor - Sukrachariyar as achariyar for asurakulam. There are many carvings in temple mandapams showing Vibheeshanan bringing the vimanam of temple.

- 8) Srirangam has biggest and tallest Garudan inside the Garuda mandapam besides Amrutha kalasa Garudan sannidhi near Chakrathazhwar sannidhi, otrait kal garudan (garudan standing in single stone) near Anna murthi sannidhi of madappalli (divine kitchen) apart from Garuda sannidhi in front of Moolavar Sri Ranganathar sannidhi. Garuda is the bird of Sukran while its animal is Makara (crocodile).
- 9) Lord Ranganathar married Kamalavalli Nachiyar of Thiru Uraiyur and Andal Nachiyar by love. Both fell in Love and merged with lord Sri Ranganathar at Srirangam. Love and marriage are karakas of Sukran.
- 10) Kambar, The great Tamil poet, had made his first recitals of the famous sacred epic Ramayana (arangetram) with poetical expression in Srirangam Ranganatha temple; later the stage is known as Kambar mandapam of Srirangam temple. Epics, poetical, the first performance of any art known as 'arangetrams' are Sukra's significance.
- 11) Every day before sayanam, (going to bed) Veena musical notes of veena in Mohana raga is recited in front of moolavar before closing Lord Ranganathar sannidhi. Both Veena musical instrument and ragas are Sukran's karakam.
- 12) Lord Ranganathar's birth star is Revathi in Meena Rasi (Pisces) in which Sukran is exalted (become uccha) in Revathi star.
- 13) Arayar sevai is conducted during the period of Thiruvaimozhi utsavam (festival known as Pahalpatthu) with dance and musical notes from Sama Veda (dance and music are Sukra's Karakam)
- 14) Azhagiya Manavala perumal will come on fourth day of above festival as "Mohini avathar" as a lady in alankaram. Women and beautiful eyes signify Sukran. It is noteworthy to mention that Thirupanazhwar praised Sri Ranganathar's beautiful divine eyes in his pasuram.
- 15) In Gayatri Mandapam before entrance to garbha griham of Periapuram, there are 24 Pillars. Numerically it is total (2+4) that again signifies Sukran.

- 16) Just before entering garbha grham of Sri Ranganathar, there are two pillars covered with plates which are known as "Kandha Sthambams" also known as "Thirumana thuoongkals" (pillars of marriage) symbolic of Sukaran Karakathvam.
- 17) Sri Ramanuja came back in his physical body after he was ordered to be put in Thiruvarasu (mandapam) to bless us. Sukracharayar only knows the art of bringing back physical body in his form, after soul departed from the body, with a mantra known as ""Sanjiveeni Mantra". Sri Ramanujar Swayam thirumeni embalmed with saffron, sandal paste, karpuram can be seen in Udayavar sannidhi.
- 18) Lord Ranganathar accepted an outsider - anniya matham (other religion) princess, ""Thulukachi nachiyar" and gave a sannidhi to her and to prove this, utchavar comes one day with lunghi and takes bread as prasadam. This matches with the western outlook (abrahminical approach) of Sukran.
- 19) Srirangam temple has a tank known as Pushkarini inside (Chandra Pushkarini) a beautiful architecture with sculpeters and marvelous carvings of master piece and biggest. Tower Known as Rajagopuram - beauty, lavishness and luxury are signified by sukran.
- 20) In the moolavar sannidhi, from the entrance to the sanctum sanctorum, the interiors are carved in silver metal to show significance of Sukran
- 21) The main Idol known as Moolavar, Sri Ranganathar put his feets on lotus flower while reclining in spiraling coils of Adishesha. Lotus flower is the identified and favourite with Venus - the Sukran, as Pankajam in his flower.
- 22) Ranga Rajan of RangaNathar is king of Kings, ruling the planet Earth known as bhoolokam. Kings and noble celebrites are signified by Sukran.
- 23) Makara thoranam and makara kandi (crocodile shaped) are decorated one day festival during the Tamil month Chitrai as Makara (The Capricorn) is the Vehicle (vahana) for Sukran, while his bird is Garudan.

- 24) Moolavar prakaram below vimanam known as ""Thiru Vennazhi"" prakaram, has many salagrams inside and hence the vibration, by its musical node, is supposed to remove the Kalathra doshas caused by Venus the Sukran.
- 25) Chandran (Moon) had to suffer due to the curse of dakshan because of chandrans close attraction towards Rohini when compared to his other wives, who are all daughters of Dakshan. Chandran got his curse relieved in the chandra pushkarini by penance praying to lord Sri Ranganathar. Star Rohini is in Sukran house Rishabam in which star Chandran is exalted (uttcham) and hence had to suffer sukra dosham.

In his early ages, ThondaradipodiAzhuar, who rendered pasuram only in praise of Lord Sri Ranganathar, was trapped by the act of Sukra dosha with a devadasi, a beautiful lady and was later saved by offering prayer to lord Ranganathar. For delayed marriage, difficulty in married life with life partner, to get all comforts in life, a visit to Srirangam and stay for a night on Friday is good as it removes Sukra dosham besides reciting daily pasurams of lord Sri Ranganathar.

Maardavam-Being the Perfect "Gentle"man Soft All over

We take very good care of our bodies. We resort to the use of all sorts of toiletry, be it soaps, shampoos or creams, to keep our skin, hair and muscles soft and smooth. We take pride in keeping our cheeks rosy and supple. However, when we introspect, we find that we hardly adopt the same degree of care in keeping our hearts and minds as soft as our physique. While cosmetics can be of considerable aid in ensuring physical softness, it is only Atma gunas or auspicious qualities that can keep the heart supple, soft and smooth. All of us agree that internal softness is difficult to acquire, requiring patience, practice and perseverance. However, what if one were to be naturally endowed (Svaabhavikam) with this admirable quality, and that too, in abundant and unimaginable measure (anavadhika atisayam)? Our admiration for the Lord increases manifold when we learn that He is soft all over, not only in His beautiful tirumeni, but also in His magnificent mind. One may have a heart of gold, but look rough and coarse: similarly, there are those who look the very image of softness, with skin, hair and torso to match, but with hearts of iron (irumbu pol valiya nenjam). Emperuman's glory stands out in this context, when we note that He is as soft inside as He is outside. It is this quality of internal tenderness and gentleness that is known as Maardavam, derived from the word "Mridu" meaning softness. It is good to learn that the Lord is indeed a gentle and tender person: but how does it benefit us in practice?

Differing Definitions

There are three interpretations of the term "Maardavam", based upon the basic placidity and gentleness of the Lord's glorious heart. Let us see them one by one.

"Leave Me not!" says the Lord

According to Swami Desikan, Maardavam is inability to tolerate separation from devotees--Aasrita viraha akshamataya supravasatvam or Aasrita vislesha asahatvam. It is the Lord's basic nature to relish the constant company of bhaktas and to detest loneliness--Sa ekaaki na ramate says the Upanishad, attesting to Emperuman's insatiable desire for the company of adoring acolytes. As a natural corollary to this trait, the Lord doesn't bear separation from such votaries, who love Him beyond measure. Such inability to tolerate the loss of bhaagavatas' company is Maardavam, says Swami Desikan.

The Prince of the Tender Heart

The Lord's heart is so tender, so full of love for His devotees, that He finds it impossible to be away from them. Swami Desikan cites the example of Sri Rama's reaction here. When Raavana vadham is successfully completed and Sri Sita is set free, Sri Rama immediately thinks of Sri Bharata, eagerly awaiting His return at Nandigraamam, leading a life of austerity, penance and self-denial. Once the job on hand is completed, Raghuvira can no longer put up with continued separation from the adoring and ardent brother, who is more a devoted votary than mere brother to Rama. Invited by Vibhishana to have a haircut, ceremonial bath and to accept princely robes and ornaments prior to emplaning for Ayodhya in the Pushpaka vimaanam, Sri Rama says that all that could wait, the priority being reunion with Bharata, who too is pining away without the company of the Prince of Ayodhya. The following sloka of Valmiki speaks volumes about the Lord's affinity for the company of the devout and His unwillingness to bear separation from them for event a moment longer than necessary-

***Na me snaanam bahumatam vastraani aabharanaani cha
tam vinaa Kekayi putram Bharatam dharma chaarinam***

Vibhishana is scolded by Rama for suggesting dressing up, when there are infinitely more important things to do- "Don't speak to me about a bath or clothes or ornaments or any such trivia, when my beloved Bharata, treading the path of righteousness, thin with penance and fasting, awaits me with ardour at Nandigraamam. Only after I see my darling Bharata would I even think of the adornments you suggest." This portrays the depth of feeling, the pangs of separation the Lord must have borne with fortitude over fourteen long years.

One might ask, if the Lord were all that enamoured about devotees' company, why should He have parted from Bharata in the first place? He could very well have gone back to Ayodhya when beseeched by Bharata, instead of turning him back with the Paadukas. The answer is not far to seek. Had Sri Rama done so, the principal purpose of the avatara, viz., Saranaagata Rakshanam, would not have been accomplished. This is the reason the Lord chose to suffer separation from Bharata rather than return to Ayodhya and the princely life. However, once the avatara prayojanam was successfully accomplished, the Prince could bear not even a moment more of Bharata's absence. The moral of the story is that the Lord delights in union with His devotees and is loathe to even a moment's parting. He wilts like a flower exposed to fire through enforced separation from the devotee and the depth of emotion He suffers during the exile is known only to Himself. It is such becoming frailty of heart that is known as Maardavam.

Azhwars, Acharyas and Emperuman-The Inseparables Elaborating on this trait of Emperuman, Sri Nammazhwar avers that the Lord, unable to tolerate an existence apart from Azhwar, took the flimsy excuse of the Azhwar uttering the name of a divyadesam, to rush into reunion with Azhwar, filling Azhwar's physique and psyche--Tirumaalirum solai malai endren, enna, Tirumaal vandu en nenju niraya pugundaan. Once He tastes

the peerless pleasure of association with Azhwar, Emperuman takes up permanent residence within Azhwar, loathe to let go-

***Pere uraigindra Piraan indru vandu
peren endru en nenju niraya pugundan
Karey kadalezhu malayezhu ulagundum
aaraa vayittraani adanga pidittene''***

Azhwar marvels at the incongruity of the Lord, whose stomach is only marginally filled even after consuming all the Cosmos, including the seven shoreless seas, seven huge mountains, seven vast worlds etc., making Himself comfortable in the extremely cramped space within Azhwar's mundane body. Emperuman savours Azhwar's company constantly, night and day, without a moment of painful parting--allum pagalum idai veedindri nalgi, ennai vidaan Nambi Nambiye. Oru ma nodiyum piryan en oozhi mudalvan oruvane reiterates Azhwar, marvelling at his Celestial Companion's consistency in company.

Swami Desikan, the parama vaidika, cites appropriate pramanam from the Shruti, in support of the aforesaid-- na enam jahati ahassu poorvyeshu. Emperuman dotes on us and leaves us not for even a little while, as would the protective cow with the just-born calf-

***Narayana iti yasyaasye vartate naama mangalam
Narayana: tam anvaste vatsam gouriva vatsala***

Wherever we find bhaagavatas, the Lord is never far behind, says another purana vachanam-

***Vasanti Vaishnavaa yatra, tatra sannihito Hari:
Tulasi kaananam yatra yatra padma vanaani cha***

It would appear from all this that more than Piratti, who vows never to be apart from the Lord for even a second (agalakillen irayum endru Alarmel Mangai urai maarba!), the Lord detests

deserting us for even a fraction of a second and keeps us constant company, in pleasure and pain, any enforced parting causing Him unbearable distress.

And what do we derive from this endearing gunam? It tells us that once the Lord is able to gain a bhakta, He would never abandon the latter and would derive immense pleasure from the latter's constant company, much like the father who can never bear a moment's separation from the prodigal son, who has returned after a long exile.

The Soft-spoken Saviour

The second interpretation of Maardavam is that the Lord is never harsh, even when dealing with the worst of habitual offenders. His love for us is so overwhelming that He cannot bring Himself to be rude, even when we are guilty of the most heinous of crimes. He is so courteous by nature and such a paragon of good conduct, that it is impossible for Him to be anything but gentle, even in the face of the worst provocation. Saaparadheshu shaasana unmukheshwapi saama pradhaanatvam says Swami Desikan, furnishing an alternate definition of Maardavam. As everyone knows, there are four ways of accomplishing an objective--Persuasion, Divisive strategies, Munificence and finally, if all else fails, Forceful Action (Saama, Bheda, Daana, Dandam). There are those who, ignoring the first three alternatives, straightaway resort to force as the prime strategy. The Lord, however, always adopts the first option of Persuasive Speech, even when the occasion calls for the harshest of words and the severest of penalties. This is an indicator of the boundless love for us that fills His heart, making it impossible for Him to say a stern word. Describing Rama, Sri Valmiki says that He was a "Mridu bhaashi, poorva bhaashee cha" (always soft-spoken and never one to stand on prestige and wait for the other person to initiate conversation).

We find this trait in action, when Sugreeva, after being crowned King of Kishkinta following the slaying of Vali at the hands of Sri Rama, forgets all about his end of the bargain (about searching for Sita) and immerses himself in unbridled revelry in puerile pleasures. Anyone other than Rama would have chosen the choicest of invectives to remind Sugreeva of his duty and draw pointed attention to his bestial ingratitude. True to His reputation as "Mridu bhaashi", Sri Rama tells Lakshmana, who is sent to remind Sugreeva, that he (Lakshmana) should avoid uttering harsh words at all cost, keeping at bay the natural instinct to be accusatory and angry, but only ring a gentle bell of reminder in Sugreeva's mind with sweet and inoffensive words. Here is the beautiful sloka, which brings out the unbelievably soft heart the Lord sports and His unwillingness, nay, inability to be harsh even to offenders of the worst type-

***Saamopahitaya vaacha rookshaani parivarjayan
vaktum arhasi Sugreevam vyateetam kaala paryaye***

The use of the upasarga pari with the word varjayan is significant, for it tells Lakshmana to completely eschew all words of abuse and anger, while dealing with the errant Sugreeva. The Lord doesn't desire His message to be tainted by even a trace of annoyance or fury. It is this beautiful trait that makes Him easy to approach, painless to surrender to and unforbidding, even for those guilty of mortal sins--Saaparaadhairapi ashrayitum sakya:, in the words of Swami Desikan in his Stotra Bhashyam.

The Worried Lord

The third aspect of Maardavam is outlined by Sri Sudarsana Suri thus—The Lord's concern and love for us is so all-encompassing that He constantly fears for our welfare, despite the knowledge that we are all safe and secure under His protective wings. The word "paranoid" would perhaps be

inappropriate in connection with the Lord, but it does describe His state of mind, where it concerns the wellbeing of His votaries. He never lays down His arms for a second, for fear that something might happen to one of His devotees and so that not a moment is wasted in rushing to his rescue-

"Paatu pranata rakshaayaam vilambam asahan iva sadaa panchayudheem bibhrat sa na: Sriranganaayaka:"

Unfounded Fears

While even an ordinary cop never goes to sleep with his firearm, the Lord, who is the Universal Policeman and Protector, never sleeps and never lays down arms, ever anxious to be prompt and speedy in providing succour. His heart is so weighed down with parental care that He watches our every step with anxiety, much in the fashion of the fretful mother watching over the toddler taking his first steps on uneven ground. This is asthane bhaya shankitvam in the reverse direction. We have heard of Adishesha spitting fire at the slightest disturbance or even merely raised voices in Paramapadam, fearful of someone attempting to harm the Lord, fearing constantly for the Lord's safety, though Nagaraja knows fullwell that none, however powerful, can possibly harm the Lord, that too in the impregnable fortress of SriVaikuntam (Aangu aaravaaram adu kettu azhal umizhum poonkaar aravanai). Such misplaced fear, where none is warranted, is known as asthaane bhaya shanka. Sri Periazhwar too was a victim of such misplaced fear of harm befalling the invincible Emperuman, rushing to wish Him well, lest the evil eye harm Him. The Tiruppallaandu was prompted solely by such maternal and misplaced concern for the Lord's welfare. The Lord too would appear to be beset with such unwarranted fears, where the welfare of His votaries is concerned.

The Bottomline

The Lord's matchless quality of Maardavam thus enables s to approach Him freely for anything, without fear of rejection or rebuff on account of our accumulated baggage of sins, for He is always soft-spoken and inviting. It generates in us the desire for and confidence in a permanent association with the Lord, as He never lets any devotee go away from Him and desires our constant company. Maardavam also extedns to us the assurance that the Lord, ever concerned for our welfare, watches over us protectively like a mother hen, thereby enabling us to relas in the security of His all encompassing umbrella.

*Srimate Sri Lakshmi Inrsimha divya paduka sevaka
Srivansatalopa Sri Narayana Yatindra Mahadesikaya nama:*

*Dasan,
Sadagopan, Coimbatore*

Srimathe Ranga RAmAnuja MahAdesikAya Nama:
Srimathe SrinivAsa RAmAnuja MahAdesikAya Nama:
Srimathe Vedanta RAmAnuja MahAdesikAya Nama:
Srimathe RanganAtha MahAdesikAya Nama:
Srimathe SrinivAsa MahAdesikAya Nama:

Sri BrahmA tantrA Swatantra Sri Parakala SwAmi Mutt {Sri Parakala Matam} was founded in 1338 AD by the first Sri BrahmA tantrA Swatantra Jeer swami, a disciple of Sri Nigamantha Maha Desikan. The Swami had his Grantha Kaalakshepams also under Sri Nayinarachariar {Kumara Varadachar Swami}, the son of Sri Nigamantha Maha Desikan who was one of the greatest Scholars in SriVaishnavism his own right.

In fact, Sri BrahmA tantrA Swatantra Jeer was the sage who composed the Thanian in Sri DESika Mangalam – **Srimal Lakshmana YOgeendra Siddhantha Vijathvajam, Viswamithra kulOthbootham Varadarya maham bajE:** in praise of His Grantha Acharya, Sri Kumara Varadachar!!

Some great scholars in SriVaishnavite Sampradayam have adorned the Peetam of Sri BrahmA tantrA Swatantra Parakala Swami Mutt over the past 670 years. HH Sri Abhinava Vagheesa Yateendra Maha Desikan currently adorns the Peetam as the 36th Jeer Swami in an unbroken line of 670 years.

The most important feature that will interest all the Sevarthis is the fact that Perumal Aradhanam is offered daily for over 670 years to the ArchA Moorthi of Sri Lakshmi Hayagreevar. This ArchA Moorthi originated from The Supreme Lord of the Universe, Sriman Narayana.

He gave the ArchA Moorthi to Lord Brahma with instructions to perform Aradhanams daily {as per SriVaikuntam's methodology} so that Sri Lakshmi Hayagreevar would Bless Lord Brahma with complete knowledge of the Chatur VedAs & that would enable Him to proceed with His ordained Karma of Creation of all Jeevaraasis.

Many great Savants & Sages like ParAsarar, Dramidar, Dunkar and Adi Sankara have composed their treatises {Baashyams} on the Vyakyanam of Bhagawan VyAsa's 545 Brahma SutrAs. All these are known with a prefix of the author's name – say Sankara Baashyam etc.,

Bhagavath Ramanuja composed and compiled his own Baashyam in His own inimitable style and offered it at the Lotus Feet of Goddess Saraswathi. The Goddess of Learning was so pleased with Bhagavath Ramanuja's Baashyam that she named it as "Sri Baashyam" and also handed over the ArchA Moorthi of Sri Lakshmi Hayagreevar to Bhagavath Ramanuja in appreciation of the above said Darsana Sthapakar's stupendous magnum opus "Sree Baashyam".

By Her command, the Sage was also given the Title "Sree Bhashyakarar". He was ordered by the Goddess to continue to perform the Daily Aradhanams for the ArchA Moorthi of Sri Lakshmi Hayagreevar in Bhoolokam without any break. This ArchA Moorthi was passed on to Acharya SARvabhousha, Sri Nigamantha Maha Desikan who passed it to one of His prime disciples, the first Sri Brahma tantra Swatantra Jeer Swami. The daily Aradhanam has now been continued without break all these centuries.

The Jeer Swamis of the Mutt are very well known for their Santham, Gnanam, Anushtanam, Vairakyam & Asritha VAtsalyam {Compassion towards their Disciples & Followers}. In recent times, the 34th jeer Swami had composed the most masterly treatises on Sri Andal/s Thiruppavai, Sri Periazhwar's Thiruppallandu etc., that had enthralled generations of SriVaishnavaites – scholars & lay persons alike!!

The current Peetathipathi, HH Sri Abhinava Vagheesa Yateendra Maha Desikan, is calmness personified; the sheer beauty of HH's Hayagreevar Aradhanam will qualify as a BrahmaAnubhavam for all Sevarthis. There are no words to describe His heavenly poise & protocol while HH performs Sri Hayagreeva Aradhanam.

The Mutt runs various Trusts in many parts of India rendering yeoman service to the community & the public at large. Sine the past 5 years, it has been running – amidst great difficulties – a Junior Arts & Science College in Mysore due to the HH the Jeer's passion to help the poorer & downtrodden sections of the society to gain quality education.

There is NO branch of the Matam in Srirangam; there have been some erroneous news reports of some persons claiming to run a "Parakala Matam" in that temple Town. This is nothing but a bogus group as there is only ONE Parakala Matam, that is the oldest SriVaishnavaita Matam or Institution in Lord's creation & that Matam is in Mysore!!

All Sevarthis are requested to offer their prayers to HH Sri Abhinava Vagheesa Yateendra Maha Desikan & the ArchA Moorthi of Sri Lakshmi Hayagreevar who will Bless you all with all Saubhagyams.

Daasan RR

॥ श्रीः ॥

ஸ்ரீ கோமளவல்லீ தாயிகாஸமேத ஸ்ரீ ஆராவமுத பரப்ரம்மணே நம:

அஷ்ட பந்தந ஜீர்ணோத்தராண மஹாஸம்ப்ரோக்ஷண பத்ரிகை.

ஆராவமுதே! அடியேனுடலம் நின்பாலன்பாயே
நீராயலைந்துகரையவுருக்குகின்ற நெடுமாலே!
சீரார் செந்நெல்கவரிவீசும் செழுநீர்த் திருக்குடந்தை
ஏரார் கோலம் திகழக்கிடந்தாய்! கண்டேனெம்மானே!

மிகப் புராதனமானதும் அபிமாந ஸ்தலமுமாகிய
திருமங்கலம் எனும் அக்ரஹாரத்தில் கோவில் கொண்டு
எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ கோமளவல்லீ நாயகா ஸமேத ஸ்ரீ
ஆராவமுதன் கோவில் ராஜகோபுரம், ஸந்நிதி மற்றும்
ஆழ்வார்கள் ஸந்நிதி புதுப்பிக்கப்பட்டு நிகழும் ஸர்வதாரி
வருடம் பங்குனி மாதம் 9-ந்தேதி (22-3-2009)
ஞாயிற்றுக்கிழமை ஏகாதயீ திதி திருவோண நக்ஷத்ரம்
அம்ருதயோகம் கூடிய ஸுபயோக ஸுபதினத்தில் பகவத்
க்ருபையையும் ஆசார்ய அநுக்ரஹத்தையும் முன்னிட்டு
காலை 9-30 மணிக்குமேல் 10-30 மணிக்குள் ருஷப லக்நத்தில்
மஹா ஸம்ப்ரோக்ஷணம் நடைபெறவுள்ளது.

பக்தர்கள் அனைவரும் கலந்துகொண்டு பகவான்
அநுக்ரஹத்தைப் பெற்றுய்யுமாறு ப்ரார்த்திக்கின்றோம்.

இங்ஙனம்

திருப்பணிக்குழுவினர்.

திருமங்கலம் க்ராமம், விழுப்புரம் மாவட்டம்.

CONTACT:-- C.S. VIJAYARAGHAVAN (RAGHU)
25, ANNA SALAI, ARCOT- 632 503, 94432 34799

T.C. PARTHASARATHY IYENGAR A-104-70' Feet Road Periyar
Nagar, Chennai - 82. mob: 98401 37736

SRI. S. SANTHANAM # 4. 'K' Lane V. V. P. Nagar, Thattanchavadi
Pondichery - 164, 605 009. mob: 94437 89993.

